ZACZNIJMY OD TEGO

Sytuacje niemożliwe. Wszyscy potrafimy wymienić kilka problemów, z którymi przyszło nam się zmierzyć, a które wydawały się nie do rozwiązania. Uczniowie napotkali wiele trudnych wyzwań, jak na przykład wtedy, gdy zebrało się ponad pięć tysięcy ludzi, a Jezus poprosił Filipa, aby zakupił chleb, by ich nakarmić. Filip przeliczył drobne w swojej kieszeni, spojrzał z niedowierzaniem na tłum i stwierdził: *nie da się tego zrobić! To niemożliwe!*

Czy słowa takie jak *nie da się…*, *to nie zadziała…*, *to niemożliwe* nie padają z twoich ust wtedy, gdy brakuje pieniędzy? Albo gdy stan zdrowia nie pozwala na leczenie? A może w sporze, który prowadzi do nierozwiązywalnego impasu?

W tym studium zobaczymy, jak Jezus pokonał nie jedną, ale dwie niemożliwe do rozwiązania przez człowieka przeszkody: rozmnożył jedzenie, by nakarmić tysiące ludzi i chodził po wodzie, by ratować Swoich uczniów. Dokonał tych cudów, aby otworzyć nasze oczy na to, czego my nie jesteśmy w stanie dostrzec. Jego cuda słowo *niemożliwe* zastępują nowym słowem: *okazja*. Ponieważ dla Boga wszystko jest możliwe, nasze niemożliwości stają się dla Niego okazją do ujawnienia Swojej mocy, zainspirowania naszej wiary i darowania nam nadziei.

Podnieśmy kurtynę aby zobaczyć biblijną scenę, w której uczniowie stanęli przed niemożliwym do rozwiązania problemem: jak nakarmić tłumy, kiedy kredens pusty!

TERAZ TWOJA KOLEJ

Co dla ciebie jest niemożliwe? Być może to jakieś niedawne wydarzenie: niepowodzenie finansowe lub utrata pracy. Być może niemożność dotyczy twojego związku lub problemu zdrowotnego. Określ swoją sytuację „bez wyjścia”, wpisując ją poniżej.

Ważna myśl:

Pewien mędrzec napisał: „Wszyscy stoimy wobec ogromnych możliwości, genialnie przebranych za nierozwiązywalne problemy”.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Teraz przeczytaj na głos poniższe wersety, przygotowując swoje serce do przyjęcia lekcji z Ewangelii Jana 6,1–21.

> *Ty sam, Panie mój, BOŻE, stworzyłeś niebo i ziemię Twoją wielką mocą i wyciągniętym ramieniem. Dla Ciebie nie ma rzeczy niemożliwej.*
> (Księga Jeremiasza 32,17)
>
> *To Ja, PAN, jestem Bogiem wszelkiego stworzenia - czy jest dla Mnie coś niemożliwego?*
> (Księga Jeremiasza 32,27)
>
> *Dla ludzi to niemożliwe, ale dla Boga wszystko jest możliwe.*
> (Ewangelia Łukasza 18,27)

Przedstaw Panu sytuację, która cię przerasta, słowami tej prostej modlitwy:

> *Panie, powierzam Ci moją sytuację, z której nie widzę wyjścia, a której rozwiązanie dla Ciebie nie stanowi problemu. Pomóż mi dziś odczuć Twoją obecność podczas tego studium biblijnego. Dopomóż nabrać mocnego przekonania, że z Tobą wszystko jest możliwe. Amen.*

Analiza tekstu: Biblijne przykłady sytuacji „bez wyjścia”

Analiza tekstu jest krytycznym krokiem w metodzie studiowania Biblii, przedstawionej przez pastora Chucka Swindolla w książce pt. *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie.*[i] Pomaga ona uchwycić logikę danego fragmentu i wyodrębnić części, z których się składa. Nasz dzisiejszy fragment pastor Chuck Swindoll podzielił na cztery części, są to: sceneria, sposobność, próba i reakcja. Czytając ten tekst, szukaj powtarzających się słów, poleceń, pytań i dobitnych zwrotów.

Przeczytaj Ewangelię Jana 6,1-21 i poniżej zanotuj swoje wstępne obserwacje.

Sceneria

Pierwsze cztery wersety 6. rozdziału Ewangelii Jana opisują miejsce, w którym Boża moc konfrontuje się z nieusuwalną z ludzkiej perspektywy przeszkodą, pozornie nie do pokonania. Po każdym z poniższych kluczowych zwrotów zapisz odpowiedź na pytania.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Po tym (...) (J 6,1) Jezus powrócił do swojej macierzystej bazy, w której działał. Skąd (J 5,1)?

Co, według relacji Marka, uczniowie Jezusa robili jeszcze przed nakarmieniem pięciu tysięcy ludzi (Ewangelia Marka 6,30)? I w jakim celu Jezus prowadził ich w odludne miejsce (Mk 6,31-32)?

Jan pisze, że *Jezus udał się na drugą stronę Jeziora Galilejskiego* (Ewangelia Jana 6,1). W załączniku na końcu niniejszego konspektu dodajemy mapę. Zlokalizuj na niej cyfry „8" i „9", które wskazują możliwe miejsca nakarmienia pięciu tysięcy i chodzenia Pana po wodzie.

Jezus wszedł na górę i usiadł (J 6,3). Chociaż Jezus i Jego uczniowie próbowali znaleźć ustronne miejsce aby odpocząć, ponieważ podążał za nimi *wielki tłum*, Jezus postanowił pomóc ludziom (J 6,5). Z jakiego powodu gromadziły się tłumy (J 6,2)?

Sposobność

Jezus popatrzył dookoła i zobaczył, że przybywa do Niego wielka rzesza ludzi (J 6,5). Analizując tekst, zawsze zwracaj uwagę na *powtórzenia*, *podkreślenia* i *szczegóły*. Zwróć uwagę, jak w wersetach 2. i 5. Jan opisuje tłum oraz jak w wersecie 9. nazywa go Andrzej. Używa greckiego słowa *tosoutos*, które oznacza „tak wiele". W wersecie 10. Jan podaje liczbę mężczyzn w tłumie – pięć tysięcy. Doliczając kobiety i dzieci, liczba ta mogła z łatwością wynosić osiem lub dziesięć tysięcy!

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wielkość tłumu jest kluczowym elementem tej historii. Jak sądzisz, dlaczego Jan położył na to tak wielki nacisk?

Jednym z powodów, dla których wielkość tłumu ma znaczenie, jest kontrast między ludzkim a boskim punktem widzenia na rzesze ludzi. W poniższej tabeli napisz własną listę różnic pomiędzy tym, jak uczniowie postrzegali tłum ze swojego ludzkiego punktu widzenia, a tym, jak postrzegał go Jezus.

Jak uczniowie patrzą na tłum *Problemy niemożliwe do rozwiązania*	Jak Jezus patrzy na tłum *Boskie okazje*

Jezus postrzegał rzeszę ludzi nie jako przeszkodę, ale jako okazję do tego, aby Jego uczniowie nauczyli się ufać Bogu w obliczu wyzwań ponad ludzkie siły.

Próba

Jezus postanowił *(…) wystawić (…) [Filipa] na próbę* (J 6,6). Jan zauważa, że Jezus już *(…) wiedział, co zamierza zrobić* (J 6,6). Zachował jednak swój plan dla siebie, aby wypróbować wiarę swoich uczniów. Przyjrzyj się uważnie pytaniu, jakie skierował do Filipa: *Gdzie możemy kupić tyle chleba, aby ich nakarmić?* (J 6,5). Byli na odludziu, ponadto Jezus wiedział, że mają mało pieniędzy. Jeśli więc Jezus znał odpowiedź na swoje pytanie, po co zadał je Filipowi?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Andrzej poszedł „na zakupy" między ludzi, ale znalazł tylko chłopca z pięcioma chlebami i dwiema rybami. Jego pytanie: *(…) ale cóż to jest dla tak wielu?* (J 6,9) po grecku brzmi: „Cóż za pożytek z tak małej ilości dla tak wielu?"

Odpowiedzi Filipa i Andrzeja ujawniły ich ograniczoną, ludzką perspektywę myślenia. Jakie odpowiedzi odzwierciedlałyby boską perspektywę patrzenia na sytuacje „bez wyjścia"?

Reakcja

Na pytanie Andrzeja: „Cóż za pożytek z tak małej ilości dla tak wielu?" Jezus odpowiedział cudem, ukazując Bożą moc w sytuacji niemożliwej do rozwiązania. Co dostrzegasz w spokojnym i przemyślanym działaniu Jezusa (J 6,10–13)?

Co zauważasz w reakcji ludzi (J 6,14-15)? Zamiast uległą wiarą, ludzie wykazali się typowymi ludzkimi wadami. Jakimi?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Uczniowie powoli trawili zjedzony pokarm, a jednocześnie wiara w ich sercach słabła. Jak zareagowali, gdy wzburzone morze zagroziło ich życiu (J 6,16–21)?

Korelacja: Głębszy wgląd

Paralelna relacja w Ewangelii Marka 6,47-52 daje głębszy wgląd w zmagania wiary uczniów. Co Marek powiedział o sercach uczniów?

Interpretacja: Biblijne zasady dotyczące sytuacji niemożliwych do rozwiązania

Historie biblijne są bogatym źródłem zasad bogobojnego życia. Najlepiej uczymy się poprzez przykład, prawda? Argumenty usłyszane podczas wykładu szybko ulatują z głowy, ale obrazy Jezusa, który nakarmił pięć tysięcy i chodził po wodzie, zapadają głęboko w pamięć. Gdy następnym razem przyjdzie ci zaufać Bogu w sytuacji „bez wyjścia", będziesz mógł się oprzeć na solidnej prawdzie.

Niemożliwości w Bożej perspektywie

Te dwa cuda pokazują naturę prawdziwego panowania Jezusa jako Króla. On hojnie zaopatruje korzystając ze swojej mocy i rządzi stworzeniem. Spojrzenie z Bożej perspektywy na sytuacje „bez wyjścia" rodzi pewność, że dla Niego nie ma rzeczy niemożliwych. On może pomnożyć to, co Mu ofiarowujemy i uspokoić wszelkie burze, które nas przerażają.

W oparciu o znaczenie dokonanych przez Jezusa cudów z Ewangelii Jana 6,1–21, sformułuj zasadę, która z nich wynika.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wiara w obliczu niemożliwości

Jak wyjaśnia pastor Chuck Swindoll w swoim komentarzu, raczkująca wiara uczniów osłabła, ponieważ:

> *Według Marka „ich serce było zatwardziałe" (Ewangelia Marka 6,52). To określenie nie oznacza, że byli nieczuli lub okrutni (tak w języku polskim można to zrozumieć). Ich rozumowanie i emocje były raczej niepodatne na rozwój. Powiedzielibyśmy, że byli „twardogłowi". Niemniej jednak Jezus pozostał cierpliwy wobec swoich uczniów. Jeśli w ogóle ich ganił, to robił to delikatnie (Ewangelia Mateusza 14,31).*[ii]

Rozmyślając nad znaczeniem zmagań uczniów ze swoją wiarą, sformułuj zasadę, która z tego wynika.

Zastosowanie: Cenne lekcje, których możemy się nauczyć

W swoim komentarzu pastor Chuck przedstawia cztery możliwe do zastosowania lekcje oparte na Ewangelii Jana 6,1–21:

Po pierwsze, *uznaj swoją własną niewystarczalność i wszechmoc Pana.*

Po drugie, *bądź pewien, że wyzwanie przed którym stoisz ma uwielbiać Pana, jest zgodne z prawdą Pisma Świętego lub pomaga wypełnić biblijny nakaz (jak na przykład Wielkie Posłannictwo zapisane w Ewangelii Mateusza 28)*

Po trzecie, *powierz to wyzwanie Panu jako okazję dla Niego, aby zrealizował je w twoim imieniu i otrzymał chwałę za zwycięstwo.*[iii]

Po czwarte, *rób co możesz, dostarcz wszystko co masz, włóż cały swój wysiłek, a następnie pozwól Panu pomnożyć to (lub nie), według Jego uznania.*

Wracając myślami do sytuacji „bez wyjścia", którą wskazałeś na początku studium, jak możesz zastosować cztery kroki pastora Chucka? Zapisz, co zamierzasz zrobić.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Żyjemy w epoce specjalizacji. Mamy specjalistów w dziedzinie medycyny, prawa, komputerów, finansów, edukacji... ta lista jest długa. Jednak tylko Bóg może twierdzić, że jest specjalistą od niemożliwości. Więc kiedy je napotykasz, módl się do Niego z sercem pełnym wiary!

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przynoszę Ci wszystko co mam, wiem, to niewiele, ale mam tylko tyle. Daruj mi Twoją perspektywę spojrzenia na moją sytuację „bez wyjścia", przywróć mi nadzieję i pomóż mi odpocząć, jeśli taka jest Twoja wola. Dla Ciebie nie ma rzeczy niemożliwych, a ja powierzam Ci ludzi, sytuacje i problemy, które są poza moją kontrolą. Powierzam Ci wyzwania, przed którymi stoję, sytuacje „bez wyjścia", czy przerażające burze w moim życiu. Niech się dzieje Twoja wola, działaj na swój sposób i w swoim czasie. Amen.

---

[i] Aby dowiedzieć się więcej o przedstawionej metodzie studiowania Biblii, polecamy zapoznanie się z książką pt. *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie*. Książkę można nabyć na dwa sposoby: otrzymać jako podziękowanie za darowiznę złożoną na działalność statutową IFL Polska, albo zakupić w sklepie internetowym www.aetos.pl.

[ii] Charles R. Swindoll, *Swindoll's Living Insights New Testament Commentary: Insights on John* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 140. [tłum. własne]

[iii] Ibidem, s. 141-142.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik: Pomoce do lektury Biblii IFL Polska:
Wprowadzenie do Nowego Testamentu, s. 137.

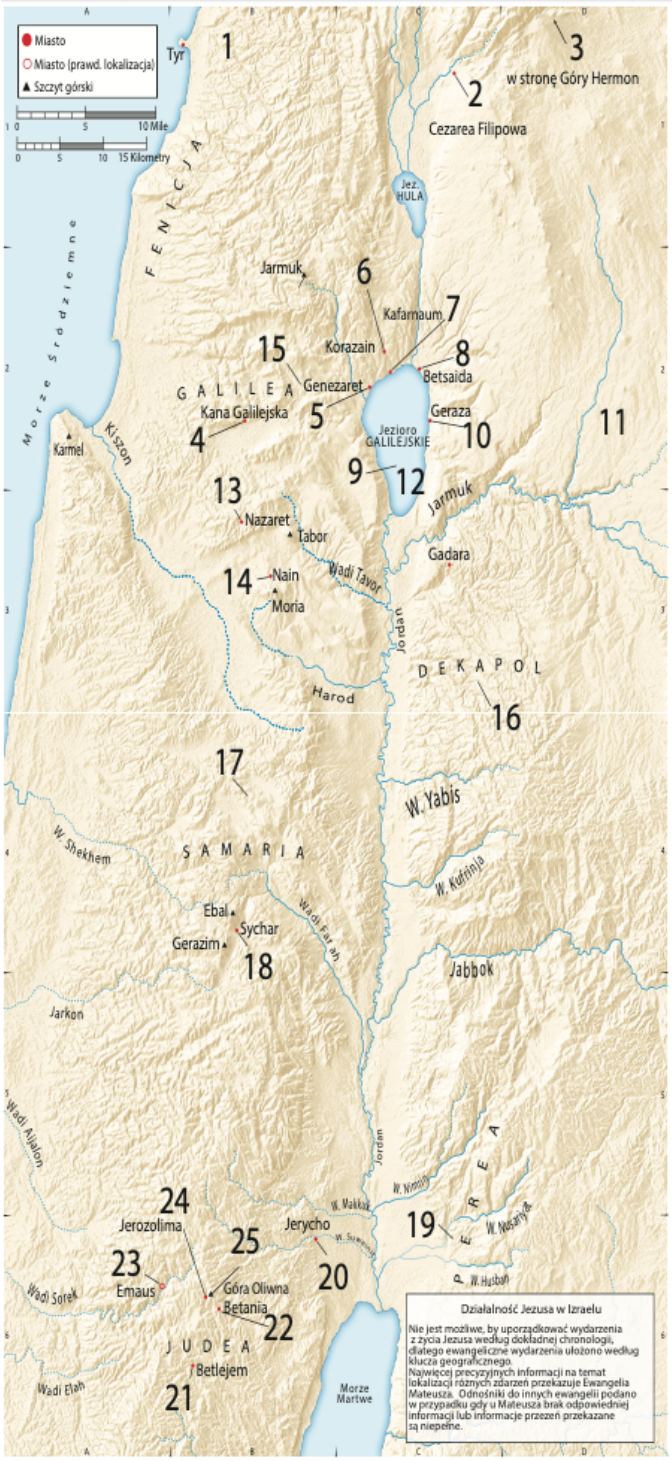

1. Region Tyru: uleczenie córki kobiety kananejskiej – Mt 15,21-28

2. Cezarea Filipowa: wielkie wyznanie Piotra – Mt 16,13-20

3. Góra Hermon:
(a) przypuszczalne miejsce przemienienia – Mt 17,1-13
(b) uleczenie (w pobliżu Góry Hermon) chłopca chorego na epilepsję – Mt 17,14-21

4. Kana Galilejska:
(a) przemienienie wody w wino – J 2,1-11
(b) uleczenie syna urzędnika królewskiego z Kafarnaum – J 4,46-54

5. Genezaret: wiele przypadków uleczenia – Mk 6,53-56

6. Okolica Korozain:
(a) zapowiedź sądu nad miastem Korozain, Betsaidą i Kafarnaum – Mt 11,20-24
(b) prawdopodobne miejsce Kazania na Górze – Mt 5-7

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Kiedy Jezus nakarmił pięć tysięcy ludzi, dostarczył im mnóstwo jedzenia – więcej niż kiedykolwiek widzieli. Resztki wypełniły dwanaście koszy! Być może po raz pierwszy w życiu ci biedni ludzie jedli do syta tak, że już więcej nie mogli (Ewangelia Jana 6,11-12). Nic więc dziwnego, że następnego ranka, idąc za podszeptem swoich burczących brzuchów, zaczęli gorączkowo szukać następnego obfitego posiłku od tego Cudotwórcy. Przecież kto inny dałby im tyle jedzenia?

Dołączmy do tłumu szukającego Jezusa w momencie, gdy wreszcie Go wyśledzili w synagodze w Kafarnaum. W tym miejscu modlitwy Jezus przeistoczył lekcję poglądową o nakarmieniu tłumu w niezapomniane kazanie, które wielu komentatorów nazywa Rozprawą o Chlebie Życia.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Na poniższej mapie możesz śledzić miejsca, w których tłum szukał Jezusa. Znajdź północno-wschodnią część Jeziora Galilejskiego (Sea of Galilee) i obszar wokół Betsaidy (Bethsaida), gdzie prawdopodobnie Jezus nakarmił pięciotysięczny tłum. Następnie znajdź Kafarnaum (Capernaum), gdzie tłum znalazł Jezusa oraz Tyberiadę (Tiberias), o której Jan również wspomniał.

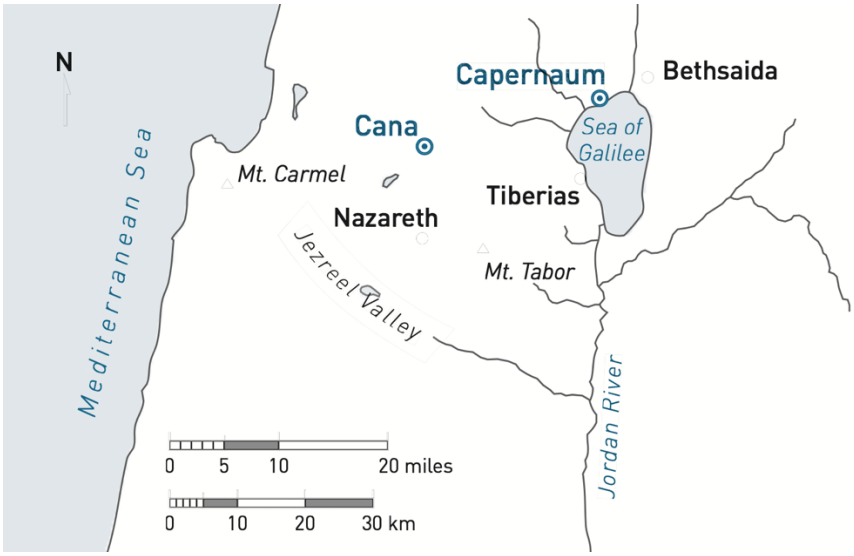

Ważna myśl:

To przygnębiające gdy uświadomisz sobie, że ci ludzie stali w obecności Boga w Ciele, słyszeli jak złożył im ofertę zbawienia, a oni jej nie przyjęli.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Podczas czytania Ewangelii Jana 6,22–25 prześledź na mapie, jak ludzie się przemieszczali. A oto dalsze wyjaśnienia zaczerpnięte z komentarza pastora Chucka Swindolla na temat trasy przebytej prze Jezusa i wyglądu synagogi z IV wieku, która się tam znajduje. W synagodze, która stała tam wcześniej, Jezus wygłosił swoje kazanie. Pastor Chuck pisze:

> *Mateusz i Marek donoszą, że Pan wysłał uczniów do Kafarnaum, a następnie rozpuścił tłum. Ogromna większość ludzi odeszła, prawdopodobnie do swoich domów, ale pewna grupa pozostała, poszukując Jezusa. Widzieli, że Dwunastu odpłynęło bez Pana, a żadnej innej łodzi nie było przy brzegu, więc założyli, że Jezus nadal cieszy się chwilą samotności na okolicznych wzgórzach. W końcu zorientowali się, że Go nie ma, więc odpłynęli małymi łodziami. Były zacumowane w pobliżu.*
>
> *Przypłynęli nimi ludzie z Tyberiady, miasta na zachodnim brzegu Jeziora Galilejskiego, założonego przez Heroda Antypasa i nazwanego na cześć cesarza Tyberiusza, który tytuły i władzę przejął po Cezarze Auguście. Ponieważ miasto zlokalizowano na terenie dawnego cmentarza żydowskiego, religijni Żydzi nie chcieli tam mieszkać, więc zasiedlili je Żydzi zhellenizowani i polityczni sojusznicy Heroda.*
>
> *Ludzie albo musieli słyszeć jak Pan posyłał uczniów do Kafarnaum, albo zakładali, że tam właśnie pójdzie. Tamtejsza synagoga była centrum żydowskiego nauczania dla całego regionu. Ludzie byli zaskoczeni, że Jezus w tak krótkim czasie znalazł się tak daleko od miejsca, w którym był ostatnio widziany, ale ich pytanie sugeruje coś więcej niż tylko chęć zaspokojenia ciekawości, kiedy i jak dotarł do Kafarnaum. Chcieli wiedzieć, dlaczego był tam właśnie (a nie w miejscu, gdzie myśleli, że powinien być) i dlaczego celowo im się wymknął.*[i]

Rozprawa o Chlebie Życia to dialog między Jezusem a ludem. Przeczytaj 6. rozdział Ewangelii Jana, zaczynając od pytania ludu: „Rabbi, kiedy tu przybyłeś?" (J 6,25), a kończąc na podsumowaniu Jana: „O tym mówił Jezus w synagodze, gdy nauczał w Kafarnaum." (J 6,59). Podczas czytania zwróć uwagę na następujący schemat:

Jezus im odpowiedział... (6,26)	➔	*Zapytali Go więc... (6,28)*
Wtedy Jezus oświadczył... (6,29)	➔	*Oni jednak zapytali... (6,30)*
Jezus im odrzekł... (6,32)	➔	*Poprosili Go... (6,34)*
Jezus oznajmił im... (6,35)	➔	*Żydzi (...) oburzali się... (6,41)*
Wtedy Jezus (…) odparł... (6,43)	➔	*Wtedy Żydzi zaczęli się sprzeczać... (6,52)*

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Poniższy wykres ilustruje stopniowe zaostrzanie się dialogu.

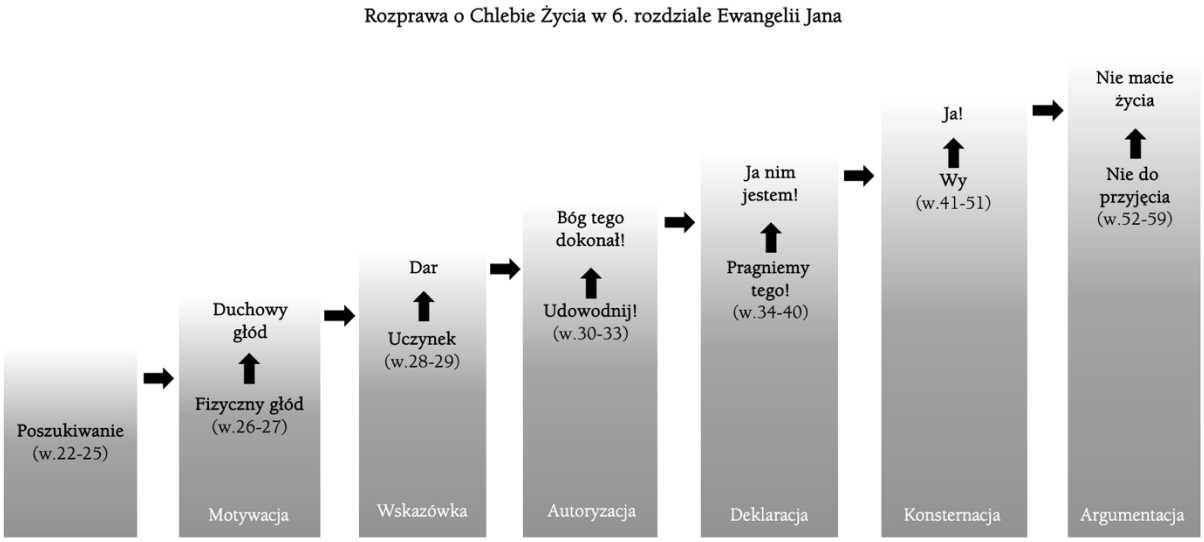

Analiza tekstu: Najważniejsze kwestie

Przyjrzyj się sześciopunktowemu zarysowi kazania Jezusa, który zawiera sześć najważniejszych kwestii odnotowanych na wykresie. Są to: motywacja, wskazówka, autoryzacja, deklaracja, konsternacja i argumentacja. Następnie zbadamy osobisty wpływ słów Jezusa na ludzi, uczniów, Judasza... i na nas.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Aby poprawnie zrozumieć fragment Pisma Świętego, należy wykonać pierwszy, fundamentalny krok, jakim jest analiza tekstu. Należy szukać kontrastów, porównań, powtarzających się słów, zależności przyczynowo – skutkowych oraz słów wyakcentowanych (wyróżnionych).

Najpierw Jezus odniósł się do ***motywacji*** ludzi. Jaki kontrast dostrzegasz w Ewangelii Jana 6,27? Przeczytaj werset w innych przekładach, aby wyraźniej zobaczyć ten kontrast. Zapisz go, pamiętając, że Jezus zwrócił na niego uwagę, aby motywy ludzi przekierować z ziemskich na niebiańskie.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jezus chciał, aby ludzie szukali nie chleba, ale... czego oczekiwał?
(Ewangelia Mateusza 6,31-33; Ewangelia Jana 6,27)

W wyszukiwarkę w internetowym wydaniu Biblii wpisz słowo *życie*. Możesz to zrobić na przykład na stronie https://biblia.apologetyka.co/search[ii]. Zanotuj, ile razy pojawia się to kluczowe słowo. Z jakiego powodu Jezus tak często je powtarzał?

Wskazówka. Kiedy Jezus mówił o „życiu wiecznym" (J 6,27) ludzie uważali, że wymaga ono „wykonywania dzieł Bożych" (J 6,28), czyli wykazania się dobrymi uczynkami. Jakich wskazówek Jezus udzielił ludziom na temat tego, jak dostąpić życia wiecznego? Porównaj J 3,16 z J 6,29.

Autoryzacja. Aby zaspokoić nieposkromione apetyty tłumu, nie wystarczała obfitość chleba na jeden posiłek; ludzie chcieli codziennej racji żywnościowej – jak manny, którą ich przodkowie zbierali każdego ranka, z wyjątkiem szabatu (Księga Wyjścia 16,13-31). Byli gotowi zawierzyć swoje życie Jezusowi tylko z pełnymi żołądkami.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

W jaki sposób Jezus skorygował ich złe rozumienie Pisma Świętego (Bóg, a nie Mojżesz, zsyłał pokarm „z nieba" [Wj 16,4]) i znowu zwrócił ich uwagę na Siebie (Ewangelia Jana 6,33)?

Deklaracja. Jezus próbował zmienić temat rozmowy, z manny na Osobę Mesjasza, ale ludzie, obsesyjnie myśląc o jedzeniu, nie zrozumieli tego. W jaki sposób Jezus w wersecie 35. jasno i wyraźnie zadeklarował swoją tożsamość? Jaką pewność dał przyszłym wierzącym, takim jak my dzisiaj (J 6,36-40)?

Konsternacja. Jak na ironię, Żydzi, którzy domagali się chleba, szemrali jak ich izraelscy przodkowie na pustyni. Jaka była wymówka tłumu, by nie zawierzyć Jezusowi (J 6,41–42)?

Jak fala oceanu która nabiera siły, a następnie z potężnym hukiem rozbija się o brzeg, tak kazanie Jezusa osiągnęło punkt kulminacyjny w wersetach 47-51. Co Jezus powiedział swoim słuchaczom i do czego, z głębi swego współczucia, ich nakłaniał? Co mieli robić?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Argumentacja. Zaproszenie Jezusa wyraźnie wybrzmiało, ale nie poruszyło serc twardych jak skała. Zamiast tego ludzie zaczęli się kłócić. O co się spierali i jak Jezus odpowiedział na ich zarzuty?

Odpowiedź Jezusa wywołała reakcję typu „albo-albo". Albo ludzie pójdą za Nim z wiarą, albo odejdą z niedowierzaniem. Co ty byś zrobił?

Zanim przyjrzymy się *osobistemu wpływowi* kazania Jezusa, zatrzymajmy się na chwilę i zbadajmy, jakie jest znaczenie „jedzenia" ciała Jezusa i „picia" Jego krwi.

Interpretacja i korelacja: odkrywanie znaczenia

Spożywanie jest metaforą wiary. Jest to ilustracja głównej myśli kazania Jezusa: „Uroczyście zapewniam was: Ten, kto wierzy, ma życie wieczne." (J 6,47). Tak jak jedzenie chleba podtrzymuje życie fizyczne, tak wiara w Jezusa zapewnia życie wieczne. Masz jakieś pomysły, jak porównać jedzenie i wiarę? Jedzenie jako akt fizyczny a wiara jako akt woli.

Metaforą wiary jest także picie. Jezus powiedział: „Kto spożywa moje ciało i *pije moją krew*, ma życie wieczne a Ja wskrzeszę go w dniu ostatecznym." (J 6,54, kursywa dodana). Co reprezentuje krew? Krew *przypomina* pierwszą Paschę, w czasie której Izraelici pomazali nią odrzwia swoich domostw. Gdy sąd Boży spadł na Egipt, ominął Izraelitów w noc poprzedzającą ich ucieczkę (Wj 12,21-23). Krew zapowiada także krzyż, na którym Chrystus poniósł karę sądu Bożego za grzech. Picie krwi Chrystusa jest metaforą wiary w Jezusa, który stał się zadośćuczynieniem za grzechy.

Kilka miesięcy później, w noc Paschy, przed ukrzyżowaniem, Jezus ustanowił Wieczerzę Pańską, używając tych samych metafor wiary. Przeczytaj 1 List do Koryntian 11,23–26 oraz poniższy komentarz na temat czterech głównych interpretacji Wieczerzy Pańskiej.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Greckie słowo eucharisteo, „dziękować", wyjaśnia dlaczego inną nazwą Wieczerzy Pańskiej jest Eucharystia. A ponieważ Jezus – jak w 1 Liście do Koryntian 11,24 pisze apostoł Paweł – łamał chleb, niektórzy chrześcijanie nazywają Wieczerzę „łamaniem chleba".

Były różne interpretacje tego, co Jezus miał na myśli, oświadczając: „To jest moje ciało". Istnieją cztery główne poglądy na ten temat. Rzymscy katolicy słowa Jezusa traktują dosłownie, co znaczy, że w ich przeświadczeniu chleb naprawdę staje się ciałem Chrystusa, a zawartość kielicha staje się Jego krwią. Wierzą, że przeistoczenie następuje, gdy należycie wyświęceni kapłani prawidłowo sprawują sakrament. Ten pogląd nazwany jest transsubstancjacją. Jego zwolennicy wierzą, że Bóg przenosi ciało i krew Chrystusa w substancję elementów ulegających przemianie. Chleb i wino naprawdę stają się fizycznym ciałem i krwią Chrystusa.

Drugi pogląd nie jest tak dosłowny. Jest to pogląd zwany konsubstancjacją i, jak sugeruje to określenie, jego zwolennicy widzą Ciało i Krew Chrystusa obecne „w, z i pod postacią" elementów. Chrystus jest „naprawdę" obecny, choć nie jest obecny fizycznie. Jest to pogląd luterański.

Trzecim ważnym poglądem jest pogląd o duchowej obecności, który wyznają prezbiterianie i niektórzy inni zwolennicy teologii Kalwina. Dla nich Chrystus jest obecny w elementach w sensie duchowym i, podobnie jak w poprzednich poglądach, uczestnikom Wieczerzy, Bóg w konkretny sposób udziela łaski.

Zwolennicy czwartego poglądu wierzą, że kiedy Jezus powiedział: „To jest ciało moje", miał na myśli: „To symbolizuje moje ciało". Innymi słowy, rozumieją Jego wypowiedź jako metaforę. Postrzegają elementy jako symbole lub emblematy ciała i krwi Chrystusa. W przeciwieństwie do poprzednich poglądów, zwolennicy tego nie wierzą, że Chrystus w jakimś szczególnym sensie jest obecny w elementach. Za tym poglądem opowiadał się szwajcarski reformator Ulrich Zwingli. Dzisiaj większość kościołów z anabaptystycznej gałęzi protestantyzmu (tj. baptyści, metodyści, niezależne kościoły biblijne i inni) skłaniają się do tej interpretacji.[iii]

Który pogląd reprezentuje tradycję twojego kościoła? Czy nauczanie Jezusa w 6. rozdziale Ewangelii Jana pogłębia twoje rozumienie znaczenia Wieczerzy Pańskiej? Czy w świetle twoich przemyśleń, będziesz teraz przystępował do Wieczerzy Pańskiej z innym nastawieniem?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: Cenne lekcje, których możemy się nauczyć

Rozważmy teraz osobisty wpływ mowy Jezusa.

Otwarta dezercja

Nieugruntowani w wierze uczniowie odeszli od Jezusa, gdy argumenty Jego kazania kłuły ich w cienką skórę. Jaka zareagowali (Ewangelia Jana 6,60–66)?

Nieugięta stałość

Zwracając się do Dwunastu, Jezus zapytał: „Czy i wy chcecie odejść?" (J 6,67). Jaka była odpowiedź Szymona Piotra (J 6,68–69)?

Subtelne oszustwo

Judasz, wilk w owczej skórze, reprezentował trzeci rodzaj reakcji. Jak myślisz, dlaczego Jezus nazwał go „diabłem" (J 6,70)?

Kto słyszy słowa Jezusa, już nie pozostaje taki sam. A jak jest z tobą? Jak słowa Jezusa wpłynęły na twoją postawę? Na zakończenie tego studium poświęć trochę czasu, aby przygotować modlitwę do Pana, w której opowiesz Mu o swojej reakcji na Jego słowa życia.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, Ty posłałeś swojego Syna, aby był Chlebem Życia dla mojej głodującej duszy. Przyjmuję Twoje zaopatrzenie, wyznając, że bez obecności Jezusa moje życie jest puste. Wierzę w Jezusa, przyjmuję Go jako mój duchowy pokarm i napój, zachwycony Jego ofertą życia wiecznego! Amen.

---

[i] Charles R. Swindoll, *Swindoll's Living Insights New Testament Commentary: Insights on John* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 147. [tłum. własne]
[ii] *Internetowa Biblia Online* https://biblia.apologetyka.co/search [dostęp 18.09.2023]
[iii] *Net Bible* https://netbible.org/bible/1+Corinthians+11 [dostęp 18.09.2023]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Czy zostałeś kiedyś niesłusznie oskarżony? Może ktoś pociągnął cię do odpowiedzialności za coś, czego nie zrobiłeś albo rozgłaszał o twojej winie, chociaż byłeś niewinny. Może jacyś ludzie spiskowali przeciwko tobie, aby cię poniżyć i zniszczyć twoją reputację.

Wielu z nas wie, jak to jest być kąsanym przez wrogów, ale nikt nie wie tego lepiej niż Jezus. We fragmencie, nad którym pochylimy się dzisiaj Jego prześladowcy dzielą się na trzy grupy. To przywódcy żydowscy, tłum oraz Jego bracia, co było najboleśniejszym doświadczeniem.

Pastwią się nad Jezusem i ryczą jak lwy grasujące wokół ofiary. Ale Jezus spokojnie zamyka im usta prawdą.

Przyjrzyj się bliżej odpowiedziom Jezusa i czerp z Niego siłę, w momentach, kiedy jesteś osaczony przez wrogów.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Jeśli kiedykolwiek byłeś zaatakowany przez „lwy" to rozpoznajesz ten ból serca i lęk płynący z poczucia, że jesteś ofiarą. Poświęć kilka chwil na to, żeby zbliżyć się do Zbawiciela, który również cierpiał z rąk złych ludzi. Mamy wyjątkową więź z Jezusem poprzez *udział w Jego cierpieniach* (List do Filipian 3,10). Wypisz poniżej dziedziny, w których potrzebujesz Jego wspierającej obecności i poproś Go o mądrość podczas tego studium.

Ważna myśl:

Zachęcam cię dzisiaj, abyś ty, który jesteś poddany strachowi, złożył swój strach w Boże ręce. Ty, wieczny buntownik, w nieustannym biegu – zatrzymaj się.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu: gdzie, kiedy, dlaczego i kto?

W swojej książce pt. *Odkrywanie Biblii. W poszukiwaniu przepisu na życie* pastor Chuck Swindoll wyjaśnia swoją metodę studiowania Biblii, na którą składają się cztery etapy: analiza tekstu, interpretacja, korelacja i zastosowanie.[i]

Zgodnie z tą metodą podstawowym krokiem jest uważna obserwacja tekstu przez lupę kluczowych pytań. Odpowiedzi na te pytania pogłębiają zrozumienie i pomagają osiągnąć cel, jakim jest podążanie za Chrystusem. Poświęć kilka chwil, aby przeczytać 7. rozdział Ewangelii Jana i dowiedz się „gdzie, kiedy, dlaczego i kto".

Gdzie?

Gdzie przebywał Jezus na początku rozdziału (Ewangelia Jana 7,1)? Dokąd udał się po kryjomu (J 7,10)? Wreszcie – gdzie wystąpił publicznie (J 7,14)?

Kiedy?

Kiedy miała miejsce podróż do Jerozolimy (J 7,2)? Dodatkowe informacje dotyczące tego Święta znajdziesz w załącznikach na końcu konspektu (Załącznik 1: –7,1-2 – oraz –7,3-5 – i Załącznik 2). Zanotuj poniżej odkryte przez siebie interesujące fakty.

Święta żydowskie stanowią doskonałe tło, dzięki któremu możemy zobaczyć kim Jezus był dla swojego narodu oraz jaka była Jego prawdziwa natura. Ewangelista Jan opisuje wydarzenia mające miejsce podczas poszczególnych Świąt i przedstawia nam cechy charakteryzujące Jezusa oraz Jego działanie.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Święto żydowskie	Fragment	Cechy Jezusa
Pierwsza Pascha	Ewangelia Jana 2,13	Jezus oczyszcza świątynie, nazywając ją *domem Ojca* (J 2,16).
Nienazwany „Żydowski dzień święty”	Ewangelia Jana 5,1	Jezus tytułuje się *Synem Bożym* (J 5,25).
Druga Pascha	Ewangelia Jana 6,4	Jezus deklaruje: *Ja jestem chlebem życia* (J 6,35).
Święto namiotów (Szałasów albo Kuczki)	Ewangelia Jana 7,2	*Jeśli ktoś jest spragniony, niech przyjdzie do mnie!* (J 7,37).
Święto poświęcenia (Chanuka)	Ewangelia Jana 10,22	Jezus ogłasza: *Ja jestem dobrym pasterzem* i oświadcza, że jest Bogiem (J 10,14.33-38).
Ostatnia pascha	Ewangelia Jana 12,1	Jezus wkracza do Jerozolimy jako Mesjasz i Król (J 12,12-19).

Dlaczego?

Jezus powiedział swoim braciom: *To wy udajcie się na święto. Ja nie pójdę na to święto* (J 7,8). Dlaczego Jezus nie poszedł do Jerozolimy od razu ze swoimi braćmi, tylko później po kryjomu, pomimo grożącego Mu niebezpieczeństwa (J 7,1.8-10)? Szukając odpowiedzi na to pytanie, zajrzyj do Załącznika 1: –7,6-9– na końcu konspektu. Aby zrozumieć skrytość Jezusa, potrzebujemy również poznać znaczenie greckiego słowa „czas”.

Sięgając głębiej

Słowo „czas” w wersecie 8. to po grecku *kairos* i odnosi się do wydarzenia epokowego, kiedy Jezus ukaże się jako Mesjasz i obiecany Król Izraela. Tylko niebiański Ojciec Jezusa wie, kiedy to nastąpi. Nie wiedzą tego ani bracia Jezusa, ani nawet Jego, tak bardzo oddana, matka (wydarzenia na weselu w Kanie Galilejskiej, J 2,4).

Jakie wnioski Ci się nasuwają, kiedy czytasz słowa Jezusa: *Mój czas jeszcze nie nadszedł* (J 7,8)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Kto?

W całym rozdziale 7. Jan opisuje Jezusa jako głównego bohatera wydarzeń. Jednak wspomina również inne osoby, które można podzielić na trzy grupy. Opisuje braci Jezusa, przywódców żydowskich i tłum. Wypisz, na podstawie podanych fragmentów, postawy i reakcje charakterystyczne dla poszczególnych grup.

Bracia Jezusa	
Ewangelia Jana 7,2-5	

Przywódcy żydowscy	
Ewangelia Jana 7,11.30	
J 7,35-36	
J 7,47-48	

Tłum	
Ewangelia Jana J 7,12-15	
J 7,20.25-27.31-32	
J 7,40-46	

Dzięki odpowiedziom na pytania „gdzie, kiedy, dlaczego i kto?" możemy zapoznać się z tłem i scenerią wydarzeń, jak również przyjrzeć się ludziom biorącym w nich udział. Teraz odpowiedzmy sobie na pytanie „co?". Co jest kluczowe, aby zrozumieć nauczanie Jezusa na temat Jego relacji z Ojcem i Duchem?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja: Co jest kluczowe?

Kiedy Jezus nauczał, ludzie zdumiewali się Jego znajomością Pism. Wynikało to z faktu, że nie uczęszczał do żadnych szkół ani nie pobierał nauk u znanych rabinów. Źródłem wiedzy i autorytetu był dla Jezusa sam Bóg, Jego Ojciec.

Ojciec przekazał Jezusowi swój autorytet

Ludzie zastanawiali się, skąd Jezus czerpał swą wiedzę: *Skąd On tak dobrze zna Pisma, skoro się nie uczył* (Ewangelia Jana 7,15). Jaka była odpowiedź Jezusa (J 7,16-19)?

Ludzie kwestionowali również to, że Jezus nazywał siebie Mesjaszem. Mówili: *Wiemy jednak, skąd On pochodzi. Gdy natomiast przyjdzie Chrystus, nikt nie będzie wiedział, skąd pochodzi* (J 7,27).

Jezus wskazał na Jego relację z Ojcem. W jaki sposób miało to skorygować niezrozumienie sytuacji przez lud (J 7,28-29)?

Jak sądzisz, dlaczego relacja Jezusa z Ojcem jest tak kluczowa w Jego służbie?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jezus da Ducha Świętego wszystkim wierzącym

Jezus nauczał również o swojej relacji z trzecią osobą Trójcy, z Duchem Świętym. Znaczenie tego nauczania zrozumiemy, kiedy poznamy kontekst związany z pewną ceremonią odprawianą w Świątyni. Uczony William Barclay wyjaśnia to w swoim komentarzu do Ewangelii Jana:

> *Oto każdego dnia święta napływały do świątyni fale pielgrzymów i miejscowych uczestników z palmami i gałązkami w rękach. W świątyni tworzyli jakby pochód z ruchomym dachem zieleni nad głowami i okrążali ołtarz. W tym samym czasie jeden z kapłanów brał złoty dzban, schodził do sadzawki Siloam, gdzie napełniał go wodą. Następnie dzban ten niesiony był przez bramę wodną, podczas gdy ludzie recytowali tekst z Izajasza 12,3: „z radością czerpać będziecie wodę ze zdrojów zbawienia". Woda przynoszona była do świątyni i wylewana na ołtarz jako ofiara dla Boga. (…) Cały ten dramatyczny obrządek był okazywaniem wdzięczności za dobry dar wody, która wytrysnęła ze skały w czasie pielgrzymki narodu przez pustynię.*[ii]

W tym właśnie kontekście Jezus objawił, że jest Mesjaszem, który wypełnił duchowe nadzieje narodu na zbawienie i jego wewnętrzną przemianę. Co Jezus głosił w Ewangelii Jana 7,37-38?

Korelacja: Obiecany Duch

„Żywa woda" to Duch Święty, którego Jezus miał wlać w serca wierzących po swoim wniebowstąpieniu (Ewangelia Jana 7,39; Dzieje Apostolskie 1,5-8; 2,1-4). Przeczytaj następujące wersety i wypisz, jakie zapowiedzi znajdujemy w proroctwach dotyczących napełnienia Duchem oraz kiedy Jezus je wypełnił.

Księga Ezechiela 36,25-27

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Dzieje Apostolskie 2,1-4.14-21

Zastosowanie: Czego się nauczyliśmy?

Jezus wszedł do jaskini lwa mając świadomość, że naraża się na atak. Bracia Jezusa szydzili, wątpili i nie wierzyli w Niego. Część osób stojących w tłumie wyśmiewała Go i twierdziła, że jest opętany przez demona. Natomiast żydowskim dostojnikom chodziło tylko o to, żeby Jezusa uśmiercić.

Zamiast bronić się przed atakiem, Jezus okazał napastnikom troskę. Wyciągnął łaskawą dłoń w stronę bezwzględnych, przyczajonych w ciemności lwów i zaoferował wszystkim, nawet tym, którzy go nienawidzili, odświeżającą wodę życia w Duchu Świętym.

Wyobraź sobie Jezusa w tym wrogim otoczeniu, który podaje żywą wodę Swoim nieprzyjaciołom. Co imponuje ci w naszym Zbawicielu?

W jaki sposób możesz czerpać z siły i miłości Jezusa, kiedy sam stajesz twarzą w twarz z lwami w swoim życiu?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zakończmy nasze rozważania zanurzając się w odświeżającej wodzie Ducha Świętego. Zaczerpnijmy z głębokości źródła życia, oddając dziękczynienie naszemu niebiańskiemu Ojcu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przychodzę do Ciebie pełen wdzięczności za Twojego Syna i za życie, które mam w Nim. Kiedy czerpię z Jego miłości i łaski, Twój Duch wypełnia moją duszę jak strumienie żywej wody. Twoja obecność wzmacnia mnie i wspiera, gdy napotykam trudności. Pomóż mi być łaskawym dla moich ,,lwów" i patrzeć na nie Twoimi oczami, jako na ludzi potrzebujących i spragnionych wody, którą może dać tylko Jezus. Amen.

---

[i] Aby dowiedzieć się więcej o przedstawionej metodzie studiowania Biblii, polecamy zapoznanie się z książką pt. *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie*. Książkę można nabyć na dwa sposoby: otrzymać jako podziękowanie za darowiznę złożoną na działalność statutową IFL Polska, albo zakupić w sklepie internetowym www.aetos.pl.

[ii] W. Barclay *Ewangelia według św. Jana Tom 1.* Warszawa 1986, s. 347-348.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 161-163

— 7,1-2 —

Wydarzenia w Kafarnaum miały miejsce w marcu albo kwietniu, tuż przed Paschą (Ewangelia Jana 6,4). Zbliżało się Święto Namiotów (wrzesień/październik). Przez ok. sześć miesięcy (może więcej) Jezus służył w Galilei, gdzie Jego „twarde" nauczanie w synagodze wyciszyło jakiekolwiek rozmowy na temat obwołania Go królem. Pomimo tego ludzie w Galilei nadal tłumnie za Nim podążali. W tym czasie powiększała się liczba tych, którzy skrycie pielęgnowali nadzieje mesjanistyczne, co utrzymywało Jerozolimę w napięciu.

— 7,3-5 —

Żydzi obchodzili trzy święta, które wymagały obecności wszystkich mężczyzn Izraela (Księga Wyjścia 23,17; 34,23): Pascha, Pięćdziesiątnica i Sukkot (Święto Namiotów). Każde święto przypominało Żydom o tym, czego ich przodkowie poprzez różne doświadczenia, nauczyli się o Panu. Święto Namiotów, obchodzone podczas żniw, przypominało Hebrajczykom o wyjściu ich przodków z Egiptu, o ich wędrówce przez pustynię i „zgromadzeniu się" w Ziemi Obiecanej. Uroczystość ta miała jeszcze większe znaczenie po powrocie z niewoli babilońskiej i wzbudzała tęsknotę za czasem, w którym Mesjasz zbierze wszystkich potomków Abrahama i uczyni ich na nowo narodem.

Bracia Jezusa szydzili z Niego sugerując, że powinien udać się do Jerozolimy i wykonać kilka magicznych sztuczek, aby porwać za sobą świat. Oni już widzieli ponadnaturalne „znaki" i prawdopodobnie chcieli uczynić Go królem z egoistycznych pobudek. Ich drwiny sugerowały, że gdyby rzeczywiście był tym, za kogo się podaje, to zrobiłby to, do czego Go nakłaniali.

— 7,6-9—

Kilka razy w całej opowieści Jana, Jezus mówi o swojej „godzinie" albo swoim „czasie", co odnosi się do chwili, w której Jego chwała będzie objawiona światu. Drogą do tej chwały miało być cierpienie, czego większość Jego naśladowców nie rozumiała, nawet w przeddzień aresztowania i ukrzyżowania. W każdym innym przypadku, za wyjątkiem tego jednego, użył On słowa *hōra* [5610], „godzina". Tutaj, jednak, greckie słowo, które przetłumaczono jako „czas" to *kairos* [2540], „pora". Świecka literatura grecka i greckie tłumaczenie Starego Testamentu stosuje ten termin, aby opisać decydujący moment, w którym jedna epoka ustępuje miejsca kolejnej. Na przykład, ktoś mógłby powiedzieć, że kiedy „Południe wypowiedziało wojnę, nadszedł *moment* dla Lincoln'a", a oznacza to, że „od tej *chwili* prostak (albo wieśniak) ze Springfield stał się skarbem narodowym".

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Podobnie jak w Ewangelii Jana 6,26-71 i w przypowieściach, Jezus przemawiał w taki sposób, aby go rozumiano na dwóch poziomach. Interpretacja słów Jezusa wynikała z tego, za kogo przez daną osobę był uważany. Wszak pozwalał, aby każdy dochodził do swoich wniosków i posiadał własne przekonania. Wydawało się więc, że Jezus daje swoim braciom powierzchowne odpowiedzi. Oni z Niego Kpili, sugerując, że powinien publicznie objawić się jako od dawna oczekiwany panujący Mesjasz-król, za którym Izrael tak tęsknił. Jednak Jezus odpowiedział im zgodnie z prawdą: „Jeszcze nie nadszedł właściwy moment, abym ogłosił kim jestem, ale dla was każdy czas jest odpowiedni". Potem przedstawił swoim braciom powód, dla którego ich świadectwo zawsze będzie dobrze przyjęte przez ten zepsuty świat: oni byli jego częścią!

Oczywiście głębsze znaczenie słów Jezusa odnosiło się do Jego misji. Święto namiotów było świętem żniw, obchodzonym po zakończeniu zbiorów. Jezus, przed wyruszeniem do Jerozolimy, miał w Galilei do wykonania jeszcze więcej pracy (Ewangelia Jana 4,35-38).

Wiele manuskryptów i tłumaczeń zawiera słowo „jeszcze" w oświadczeniu Jezusa: „Ja nie pójdę na to święto [jeszcze], ponieważ...", najprawdopodobniej w oryginale to konkretne „jeszcze" jest pominięte. Niektórzy sugerują, że Jezus okłamał swoich braci, ale tak nie było. Jego oświadczenie nie wyklucza tego, że zamierzał iść później i że od początku to planował. Po prostu nie chciał towarzyszyć swoim aroganckim braciom, którzy wykorzystaliby Jego obecność dla swoich własnych celów. Jezus wolał podróżować dyskretnie ze swoimi uczniami i zwrócić się do Judejczyków w wybranym przez siebie czasie i w wybrany przez siebie sposób.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 2: BibleGateway – New Testament Commentary Series: *The Conflict Intensifies at The Feast of Tabernacles (7:1-8:59)*

Konflikt nasila się podczas Święta Namiotów (J 7,1-8.59)

Jezus udaje się na Święto w sposób zaplanowany przez Boga (J 7,1-13)

Jezus ogłasza, że jego nauka pochodzi od Boga, a nie od rabinów (J 7,14-24)

Jezus objawia siebie jako Mesjasza, który przychodzi od Boga i do Boga odchodzi (J 7,25-36)

Jezus, który jest żywą wodą zaprasza do siebie wszystkich, którzy są spragnieni (J 7,37-39)

Lud i faryzeusze są podzieleni, jeśli chodzi o postawę wobec Jezusa (J 7,40-52)

Jezus przebacza kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie (J 7,53-8,11)

Jezus objawia siebie jako światłość świata (J 8,12-20)

Jezus objawia siebie jako tego, który przychodzi z góry (J 8,21-30)

Jezus objawia tożsamość swoją i swoich przeciwników (J 8,31-59)

Jezus w jasny sposób objawił swoją tożsamość, co spowodowało ogromny sprzeciw, nie tylko ze strony Jego przeciwników, ale również uczniów (J 6,6). Teraz jeszcze mocniej wzmaga się niechęć wobec Jezusa, ponieważ odsłania On coraz bardziej, kim naprawdę jest. Głównym motywem 7 i 8 rozdziału, jest rola Jezusa jako proroka, ale nie tylko. To On dysponuje żywą wodą (7,38), On jest światłością świata (J 8,12) i to On jest wielkim „Ja Jestem" (J 8,58). Kiedy twierdzenia Jezusa stają się coraz bardziej jawne, pogłębia się rozłam pomiędzy Nim, a przywódcami religijnymi.

Objawienie opisane powyżej ma miejsce podczas Święta Namiotów, które odbywa się zazwyczaj we wrześniu albo październiku i trwa tydzień. Święto to zostało ustanowione w celu okazania Bogu dziękczynienia za Jego opiekę i zaspokojenie każdej potrzeby Izraela w przeszłości i w czasie obecnym. Doceniamy łaskawość Boga podczas żniw w danym roku (Księga Powtórzonego Prawa 16,13-15). Pamiętamy również jak zaspokajał potrzeby Izraela podczas wędrówki przez pustynię (Księga Kapłańska 23,39-43). Osoby biorące udział w świętowaniu zdawały sobie sprawę ze swojej całkowitej zależności od Boga. Dziękując za Jego błogosławieństwo, przypominały sobie opiekę, którą roztaczał nad ludem podczas wędrówki przez pustynię. Święto Namiotów dotyczyło Bożego zaspokojenia wszelkiej potrzeby i bardzo pasowało do nauczania Jezusa, w którym przedstawia On siebie jako chleb życia i dawcę żywej wody. On jest Tym, który daje nam wieczny pokarm, nawet podczas naszej ziemskiej wędrówki. To co Jezus robił i głosił podczas Święta, nawiązuje do

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

sposobu w jaki Żydzi je obchodzili. W czasie Święta przebywają w szałasach, aby upamiętnić czasy, w których Izraelici mieszkali na pustyni w namiotach. W powyższych fragmentach Jezus jest przedstawiony jako pielgrzym, który znajduje się w drodze pomiędzy miejscem skąd wyszedł, a tym, do którego zmierza. Kolejnym punktem charakterystycznym dla Święta Namiotów było ofiarowanie wody każdego ranka w świątyni. Miało to upamiętnić Boże zaopatrzenie swojego ludu w wodę. Jezus nawiązuje do tego i woła wszystkich, którzy są spragnieni, aby przyszli do Niego i pili (J 7,37-38). Podobnie jak nauczanie Jezusa na temat tego, że jest światłością świata (J 8,12). Miało ono miejsce w konkretnej części świątyni, gdzie odbywał się rytuał zapalania lamp. Miał on upamiętniać Boże prowadzenie ludu przez pustynię w postaci słupa ognia. Jezus jest ucieleśnieniem wszystkich głównych rytuałów i tradycji obchodzonych podczas Święta Namiotów. Ten sam Bóg, któremu lud składa dziękczynienie podczas tego wspaniałego Święta, jest pośród nich (J 8,58).

Powyższe fragmenty przedstawiają ostrą dyskusję toczącą się pomiędzy Jezusem, a ludem. Pokazują one narastające zamieszanie powstałe z powodu objawienia przez Jezusa tego kim jest naprawdę. Wśród ludu panuje konsternacja, a wrogowie Jezusa są gotowi zastosować wobec Niego przemoc. W omawianych rozdziałach aż jedenaście razy występuje nawiązanie do gróźb śmierci i prób aresztowania Jezusa (J 7,1.13.19.25.30.32.44; 8,20.37.40.59). Pod koniec rozdziału 6. dochodzi do bardzo trudnej sytuacji, ale w następnych wersetach jest jeszcze gorzej. Coraz większa wrogość przeciwników Jezusa prowadzi do tego, że stwierdza On bardzo wyraźnie, że są oni wyobcowani od Boga. W tym samym czasie opisuje swoją bliską z Nim relację (J 8,31-59). Tym sposobem, ostatnie wersety rozdziału 8. Ewangelii Jana, stanowią kontrowersję natury teologicznej. Przedstawiają również rozłam pomiędzy Jezusem, a świątynią (J 8,59).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

W Jerozolimie właśnie wstawał dzień. W mieście nadal czuć było wilgoć rosy, a gdzieniegdzie pośród kolumn świątynnych widać było jeszcze purpurowe cienie odchodzącej nocy. Na dziedzińcu świątynnym słychać było słowa Jezusa, który, jak na rabina przystało, usiadł, aby nauczać zebrany tłum.

Jan opisuje spokój tej sytuacji, a następnie przedstawia wydarzenia, które miały miejsce później.

> *Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną. Rankiem jednak przybył ponownie do Świątyni. A gdy cały lud przyszedł do Niego, usiadł i nauczał ich. Wtedy nauczyciele Pisma i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę przyłapaną na cudzołóstwie. Postawili ją w środku.* (Ewangelia Jana 8,1-3)

Nagle, wszyscy słuchacze skupieni do tej pory na nauce Jezusa, kierują całą swoją uwagę na zhańbioną kobietę. Była ona jedynie pionkiem w grze, którą prowadzili dostojnicy Żydowscy, aby pozbyć się Jezusa. Badali Jego reakcję, aby dowiedzieć się, czy potępi tę kobietę, czy może okaże jej łaskę. Cokolwiek zrobiłby Jezus, Jego przeciwnicy mieli tak legalistyczne podejście, że tak czy inaczej, znaleźliby sposób, aby Go upokorzyć.

Jednak Jezus nie bierze udziału w ich podstępnej grze. Zobaczmy, jak Jezus obraca tę sytuację na niekorzyść przywódców izraelskich eksponując ich hipokryzję. W tym samym czasie Jezus nazywa grzech po imieniu, ale nie potępia kobiety, która go popełniła.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Dzisiejszy fragment dotyczy miłosierdzia, które okazuje nam Jezus, gdy grzeszymy i upadamy. Otwórz swoją Biblię na 8. rozdziale Ewangelii Jana i wylej przed Panem swoje serce w modlitwie.
W książce pt. „*Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie*” pastor Chuck Swindoll pisze o tym, jak ważna jest modlitwa, kiedy chcemy zrozumieć i zastosować Boże Słowo.

Ważna myśl:

Jeszcze nigdy dwie tak różne osoby nie stanęły oko w oko: Syn Boży i cudzołożnica. I nagle, mam wrażenie, powstała między nimi niesamowita więź. Taka, jaką On zbudował z tobą, kiedy Go poznałeś.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

> *Studiowanie Biblii bez modlitwy to niekompletny proces, który może skutkować daremnym wysiłkiem. (…) Często modlę się: „Panie, mów do mnie. Pomóż mi zrozumieć, co mówi ten fragment. Słucham Cię, jestem otwarty na Twoją prawdę. Prowadź mnie do jej poznania.*[i]

Poświęć chwilę i tak jak pastor Chuck, pomódl się swoimi słowami, aby Pan prowadził cię w tym studium. Zapisz poniżej swoje myśli.

Analiza tekstu: Sceneria, atak i odpowiedź

Podczas naszego studium biblijnego, sięgamy do metody, którą pastor Chuck Swindoll wyjaśnił w swojej książce pt. *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie.* Składają się na nią cztery etapy: analiza tekstu, interpretacja, korelacja i zastosowanie.[ii]

Teraz przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 8,1-11, aby poznać ogólny zarys sytuacji. Następnie odpowiedz na poniższe pytania i zastanów się o czym mówią wyszczególnione fragmenty.

Sceneria – Ewangelia Jana 8,1-2

Zwróć uwagę jaki schemat postępowania Jezusa jest opisany w Ewangelii Jana 8,1-2. Kiedy odwiedzał Jerozolimę, spędzał noc na Górze Oliwnej. Natomiast rano udawał się na dziedziniec świątynny, gdzie siadał i nauczał zebrany tłum, prawdopodobnie w cieniu portyku kolumnowego króla Salomona (J 10,22-24).

Jakie podobieństwa widzisz pomiędzy zachowaniem Jezusa, kiedy czytasz fragment z Ewangelii Jana 8,1-2, a tym co robił podczas Wielkiego Tygodnia opisanego w Ewangelii Łukasza 21,37-38? Co zwyczaje Jezusa mówią nam o Jego priorytetach?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Każdego dnia, kiedy na ołtarzu w świątyni składane były ofiary, a grzesznicy otrzymywali przebaczenie, dochodziło do spotkania osądu z miłosierdziem. Właśnie w tym samym miejscu Jezus głosił ewangelię, swoją dobrą nowinę o Bogu, który oddaje swojego Syna jako doskonałą ofiarę za nasze grzechy (J 3,16). Również w tym miejscu, przywódcy religijni poddają próbie ewangelię łaski, którą oferuje Jezus.

Atak – Ewangelia Jana 8,3-6

Wkroczenie: *Nauczyciele Pisma i faryzeusze* (J 8,3) wkroczyli na dziedziniec, gdzie nauczał Jezus, a następnie zaciągnęli kobietę na środek, gdzie wszyscy mogli ją zobaczyć i nią wzgardzić.

Jaką postawę wobec tej kobiety i innych grzeszników mieli opisani powyżej faryzeusze?

Oskarżenie: Jakie nasuwają ci się wnioski, kiedy czytasz o tym, że faryzeusze i nauczyciele zarzucają kobiecie cudzołóstwo? Co znaczy wypowiedziane przez nich zdanie: *tę kobietę dopiero co przyłapano na cudzołóstwie* (J 8,4)?

Nie pozostaje nam nic innego niż zastanawiać się nad tym, gdzie był mężczyzna, z którym przyłapano kobietę. Przecież prawo domagało się kary również dla niego (Księga Kapłańska 20,10). Być może kiedy odkryto miejsce spotkania, mężczyzna zdążył uciec? Jednak najprawdopodobniej, brał on udział w tym spisku. Z pewnością sytuacja nie była przypadkowa. Najprawdopodobniej mamy tu do czynienia z pułapką zastawioną, aby nie tylko nakryć kobietę na gorącym uczynku, ale aby użyć tego do przyłapania Jezusa na jakimś błędzie.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Pytanie: Faryzeusze zadają Jezusowi następujące podchwytliwe pytanie: *Mojżesz polecił nam w Prawie, aby takie kobiety kamienować. A jakie jest Twoje zdanie?* (J 8,5). Jeszcze zanim Jezus odpowiedział, oni byli gotowi do ataku. *Mówili to wystawiając go na próbę, aby móc Go oskarżyć* (J 8,6).

William Barclay opisuje to zdarzenie w następujący sposób:

> *Natomiast dylemat w który pragnęli uwikłać Jezusa polegał na tym, że gdyby powiedział, jak proponowali, nakazując ukamienowanie, Jezus straciłby reputację, jaka wyrobił sobie przez swoje miłosierdzie i współczucie i nie mógłby już więcej być nazywany przyjacielem grzeszników, a do tego jeszcze popadłby w kolizje z prawem rzymskim, które zabraniało Żydom wykonywania wyroków śmierci. Gdyby natomiast orzekł wypuszczenie jej bez kary, oskarżono by Go o nakłanianie do łamania Prawa Mojżeszowego, oraz wręcz zachęcania ludzi do cudzołóstwa. W taką pułapkę pragnęli Żydzi wciągnąć Jezusa.*[iii]

Spisek jednak zawiódł. Słowa, których użyli oskarżyciele, zapędziły ich samych w kozi róg. Przeczytaj ponownie fragment z Ewangelii Jana 8,5: *Mojżesz polecił nam w Prawie, aby takie kobiety kamienować*. Czy dostrzegasz w tej wypowiedzi, jak bardzo uważają siebie za super świętych, dzieląc ludzi na ,,my i oni"? Czy widzisz jak bardzo czują się lepsi niż ,,takie kobiety"? Jak myślisz, co w tej wypowiedzi odsłania przed nami hipokryzję przywódców Żydowskich?

To co Jezus czyni w odpowiedzi, zupełnie zmienia bieg wydarzeń.

Odpowiedź – Ewangelia Jana 8,6-9

Zwróć uwagę na to, jak zachował się Jezus oraz jak zareagowali ludzie. (J 8,6-9) Co możesz powiedzieć o stanie umysłu Jezusa, kiedy znajdował się pod presją?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Sięgając głębiej

Co Jezus pisał na piasku? Zazwyczaj słowo *pisał* w oryginale, to greckie słowo *grapho*. W Ewangelii Jana 8,6 i 8,8 występuje słowo *katagrapho,* które oznacza *notowanie czyichś przewinień*. Możliwe, że Jezus spisywał na piasku listę grzechów stojących przed Nim aroganckich gnębicieli.

W tym samym czasie, kiedy przywódcy religijni wyliczali przewinienia kobiety, Jezus obnażył ich własne grzechy. Kiedy Jezus mówi *Ten z was, który jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci w nią kamieniem* (J 8,7), nie ma na myśli tylko grzechów cielesnych, jak cudzołóstwo, ale również rozwiązłość, pożądliwość, chciwość, hipokryzję i nienawiść.

Co oznacza *niech pierwszy rzuci w nią kamieniem* (J 8,7)? W dosłownym znaczeniu jest tu mowa o zabiciu tej kobiety przez ukamienowanie. Ale możemy tu odnaleźć również znaczenie metaforyczne, w zrozumieniu którego pomogą nam inne fragmenty Pisma Świętego.

Interpretacja i korelacja: Co oznacza rzucanie kamieniami

Co oznacza *rzucanie kamieniami?* Sprawdźmy czytając poniższe fragmenty Pisma Świętego:

Ewangelia Mateusza 7,1-5

List Jakuba 4,11-12

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Obrońca – Ewangelia Jana 8,10-11

Jezus jako jedyny miał prawo potępić oskarżoną, ale nie zrobił tego. Co Jezus powiedział kobiecie we fragmencie z Ewangelii Jana 8,10-11?

Kiedy już wszyscy poszli, Jezus zwrócił się do kobiety. W tej przejmującej chwili powstał pomost pomiędzy świętym doskonałym Zbawicielem, a grzesznikiem. W jaki sposób Jezus zdołał skonfrontować kobietę z jej grzechem i w tym samym czasie zadbać o jej duszę? (Ewangelia Jana 8,11)?

Zastosowanie: Zasady

Mając w pamięci słowa Jezusa, które z jednej strony nas konfrontują, a z drugiej okazują nam troskę, poświęćmy chwilę, aby jeszcze lepiej zrozumieć to studium. Pomogą nam w tym zasady, których pastor Chuck uczy odnośnie konfrontacji, potępienia i korygowania.

Stawianie czoła złu wzywa do pokory, a nie do pychy. Apostoł Paweł, podążając za przykładem Jezusa, napisał w swoim Liście do Galatów 6,1 następujące słowa: *Bracia, nawet jeśli ktoś popadnie w grzech, wy, którzy trwacie w Duchu, podźwignijcie go z całą łagodnością. Uważaj jednak, abyś i ty nie uległ pokusie.*

Potępiania zła wypływa z prawości, a nie z wiedzy. Nie wystarczy posiadać wiedzę na temat czyichś błędów. Musimy wyjąć belkę z naszego oka, a dopiero później będziemy mogli zajmować się wyjmowaniem drzazgi z oka naszego brata (por. Ewangelia Mateusza 7,5).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Aby kogoś korygować należy mu wpierw okazać przebaczenie, a nie naganę. Przebaczenie odbudowuje relację i sprawia, że „winnemu" jest łatwiej przyjąć prawdę. Kiedy mówimy prawdę kierując się miłością, możemy korygować czyjeś postępowanie, jak również okazać troskę. Wtedy postępujemy tak jak Jezus zachował się w stosunku do kobiety przyłapanej na cudzołóstwie.

David Augsburger, pisarz i terapeuta, przedstawia pięć sposobów na korygowanie innych. Cztery z nich nie przyniosą rezultatów. Piąty, owszem:

- Ja wygrywam, ty przegrywasz
- Uciekam. Wycofuję się.
- Ustąpię, żeby tylko mieć dobre relacje.
- Spotkajmy się w połowie drogi.
- Troszczę się o ciebie, dlatego konfrontuję.

Czy Bóg podpowiada ci może, że jest jakaś osoba, którą masz troskliwie podprowadzić na właściwą ścieżkę? Pomyśl chwilę nad tym, jakie masz do tego podejście. Co możesz zrobić, aby skonfrontować kogoś, jednocześnie okazując mu troskę?

Nie możemy zakończyć tego studium bez zastanowienia się nad tym, jak my byśmy się czuli na miejscu kobiety przyłapanej na grzechu. Co mówi do ciebie nasz łagodny, pełen pokory Zbawiciel, kiedy stajesz przed Nim?

Przyjmij Jego przebaczenie i łaskę, która daje siłę, aby wykonać Jego polecenie, kiedy mówi: *odtąd już nie grzesz*. Zakończmy nasze studium modlitwą:

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przychodzę do Ciebie, tak jak kobieta przyłapana na grzechu. Staję przed Tobą taki, jakim jestem. Potrzebuję Twojej miłości i pomocy. Zabierz ciężar mojej winy. Unieś moją głowę, abym mógł spojrzeć we współczujące oczy Twojego Syna. Pomóż mi przyjąć Jego łaskę. Wypełnij mnie mocą twojego Ducha i wewnętrzną determinacją, żeby odtąd już nie grzeszyć i żyć w wolności. Amen.

---

[i] Ch. Swindoll *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie.* Wrocław 2019, s. 141.
[ii] Aby dowiedzieć się więcej o przedstawionej metodzie studiowania Biblii, polecamy zapoznanie się z książką pt. *Odkrywanie Biblii: w poszukiwaniu przepisu na życie*. Książkę można nabyć na dwa sposoby: otrzymać jako podziękowanie za darowiznę złożoną na działalność statutową IFL Polska, albo zakupić w sklepie internetowym www.aetos.pl.
[iii] W. Barclay *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s. 7.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Rozpoczynając swoją Ewangelię, Jan pisze, że Jezus był na początku u Boga oraz że *bez Niego nic nie zaistniało* (Ewangelia Jana 1,2-3). Jezus jako Syn Boży, jest źródłem wszelkiego życia. Od Niego bierze swój początek każda żywa istota i to dzięki Niemu wszystko, co zostało stworzone jest utrzymywane przy życiu.

Jan pisze również, że *To, co zaistniało, w Nim było życiem. A życie to było światłością dla ludzi.* (J 1,4). Można to porównać do wschodu słońca. Światło Jezusa wzeszło kiedy się narodził i świeciło poprzez Jego służbę. W Święto Namiotów, podczas rytuału zapalania świec, Jezus mógł pokazać kim jest naprawdę. Wypowiedział słowa: *Ja jestem światłością świata*, w momencie, kiedy ogromne świeczniki w świątyni rozświetliły ciemność nocy (J 8,12).

Jednak zgodnie z tym, co napisał apostoł Jan, *swoi* nie przyjęli tego światła (J 1,11). Dlaczego odwrócili się od Jezusa i odrzucili życie, które im oferował? W dzisiejszym fragmencie, Jan przedstawia nam powody, dla których ludzie odtrącili Jezusa, a nawet chcieli Go zgładzić. Do dziś ci, którzy żyją w ciemności noszą w sercach te same pobudki, o których pisze Jan (J 3,19). Nie bądźmy do nich podobni. Wyjdźmy z ciemności grzechu, przyjmijmy światło, uchwyćmy się życia, które Jezus nam daje i podążajmy za Nim.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Za każdym razem kiedy się modlimy, otwieramy nasze serca, prosząc, aby Jezus je wypełnił światłem swojej obecności. Zatrzymaj się na chwilę i otwórz swoje serce dla Pana. Może jest w nim jakiś ciemny zakamarek wypełniony lękiem albo zwątpieniem i potrzebujesz, aby Jezus go rozświetlił nadzieją i wiarą? Zapisz poniżej słowa swojej modlitwy.

Ważna myśl:

Jezus spędzał Swoje dni nieustraszenie głosząc prawdę, nieustannie radosny, a jednak... w tarapatach.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zacznijmy nasze studium od zapoznania się z trzema fragmentami, w których Jezus, pomimo wrogości, jaką kierują w Jego stronę przywódcy religijni, oferuje nam swoje życie.

> *Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia.* (Ewangelia Jana 8,12)
>
> *Tym Żydom, którzy Mu uwierzyli, Jezus oświadczył: „Jeśli pozostaniecie wierni mojej nauce, będziecie rzeczywiście moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda uczyni was wolnymi."* (Ewangelia Jana 8,31-32)
>
> *Uroczyście zapewniam was: Kto będzie przestrzegał mojej nauki, nie zazna śmierci na wieki.* (Ewangelia Jana 8,51)

Podkreśl sobie trzy obietnice, które Jezus daje w powyższych fragmentach tym, którzy odpowiedzą pozytywnie na Jego zaproszenie zawarte w słowach: *kto idzie za Mną* (J 8,12); *jeśli pozostaniecie wierni mojej nauce* (J 8,31); oraz *kto będzie przestrzegał mojej nauki* (J 8,51). Zapamiętaj te obietnice. Wrócimy jeszcze do nich w dalszej części studium. A teraz kontynuujmy nasze rozważania.

Analiza tekstu: Tło i sceneria. Oświadczenie i odpowiedź.

W swojej książce pt. *Odkrywanie Biblii. W poszukiwaniu przepisu na życie* pastor Chuck Swindoll wyjaśniając swoją metodę studiowania Biblii podkreśla, że kluczowa jest analiza tekstu. Zwróć uwagę na fragment z Ewangelii Jana 8,12: *Jezus po raz kolejny przemówił* (podkreślenie dodano). Co zaobserwowałeś? Słowa *po raz kolejny* wskazują na to, że Jezus już wcześniej o tym nauczał, a teraz powtarza, abyśmy spojrzeli na nasz fragment w szerszym kontekście.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

W swojej książce pastor Chuck pisze: *Lepiej zrozumiemy dany werset z Biblii, gdy weźmiemy pod uwagę treść otaczających go zdań.*[i] Kontekst pomaga nam poznać tło historyczne, temat przewodni oraz ogólne przesłanie autora. Aby rozumieć znaczenie danego fragmentu, musimy wiedzieć w jakim kontekście występuje.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Tło i sceneria

Przypomnij sobie fragment z 7. rozdziału Ewangelii Jana, na podstawie którego nauczał pastor Chuck oraz który czytaliśmy podczas studium pt. „Jezus w jaskini lwów". Rzuć również okiem na kilka wersetów z Ewangelii Jana 8,11-59. Czy zauważasz podobieństwa albo wspólne tematy, które przewijają się w obu fragmentach? Na jakie święto Jezus przybył do Jerozolimy (J 7,2) i gdzie nauczał (J 7,14.28; 8,20.59)?

Zwróć uwagę na wypowiedzi, które wskazują na to, że dane wydarzenie jest częścią trwającej już sytuacji albo jej powtórzeniem, np. *w połowie święta* (J 7,14); *w ostatnim najbardziej uroczystym dniu* (J 7,37); *po raz kolejny* (J 8,12); *i znowu Jezus zwrócił się do nich* (J 8,21). Jaki wątek powtarza się we fragmentach Ewangelii Jana 7,30.32.44-45 i 8,20, prowadząc do próby ukamienowania Jezusa w wersecie 59. z 8. rozdziału? Zauważ również, jaka fraza powtarza się w Ewangelii Jana 7,8; 7,30; 8,20.

Jakie wyciągasz wnioski patrząc na powiązanie pomiędzy fragmentami z Ewangelii Jana 7 oraz 8,12-59?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Oświadczenie i odpowiedź

Jezus w Ewangelii Jana 8,12 oświadczył, że jest światłością świata. Przebywał wtedy w skarbcu świątynnym (J 8,20), który znajdował się niedaleko Dziedzińca Kobiet. W swoim komentarzu do Ewangelii Jana, pastor Chuck Swindoll posiłkuje się Miszną, zbiorem prawa uzupełniającym Torę i przedstawia następujące spostrzeżenia:

> *Kapłani stawiali cztery ogromne świeczniki na Dziedzińcu Kobiet podczas Święta Namiotów. Każdego wieczora, kiedy zachodziło słońce, młodzi mężczyźni wspinali się po drabinach, aby zapalić te olbrzymie kaganki, które według księgi Miszny w traktacie Sukka 5,3, rozświetlały każdy dziedziniec Jerozolimy.*[ii]

Te wspaniałe światła emanujące ze Świątyni miały przypominać czasy, kiedy Bóg w postaci słupa dymu i ognia nad Namiotem Zgromadzenia prowadził Izrael przez pustynię (Księga Liczb 9,15-17). Jeśli znamy wspomniany kontekst wypowiedzi Jezusa, Jego słowa nabierają niesamowitego znaczenia! Przeczytaj raz jeszcze werset z Ewangelii Jana 8,12, pamiętając o kontekście. Zanotuj poniżej swoje spostrzeżenia, które nasuwają Ci się, kiedy czytasz poniższe słowa Jezusa.

- *Ja jestem światłością…* Nawiązanie do światła w szerszym kontekście.
- *… światłością świata…* Propozycja dla wszystkich, nie tylko Żydów.
- *Kto idzie za Mną...* Zaproszenie do przyjęcia zbawienia. Nawiązanie do Izraelitów, którzy szli za słupem dymu i ognia.

Nauczanie Jezusa rozpaliło niechęć faryzeuszy. Ich wrogość wzniecała się stopniowo od rozżarzonego węgla, po rozpalony do czerwoności ogień nienawiści.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wykres narastającej wrogości faryzeuszy

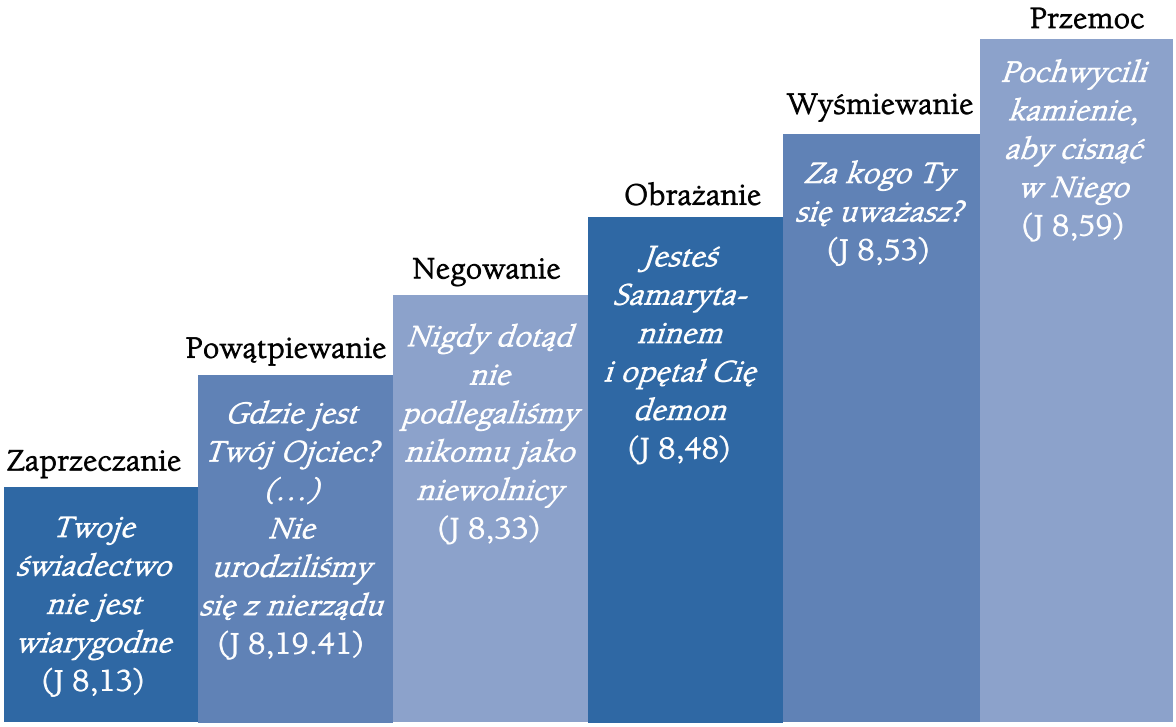

Copyright © 1975, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. © 2023 IFL Polska

Przyjrzyjmy się drodze, która doprowadziła faryzeuszy do tak wielkiej nienawiści. Ze studiowanego przez nas tekstu wyłania się pięć powodów odrzucenia Jezusa. Te przyczyny do dziś stanowią pięć bram niewiary, które wiodą człowieka do zatwardziałości serca.

Interpretacja: Rozpoznanie przyczyn odrzucenia

Odkryj głębsze znaczenie przesłania Jezusa skierowanego do faryzeuszy, aby zrozumieć powody, dla których ludzie Go odrzucają.

Brak wiedzy – Ewangelia Jana 8,14.19

Ponieważ faryzeusze nie znali podstawowych atrybutów Boga, takich jak miłosierdzie, współczucie, sprawiedliwość i prawda, nie rozpoznali ich w osobie Jezusa. Przeczytaj 14. i 19. werset z 8. Rozdziału Ewangelii Jana. Zanotuj poniżej to, co mówił Jezus.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Brak percepcji – Ewangelia Jana 8,15.23

Faryzeusze nie mogli zrozumieć Jezusa i Jego nauczania, ponieważ mieli zupełnie inny sposób myślenia. Jezus nie omieszkał im o tym powiedzieć: *Wy osądzacie według ludzkich reguł* (J 8,15). Faryzeusze patrzyli na Jezusa jako człowieka z krwi i kości. Nie byli w stanie wyjść poza płaszczyznę horyzontalną (poziomą) i dostrzec płaszczyznę wertykalną (pionową), czyli Jezusa jako Boga. Dlaczego nie umieli zobaczyć kim był Jezus (J 8,23) i do jakiej tragedii ich to doprowadziło (J 8,24)?

Brak przyswojenia – Ewangelia Jana 8,37.43

Pomimo tego, że faryzeusze znali Prawo lepiej niż ktokolwiek inny i zawłaszczyli Pisma, nie uwierzyli w Jezusa i nie przyswoili Jego nauki. Dlaczego (J 8,37.43)?

Brak chęci – Ewangelia Jana 8,44-45

Faryzeusze byli potomkami Abrahama, który był człowiekiem głębokiej wiary i posłuszeństwa. Ale Jezus o ich pochodzeniu mówi z goła inaczej. Co, według Jezusa, było korzeniem faryzejskiej niewiary i nieposłuszeństwa (Ewangelia Jana 8,44-45)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Brak pokory – Ewangelia Jana 8,52-53

Tak jak zostało to przedstawione wcześniej w ramce, faryzeusze zaprzeczali świadectwu Jezusa (J 8,13), wątpili w Jego pochodzenie (J 8,19.41), negowali również Jego słowa (J 8,33) i obrażali Go (J 8,48). W końcu szydzili z Jezusa zadając Mu pytanie: *Za kogo Ty się uważasz?* (J 8,53).

Jezus dał im odpowiedzi, w których zawarł prawdę o swojej Boskiej naturze. Powiedział o sobie: *Ja jestem chlebem życia* (J 6,48 podkreślenie dodane) i *Ja jestem światłością świata* (J 8,12 podkreślenie dodane). W Ewangelii Jana 8,58 odważnie i wprost mówi o sobie *Ja jestem*. Porównaj różne fragmenty Pisma Świętego, aby dowiedzieć się jakie jest znaczenie tego tytułu.

Korelacja: Znaczenie *Ja jestem*

Kiedy Jezus mówi *Uroczyście zapewniam was: Zanim Abraham się urodził, Ja jestem* (Ewangelia Jana 8,58) nie tylko wskazuje na swoją wieczną egzystencję, ale również stawia siebie na równi z Bogiem Starego Testamentu. Przeczytaj fragment z Księgi Wyjścia 3,13-15 i zanotuj swoje obserwacje na temat tła odważnej wypowiedzi Jezusa.

Jezus zadeklarował, że jest Bogiem! Faryzeusze odrzucili to niebiańskie światło, które rozbłysło na ich oczach. Cóż to była za tragiczna sytuacja, kiedy uczeni w Piśmie pomimo wiedzy na temat Biblii, nie umieli przyjąć Słowa (Ewangelia Jana 1,11). Zamiast tego, pełni piekielnej furii, postąpili jak dzieci diabła, *pochwycili kamienie, aby cisnąć w Niego*. Mieli w planach zamordowanie Jezusa, ponieważ uważali Go za bluźniercę, *Jezus jednak ukrył się, następnie opuścił świątynię*. (J 8,59)

Zastosowanie: Jaka będzie nasza odpowiedź?

Faryzeusze zsunęli się, jak po równi pochyłej, od zaprzeczenia do przemocy. Może doświadczyłeś w swoim życiu odrzucenia i wiesz, jak to jest być niezrozumianym albo nawet atakowanym.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jezus rozumie, jak to jest zaznać odrzucenia. On zaprasza nas do wyjścia z ciemności bólu i niepewności oraz oferuje nam życie w Swoim świetle. Spójrz jeszcze raz na wersety z Ewangelii Jana 8,12.31-32 i 51. Zastanów się, jakie wspaniałe obietnice są tam zapisane.

Uchwyćmy się przez wiarę Bożej obietnicy życia, prawdy i wolności. Bądźmy ludźmi, którzy pozytywnie odpowiadają na wezwanie *Kto idzie za Mną* (J 8,12); *Jeśli pozostaniecie wierni mojej nauce* (J 8,31); *Kto będzie przestrzegał* (J 8,51). Co możesz zrobić, aby, nawet w trudnych okolicznościach iść za Jezusem, pozostać Mu wiernym i przestrzegać Jego nauki?

Zakończmy nasze rozważania modlitwą. Pozbądźmy się wszelkiego balastu i odrzucenia, i wznieśmy ręce pełne miłości dla Tego który jest Światłością. Który nas wyprowadza z ciemności.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze otwieram oczy, żeby zobaczyć Twojego Syna – Światłość świata. Widzę na Jego twarzy jasność Twojej łaski i prawdy. Odrzucam ciemność i podążam za moim Zbawicielem, dokądkolwiek mnie poprowadzi. Pomóż mi, abym był Mu posłuszny nawet wtedy, kiedy sam doświadczam odrzucenia. Pocieszaj moje serce, zaspokajaj moje pragnienie pokoju i nadziei, kiedy podążam za Jezusem. Amen.

---

i Ch. Swindoll *Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie.* Wrocław 2019, s 99.
ii Ch. Swindoll, *Swindoll's Living Insights New Testament Commentary: Insights on John,* (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 179 (tłum. własne)

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Faryzeusze byli wytrawnymi znawcami Pisma Świętego i stróżami moralności. Niczym surowi sędziowie, rozsądzali między dobrem i złem. Pomimo tego, jak ważną rolę pełnili w społeczeństwie jeśli chodzi o wyznaczanie religijnych standardów, ich oczy zaślepione były z powodu pychy. Nie rozumieli tego, co jest prawdziwą pobożnością. Potrafili jedynie udawać bogobojność. Opisuje to Wiliam Barclay w następujący sposób:

> *Żydzi byli przekonani o swojej religijności, jednak przylgnęli do swojego pojęcia religijności, zamiast Bożego, i oddalili się przez to tak bardzo od Boga, że stali się bezbożni. Byli w straszliwym położeniu człowieka, który usiłuje bezbożnie służyć Bogu.*[i]

W 9. rozdziale czwartej Ewangelii, apostoł Jan opowiada historię faryzeuszy i niewidomego żebraka, który pomimo tego, że przez nich uważany był za grzesznika, okazał się najbardziej pobożnym ze wszystkich ludzi. Cóż za paradoks! Tak naprawdę to faryzeusze mieli zasłonięte oczy, jak w zabawie w ciuciubabkę, a biedny niewidomy żebrak był człowiekiem o wyostrzonym duchowym wzroku.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Otwierając Biblię, poproś Pana o wyostrzenie Twojego wzroku, żebyś zobaczył Jego chwałę tak jak niewidomy żebrak w naszej historii. Proś, aby poprowadził cię głębiej w uwielbieniu i objawił ci wszelkie miejsca, które do tej pory były dla ciebie niewidoczne, strefy niewiary, które potrzebują uzdrowienia i oczyszczenia. Zapisz poniżej swoją modlitwę.

Ważna myśl:

Mężczyzna, który urodził się niewidomy powiedział o Jezusie: „Mój Pan.” Czyż to nie jest cudowne? Nie tylko otrzymał wzrok fizyczny, ale także duchowy. Co to był za dzień w życiu tego człowieka.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu: Problem i rozwiązanie. Pytania i odpowiedzi. Wiara i jej brak

Kluczową zasadą w metodzie *odkrywania Biblii* jest analiza tekstu. Pomaga zobaczyć ogólny obraz danego fragmentu oraz podzielić go na pewne części, które tworzą całość. Pastor Chuck Swindoll nasz fragment podzielił następująco:

- Problem i rozwiązanie (Ewangelia Jana 9,1-7): Jezus przywraca wzrok niewidomemu.
- Pytania i odpowiedzi. (Ewangelia Jana 9,8-34): sąsiedzi i faryzeusze przepytują uzdrowionego człowieka.
- Wiara i jej brak. (Ewangelia Jana 9,35-41): Jezus docenia wiarę żebraka i ujawnia duchową ślepotę faryzeuszy.

Możemy również podzielić 9. rozdział Ewangelii Jana na podstawie występujących w poszczególnych fragmentach osób. Przeczytaj podane poniżej wersety i wpisz w puste miejsca ludzi, z którymi spotkał się żebrak w poszczególnych sytuacjach:

- Sytuacja 1: _____ i żebrak (J 9,1-7)
- Sytuacja 2: _____ i żebrak (J 9,8-12)
- Sytuacja 3: _____ i żebrak (J 9,13-34)
- Sytuacja 4: _____ i żebrak oraz faryzeusze (J 9,35-41)

Tematem głównym tej historii jest kontrast pomiędzy pokorną wiarą żebraka i zatwardziałą niewiarą faryzeuszy. Przeczytaj wersety podane w tabeli i zanotuj wszelkie dodatkowe różnice, jakie zauważasz pomiędzy żebrakiem a faryzeuszami. Jakie dostrzegasz postawy wobec grzechu, winy oraz samego Jezusa?

Postawa	Żebrak	Faryzeusze
Grzech i wina	Ewangelia Jana 9,1-3	Ewangelia Jana 9,39-41
Postawa wobec Jezusa	Ewangelia Jana 9,11.17.38	Ewangelia Jana 9,16.24.28

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

A teraz przyjrzyjmy się pierwszej sytuacji, w której Jezus i Jego uczniowie spotykają bohatera wiary, który skrywa się pod podartą szatą żebraka.

Problem i rozwiązanie – Ewangelia Jana 9,1-7

Spójrz na pytanie, które uczniowie zadali Jezusowi. Jakie mieli założenia w związku z tym, że człowiek ten był niewidomy od urodzenia? (Ewangelia Jana 9,1-2)

Uczniowie widzieli wrodzoną niepełnosprawność tego człowieka jako coś negatywnego. Zadawali popularne dla ludzi pytanie, które brzmiało: *Dlaczego go to spotkało?* Ale Jezus swoją odpowiedzią zwrócił ich uwagę na pozytywną stronę tej sytuacji. Jezus widział w tym momencie sposobność, aby mógł okazać swoje współczucie, moc i chwałę.

Spójrz jakiej odpowiedzi udzielił Jezus swoim uczniom we fragmencie z Ewangelii Jana 9,3-5. Jakie cechy Jezusa Bóg chciał objawić poprzez ułomność żebraka?

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Przyjrzyjmy się Jezusowi, który podchodzi do żebraka. Pastor Chuck Swindoll w procesie *odkrywania Biblii* poleca nam, abyśmy poczuli tekst biblijny wszystkimi zmysłami. *Kiedy uczymy się angażować nasze zmysły, wersety ożywają w naszych umysłach... i ostatecznie również w naszym życiu!*[iii] Wyobraź sobie człowieka żyjącego w zupełnej ciemności. Zobacz, jak był traktowany. Był odrzucony, może czasem litowano się nad nim, ale nigdy nie był przyjęty przez społeczeństwo na równi z innymi. Wyobraź sobie Jezusa, który ze współczuciem dotyka żebraka i wypowiada słowa pełne nadziei. W jaki sposób Jezus potwierdził wartość i godność tego człowieka?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Pytania i odpowiedzi – Ewangelia Jana 9,8-34

W Ewangelii Jana 9,7 czytamy, że człowiek ten był posłuszny, kiedy Jezus powiedział: *Idź i obmyj się w sadzawce Siloe*. Kiedy zmył błoto ze swoich powiek, ku jego zdumieniu, wszelka ciemność zniknęła. Po raz pierwszy w życiu zobaczył swoje dłonie. Kiedy podniósł wzrok, ujrzał zupełnie nieznany mu świat. Kaskady światła i kolorów przeszyły jego umysł, zalewając duszę dziecięcym zachwytem. Pobiegł do swoich sąsiadów, a ci z wielką radością urządzili przyjęcie na jego cześć! A może jednak niekoniecznie…

Sąsiedzi i żebrak

Sąsiedzi nie wystrzelili konfetti na cześć uzdrowionego bliźniego, zamiast tego, zarzucono go pełnymi sceptycyzmu pytaniami. W Ewangelii Jana 9,8-12 czytamy, że sąsiedzi chcieli znać odpowiedzi na pytania: Kto? Jak? Gdzie? Byli pełni podejrzliwości, powątpiewania i oburzenia. Jak myślisz, czego się bali i dlaczego? (Wskazówka: w odpowiedzi na to pytanie może pomóc ich zachowanie opisane w Ewangelii Jana 9,13-14 , jak również lęk rodziców żebraka z Ewangelii Jana 9,22.)

Faryzeusze i żebrak

Jezus sporządził błoto i uzdrowił chorego w szabat, tym samym naruszył faryzejskie prawo odnoszące się do zakazu pracy w tym dniu i świętowania szabatu. Skomplikowana lista zasad, według której żyli faryzeusze wynikała z ich własnych tradycji, a nie z prawa Bożego (Ewangelia Marka 7,7-8). Aby lepiej zrozumieć faryzejskie zasady odnoszące się do szabatu, zapoznaj się z fragmentem komentarza Williama Barclay'a, który znajdziesz w załączniku.

Faryzeusze zachowali się jak oskarżyciele, którzy przesłuchują żebraka, aby wydobyć z niego cokolwiek, co pomoże obciążyć Jezusa winą za naruszenie szabatu. Jednak ich stanowisko odnośnie Jezusa było podzielone. Co ich poróżniło (Ewangelia Jana 9,16)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Faryzeusze nie przyjmowali do wiadomości opinii żebraka, który twierdził, że Jezus jest prorokiem (J 9,17). Wątpili nawet w to, że rzeczywiście człowiek ten był wcześniej niewidomy i dokonał się w Jego życiu cud (J 9,18). Zażądali zeznań od rodziców tego człowieka. Co rodzice żebraka powiedzieli o swoim synu (J 9,19-23)? Czego nie powiedzieli o Jezusie?

Żaden, nawet najbardziej niezbity dowód, że Jezus dokonał cudu, nie był w stanie przekonać faryzeuszy. Spójrz na dialog we fragmencie z Ewangelii Jana 9,24-34 i zapisz poniżej, o co oskarżają Jezusa faryzeusze. W jaki sposób odpowiedział żebrak, wytrącając im wszelkie argumenty?

Faryzeusze zaatakowali żebraka, oskarżyli o to, że urodził się w grzechu i wyrzucili go z synagogi. Barclay opisuje to następująco:

> *(…) z chwilą kiedy do dyskusji wkrada się obrażanie, oskarżanie i groźba, rozmowa przestaje być dyskusją, a przemienia się w walkę i wzajemne upokorzenia. Jeśli zdenerwujemy się i uciekamy się do wykrzykników i gróźb, wykazujemy przez to jedynie to, że sprawa której bronimy jest przegrana.*[iii]

Korelacja: Cud i proroctwo

Wcześniej, kiedy przywódcy Żydowscy kwestionowali mesjaństwo Jezusa, wskazywał On na cuda, które czynił jako na dowód tego, kim naprawdę był. Jezus powiedział następujące słowa: *Lecz posiadane przeze Mnie świadectwo jest mocniejsze niż Janowe. Czyny bowiem, które Ojciec przekazał Mi do spełnienia – one właśnie świadczą o tym, że Ojciec Mnie posłał* (Ewangelia Jana 5,36).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Uzdrowienie niewidomego było wyjątkowo przekonującym dowodem na to, że Jezus był Bogiem. Przeczytaj fragmenty z Księgi Izajasza 35,4-5 oraz 42,6-7 i zanotuj poniżej jakie proroctwa wypełnił Jezus.

Duchowa ślepota faryzeuszy, która była trudniejsza do wyleczenia, niż upośledzenie wzroku żebraka, została zapowiedziana w proroctwie w Izajasza 56,10. Czego dotyczyło?

Ponieważ człowiek urodził się niewidomy, uzdrowienie musiało być cudem. Nie było żadnego innego wytłumaczenia. Jedyną możliwą konkluzją było również zrozumienie, że Jezus jest Synem Bożym. Głównym problemem nie była wiara w cud, ale w Jezusa jako cudotwórcę.

Interpretacja: Wiara i jej brak

Wszystkie wątki relacji Jana zbiegają się w interpretacji, która miała doprowadzić czytelników do decyzji. Czy nasza wiara będzie taka, jak u uzdrowionego żebraka? Czy będziemy podobni do zatwardziałych, niewierzących faryzeuszy?

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 9,36-41, wynotuj z niego charakterystyczne cechy wiary żebraka i cechy niewiary faryzeuszy. Porównaj je.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jezus w wersecie 39. wyjaśnił swoje czyny. Jakie jest znaczenie cudów, według Jezusa? W jaki sposób jego czyny okazują łaskę zarówno osobom z nizin społecznych, jak i dostojnikom?

Na początku 9. rozdziału Ewangelii Jana uczniowie pytają Jezusa: *kto popełnił grzech?* Faryzeusze wskazali na żebraka i Jezusa, ale to oni żyli w duchowej ciemności. Jezus uzdrowił żebraka, a faryzeuszy zganił, ale Jego zamiary były takie jak zawsze. Jezus chciał doprowadzić, każdego kogo spotykał, do upamiętania i wiary.

Zastosowanie: Jaka jest nasza odpowiedź?

Światłość Świata otworzyła oczy człowieka niewidomego od urodzenia. Jezus również nas może wyprowadzić z duchowej ciemności, jeśli tylko przyjdziemy do Niego i wyznamy jak bardzo go potrzebujemy.

Jakie niemoce i słabości zaciemniają twoje życie? Przynieś je do światła łaski Jezusa. W jakiej dziedzinie potrzebujesz Jego współczującego dotyku?

Jezus pomógł swoim uczniom spojrzeć na żebraka Jego oczami. W jakiej dziedzinie potrzebujesz przemiany w sposobie patrzenia?

Na koniec naszego studium, zaproś Słowo, które stało się ciałem, aby zamieszkało w twoim życiu i wypełniło każdy ciemny zakamarek światłem swojego pokoju, radości i nadziei.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, przychodząc do Ciebie w tej ciszy, poddaję się Twojej woli, bo nie widzę nic poza ciemnością, która mnie otacza, tak jak niewidomy człowiek. Uzdrów to co jest we mnie chore i odnów oczy mojej wiary, abym mógł widzieć Jezusa i Jego łaskę. Pomóż mi nie spuszczać z Niego wzroku, ponieważ cały czas chcę iść za Nim. Amen.

---

i W. Barclay *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s. 45.
ii Ch. Swindoll *Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie.* Wrocław 2019, s. 108.
iii W. Barclay *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s. 69.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1 William Barclay *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s. 62-64.

Teraz występuje nieuchronny konflikt, mianowicie, w tym dniu, w którym Jezus uczynił błoto i uzdrowił tego człowieka, był właśnie sabat. Jezus niewątpliwie naruszył przepisy prawa sabatowego ustanowione przez uczonych w Piśmie, i to aż pod trzema względami.

1. Przez uczynienie błota stał się winien wykonania w sabat pracy, kiedy to nawet najprostsze czynności były zabronione. Na przykład prawo to stanowiło, że „nie wolno człowiekowi nalać oleju do naczynia i przybliżywszy go do lampy pogrążyć w nim koniec knota lampy." Było więc przestępstwem zgaszenie w ten sposób lampy w dniu sabatu, aby oszczędzić oliwy, lub knotka. „Nie wolno człowiekowi w dniu sabatu chodzić w sandałach podbitych gwoździami (gdyż ciężar gwoździ spowoduje przekroczenie zakazu noszenia brzemion w dniu sabatu). Nie wolno było w tym dniu nawet obcinać sobie paznokci — ani uciąć kosmyk włosów na głowie, lub na brodzie.
2. Zabronione było leczenie w dniu sabatu. Tylko w wypadku zagrożenia życia wolno było udzielić pomocy medycznej, i to jedynie w stopniu pozwalającym pacjentowi przeżyć do następnego dnia, aby tylko jego stan nie uległ pogorszeniu, a nie po to, aby się poprawił. Np. człowiek, którego bolał ząb nie miał prawa przeciągać octu, czy żółci przez swoje zęby. Zabronione było również nastawianie złamanej kończyny: „jeśli ręka albo noga człowieka zostały zwichnięte nie wolno w sabat nalewać na nią zimnej wody." Jest jasne, że życiu tego człowieka nie zagrażało żadne niebezpieczeństwo — dlatego Jezus naruszał prawo sabatowe uzdrawiając go.
3. I wreszcie zabronione było również przyklejanie czegokolwiek śliną w ilości która przekracza tyle co potrafi utrzymać rzęsa.

   Faryzeusze byli ludźmi, których spotkamy w każdym pokoleniu, którzy są chętni i gotowi potępić każdego człowieka, którego pojęcie religii różni się od ich pojęcia. Byli przekonani, że tylko oni znają drogę służby Bożej. Znaleźli się jednak i tacy wśród nich, którzy myśleli inaczej i oświadczyli, że nikt, kto czyni takie rzeczy, jak Jezus, nie może być grzesznikiem.

   Przyprowadzili więc tego człowieka, aby przeprowadzić śledztwo. Zapytany o to, co myśli o Jezusie nie wahał się z odpowiedzią. Oświadczył, że Jezus był prorokiem. W Starym Testamencie często zdarzało się, że proroka próbowano przez znaki, które był w stanie wykonać. Mojżesz na przykład potwierdził wobec Faraona rzeczywistość swojego posłannictwa od Boga przez znaki i cuda, które wykonywał (Wj 4,1—17). Eliasz również udowodnił, że był prorokiem prawdziwego Boga przez dokonanie tego, czego nie mogli spełnić prorocy Baala (1 Krl 18). Niewątpliwie myśli człowieka krążyły wokół tych spraw, kiedy wyrażał swoją opinię, że Jezus był prorokiem.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Cokolwiek innego można by na ten temat powiedzieć był to człowiek odważny. Wiedział dobrze co faryzeusze myśleli o Jezusie. Był również świadomy tego, że jeśli opowie się po stronie Jezusa będzie wyklęty z Synagogi. A jednak pomimo to złożył to swoje oświadczenie i podtrzymał swoje stanowisko. Chciał jak gdyby powiedzieć: „Jestem gotów stanąć po Jego stronie za to wszystko co dla mnie uczynił." Pod tym względem jest dla nas wielkim przykładem.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

W poprzednim studium przyglądaliśmy się uzdrowieniu niewidomego żebraka. Kiedy otworzyły się jego oczy, również i sercem mógł ujrzeć Światłość Świata. W Ewangelii Jana 9,38 żebrak woła: *Wierzę Panie*, po czym z wielką radością oddaje pokłon Jezusowi. Ten człowiek okazał prawdziwą wiarę połączoną z dziecięcą pokorą i szczerą miłością.

Z drugiej strony przyjrzeliśmy się butnym faryzeuszom, którzy odwrócili wzrok od Jezusa i Jego zdumiewającego cudu. Boża moc i miłosierdzie działy się na ich oczach, ale faryzeusze nie potrafili spojrzeć poza własne ego i nie ugięli kolan, by oddać cześć Jezusowi.

Biblista William Barclay tak podsumowuje główną myśl zawartą w 9. rozdziale Ewangelii Jana:

> *Człowiek, który jest świadomy swojej ślepoty i który pragnie lepiej widzieć i więcej poznać, jest właśnie tym, którego oczy mogą zostać otwarte i który może być doprowadzony bliżej i głębiej w prawdę. Natomiast człowiek, który myśli, że wszystko wie, człowiek, który nie zdaje sobie sprawy z własnej ślepoty jest właśnie tym człowiekiem, który naprawdę jest ślepy, dla którego nie ma nadziei i pomocy.*[i]

Nauczanie o duchowym wzroku płynnie przechodzi w nauczanie o duchowym przywództwie. Faryzeusze ekskomunikowali żebraka i brutalnie zamknęli przed nim dostęp do Boga. Ale w 10. rozdziale Ewangelii Jana, Jezus nazywa siebie *bramą*, przez którą każdy, kto ma otwarte serce, może przejść i znaleźć się w Bożej owczarni. Ponadto, Jezus, *Dobry Pasterz* oddał swoje życie za owce i prowadzi ich do życia w pełni. Otwórzmy Pismo Święte i przyjrzyjmy się jak pięknie jest tam opisany nasz troskliwy Pasterz.

Ważna myśl:

Jezus dając nam życie w pełni oferuje prawdziwe rzeczy, których nie można kupić: pokój, kierunek, przeznaczenie, prawdziwy cel życia, radość stawiania czoła śmierci bez strachu.

- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Przeczytaj 10. rozdział Ewangelii Jana i zwróć uwagę na trzy główne wypowiedzi Jezusa.

> *Ja jestem bramą. Jeśli ktoś ją przekroczy, uzyska zbawienie. Będzie wchodził i wychodził i znajdzie pokarm. Złodziej przychodzi tylko po to, aby coś ukraść, zabić lub zniszczyć. Ja natomiast przyszedłem, aby moje owce miały życie i to życie w pełni.*
> (Ewangelia Jana 10,9-10)

> *Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz poświęca swoje życie za owce.*
> (Ewangelia Jana 10,11)

> *Moje owce są Mi posłuszne. Ja je znam, a one podążają za Mną. Ja też daję im życie wieczne i nigdy nie zginą, ani nikt nie wyrwie ich z mojej ręki.*
> (Ewangelia Jana 10,27-28)

Podkreśl fragmenty, w których Jezus mówi o obietnicach i nadziei. Podziękuj Panu w modlitwie za Jezusa i błogosławieństwo, które wypływa z Jego serca. Poproś Go, podczas tego studium, aby objawił ci nowe zrozumienie twojej relacji z Dobrym Pasterzem. Zanotuj swoją modlitwę poniżej.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Zachęcamy, aby czytać Biblię w więcej niż jednym przekładzie. Jeżeli nie posiadasz wydań książkowych Biblii, to zajrzyj na strony internetowe, na których znaleźć można wiele tłumaczeń np. https://www.biblia.info.pl/blog/biblia-on-line/[ii] albo https://biblia.apologetyka.co/read[iii]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu: Nauczanie Jezusa

Jezus był wybitnym nauczycielem i potrafił tłumaczyć słuchaczom swoją naukę, odwołując się do przykładów z ich otoczenia. Jednym z najbardziej popularnych widoków w Palestynie, był pasterz prowadzący owce. Aby w pełni docenić ilustrację opisaną w 10. rozdziale Ewangelii Jana, musimy zgłębić wiedzę na temat palestyńskich pasterzy w pierwszym wieku.

Przeczytaj komentarz dotyczący 10. rozdziału Ewangelii Jana autorstwa pastora Chuck'a Swindoll'a, znajdujący się w załączniku na końcu niniejszego studium. Pochyl się nad poniższymi zagadnieniami:

- Bliska więź pomiędzy pasterzem i owcami
- Rodzaje zagród dla owiec
- Jak pasterz przywoływał swoje owce i jaki był ich odzew
- W jaki sposób pasterz chronił swoje owce

Co odkryłeś?

W tak zwanej Rozprawie o Dobrym Pasterzu, Jezus naucza tłum, wyjaśnia swoje nauczanie i objawia prawdę o swoich przyszłych naśladowcach. Pójdźmy w ślad za naszym Pasterzem, słuchając Jego nauki.

Jezus naucza tłum – Ewangelia Jana 10,1-6

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 10,1-5. Pasterze, którzy paśli swojej owce w obrębie tego samego terytorium, często zaganiali swoje stada do wspólnej zagrody, aby były bezpieczne w nocy. Czym różnił się sposób w jaki oni wchodzili do wspólnej zagrody, od tego jak to robili złodzieje? Jaką rolę pełnił odźwierny?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jak owce reagują na głos swojego pasterza, a jak na głos obcego? W jaki sposób pasterz prowadził swoje stado?

Tłum zrozumiał ilustracje złodzieja przedzierającego się przez ogrodzenie do zagrody, odźwiernego otwierającego bramę prawdziwemu pasterzowi, stada owiec podążającego za swoim pasterzem, ale uciekającego od obcego. Po prostu nie zrozumieli, o co Jezusowi chodziło. *Jezus zaczął więc ponownie mówić*. (J 10,7).

Jezus wyjaśnia ilustracje – Ewangelia Jana 10,7-15

Jezus przedstawił siebie za pomocą dwóch analogii. Po pierwsze jest bramą. Brama w języku greckim to słowo *thura,* które w Biblii Warszawskiej jest przetłumaczone jako *drzwi*. Po drugie Jezus jest Dobrym Pasterzem, w orginale *o poimēn o kalos,* co w dosłownym tłumaczeniu znaczy *pasterz, dobry.*

Kiedy pasterze paśli swoje stada na wzgórzach, zaganiali je na noc do jaskiń, po czym kładli się przed wejściem, aby chronić owce przed drapieżnikami i złodziejami. Być może Jezus właśnie to miał na myśli, kiedy powiedział *To ja jestem bramą owiec* (J 10,7). Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 10,7-10 i przyjrzyj się kontrastowi pomiędzy Jezusem, który jest bramą, a złodziejami i przestępcami. Zapisz swoje obserwacje poniżej.

	Jezus jako Brama	Złodzieje i przestępcy
Ewangelia Jana 10,7-10		

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Porównanie Jezusa do *bramy* wskazuje na *poczucie bezpieczeństwa*, natomiast przedstawienie Go jako *dobrego pasterza,* uwypukla relację jaką możemy z Nim mieć. Jezus zna swoje owce (J 10,14) i kocha je miłością pełną poświęcenia (J 10,11). Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 10,11-15 i przyjrzyj się kontrastowi pomiędzy Jezusem, jako Dobrym Pasterzem, a najemnikiem. Zapisz swoje obserwacje poniżej.

	Jezus jako Dobry Pasterz	Najemnik
Ewangelia Jana 10,11-15		

W Ewangelii Jana 10,11-15 znajdziesz dwa równoległe wątki. W wersecie 11. Jezus mówi, że *poświęca swoje życie za owce* (J 10,11), natomiast w wersecie 15. powtarza tę samą myśl słowami: *poświęcam też swoje życie za owce* (J 10,15). Słowa Jezusa dają nam wgląd w przyszłość – po Jego śmierci i zmartwychwstaniu.

Jezus objawia przyszłość

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 10,16-18 i zanotuj to, co według ciebie jest nawiązaniem do nieuchronnej śmierci Jezusa na krzyżu.

Dzięki swojej ofierze przebłagalnej za grzechy (1 List Piotra 2,22-25) Jezus, Pasterz, wezwie *inne owce*, aby szły za nim i wtedy utworzy *jedną trzodę*.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: Inne owce i trzoda

Porównajmy fragment z Ewangelii Jana 10,16 z nauczaniem apostoła Pawła z Listu do Efezjan 2,11-18. Kim są ci, których Jezus nazywa *innymi owcami* przyłączonymi do stada? Czym jest *jedna trzoda* (Ewangelia Jana 10,16)?

Niektórzy słuchacze Jezusa uznali, że *„opętał Go demon i szaleje”* (Ewangelia Jana 10,20), *Inni jednak stwierdzali: „Takie nauczanie nie pochodzi od opętanego. Zresztą, czy demon może przywrócić wzrok niewidomemu?”.* (J 10,21)

Powstał spór, który spowodował, że nad Jezusem pojawiły się złowieszcze chmury wrogości. Kilka miesięcy później podczas Święta Poświęcenia Świątyni, znanego również jako Święto Chanuka, kiedy Jezus znowu nauczał o tym, że jest dobrym i prawowitym pasterzem przysłanym przez Boga, te chmury spowodowały burzę.

Spór podczas święta Chanuka

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 10,22-42. Historia, o której tu czytamy ma miejsce w zimowej scenerii, w świątyni kilka miesięcy przed Paschą i Tygodniem Męki Pańskiej. Święto Chanuka upamiętnia poświęcenie świątyni, po chwilowym odzyskaniu wolności przez powstańców żydowskich Machabeuszy, w 165 r. przed Chr. W tej gorącej atmosferze święta, tłum napiera na Jezusa i domaga się, aby ostatecznie potwierdził, czy jest kolejnym wybawicielem Izraela. Jak zareagował Jezus? Jaka była reakcja tłumu (J 10,22-33)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

W jaki sposób Jezus udowadnia, że jest Mesjaszem? Czy takiego Mesjasza się spodziewano (J 10,34-38)?

Gdzie Jezus spędził resztę zimy i jak Go tam przyjęto (J 10,39-42)?

Interpretacja: Główne postaci

Skupmy się przez chwilę na znaczeniu głównych postaciach w tym fragmencie.

Kto jest *odźwiernym* w Ewangelii Jana 10,1-3, który otwiera bramę pasterzowi? Dlaczego tak ważne było to, że odźwierny otwierał bramę tylko Jezusowi, a nie złodziejom i przestępcą?

Jezus przedstawił siebie jako Dobrego Pasterza. Specjalnie użył słowa *dobry,* a nie *prawdziwy* jak w Ewangelii Jana 6,32, gdzie jest mowa o *prawdziwym chlebie* albo *prawdziwym krzewie winorośli* (Ewangelia Jana 15,1). Jezus użył słowa *dobry,* ponieważ chciał porównać siebie do złych pasterzy, przez których Izrael w swojej historii doświadczył wiele zła (Księga Jeremiasza 23,1-4 i Księga Zachariasza 11,15-17). Jezus nie był tylko *pasterzem*, On był *Dobrym Pasterzem.* Jakie cechy Jezusa świadczyły o tym, że jest dobry? Odpowiedz na to pytanie na podstawie fragmentów z Ewangelii Jana 10,3-4.10-11.14-15.27-28.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Złodzieje, przestępcy i najemnicy to ówcześni przywódcy polityczni i religijni, czyli faryzeusze, uczeni w Piśmie, kapłani i królowie. Co możesz powiedzieć o charakterystycznych dla nich cechach (J 10,1.8.10.12-13)?

Owce to wszyscy ci, którzy szczerze zawierzyli Jezusowi, tak jak uzdrowiony żebrak, (Ewangelia Jana 9) oraz uczniowie, do których udał się Jezus *na drugi brzeg Jordanu* gdzie *wielu uwierzyło w Niego* (J 10,40.42). Jakimi cechami charakteryzują się owce (J 10,2-5.8-9.16)?

A jak to jest u Ciebie? Czy usłyszałeś głos Pasterza i poszedłeś za Nim jako jedna z Jego owiec?

Zastosowanie: cztery cechy stada należącego do Dobrego Pasterza

Jeżeli należysz do stada Dobrego Pasterza zastanów się czy posiadasz cechy charakterystyczne dla Jego owiec:

- *Boże owce są wyczulone na Jego prowadzenie* (Ewangelia Jana 10,27). Podążaj za Jego głosem, nie słuchaj głosu fałszywych pasterzy.
- *Boże owce ochoczo przestrzegają Jego poleceń* (J 10,27). Przychodź, kiedy cię woła! Idź tak jak Cię prowadzi! Twój Pasterz zaprowadzi cię na zielone pastwiska, na których doznasz pokoju, poczucia sensu i przeznaczenia oraz pewności.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

- *Boże owce mają poczucie pewności* (J 10,28). Pewnie podążamy za Dobrym Pasterzem, ponieważ On jest blisko, zna nas i ochrania, gdy złodziej szatan próbuje skraść nasze dusze.
- *Boże owce są bezpieczne* (J 10,29). Owocem naszej wiary jest pewność, że nasze życie wieczne jest zabezpieczone. Nikt nie może nas wydrzeć ani z ręki Chrystusa, ani z ręki Boga. Jesteśmy podwójnie zabezpieczeni!

Czy Pan odpowiedział na twoją modlitwę, z początku tego studium? Czego nowego cię nauczył? Może jest coś co możesz wprowadzić w życie już dziś?

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze dałeś mi wszystko co potrzebne do życia w obfitości. Jakiekolwiek góry czy doliny przyjdzie mi pokonać, pragnę iść za Dobrym Pasterzem. Droga, którą idę może być kamienista i niebezpieczna, ale nie boję się, bo jest ze mną mój Pasterz. On mnie prowadzi swoją laską i kijem. Dziękuję Ci za to, że jako owca w Twojej trzodzie, mogę czuć się pewnie i bezpiecznie.

---

[i] W. Barclay *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s. 70-71.
[ii] *Biblia 2000* https://www.biblia.info.pl [dostęp 06.10.2023]
[iii] *Internetowa Biblia Online* https://biblia.apologetyka.co/search [dostęp 06.10.2023]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 201-203

Jeśli obraz jest wart tysiąca słów, to symbol jest wart tysiąca wykładów. Jezus rozumiał moc znanego obrazu, aby odsłonić tajemnice nieba. Żaden widok nie był w Judei I wieku bardziej powszechny niż pasterz prowadzący swoje owce. Mając pewne tło historyczne i kulturowe, możemy wiele nauczyć się z symboli, których Jezus użył, aby opisać siebie samego. Dla zagubionych owiec Izraela był żywą bramą i dobrym pasterzem.

W przeciwieństwie do wielu rolników w Europie, którzy hodują owce na mięso, pasterze w Judei z I wieku paśli owce dla ich wełny. Zwierzęta pasły się i porastały grubym runem. Strzyżono je, aby wełnę sprzedać za pokaźne sumy pieniędzy. Oczywiście, im większe było stado, tym większy przynosiło dochód, więc utrata choć jednego zwierzęcia kosztowała go nie tylko kilka kilogramów runa w każdym sezonie, ale także możliwość wyhodowania większej ilości owiec. Dlatego też, przez całe życie wiernie pielęgnował i chronił każde zwierzę. Poświęcał własną wygodę, aby zapewnić bezpieczny wypas w ciągu dnia i ryzykował swoje bezpieczeństwo, aby chronić stado przed złodziejami i drapieżnikami w nocy. W związku z tym nierzadko zdarzało się, że pasterz znał każdą owcę z osobna i nazywał ją po imieniu.

Dobry pasterz nigdy nie pozwolił, aby jego trzoda pozostała na polu, po zapadnięciu zmroku. Ciemność sprzyjała złodziejom aby kraść i dzikim zwierzętom aby zabijać. Jeśli pastwisko znajdowało się wystarczająco blisko wioski, owce były pędzone z pola do wspólnej zagrody, którą strzegł wyznaczony strażnik. Rano pasterze wyprowadzali owce na pastwisko. W miesiącach o umiarkowanej temperaturze, pasterze często wypędzali swoje stada na pustynię, w poszukiwaniu nowych pastwisk. Zawsze pozostawali z nimi, koczując pod gwiazdami przez wiele tygodni. Każdego wieczoru, gdy zapadał zmrok, zaganiali stado do jaskini lub pod strome urwisko i spali przy wejściu.

Pasterze często pracowali razem, a nawet dzielili tę samą zagrodę w nocy. Następnego ranka stada można było łatwo rozdzielić, po prostu wzywając je z różnych kierunków. Autor H. V. Morton obserwował to na własne oczy podczas podróży po Izraelu w 1934 roku. Pisał:

> *Pewnego ranka ujrzałem niezwykły widok niedaleko Betlejem. Dwaj pasterze najwyraźniej spędzili noc ze swymi stadami w jaskini. Wszystkie owce zostały wymieszane i nadszedł czas, aby pasterze rozeszli się w różnych kierunkach. Jeden z pasterzy stanął w pewnej odległości od owiec i zaczął je nawoływać. Najpierw jedna, potem druga, potem cztery lub pięć owiec biegło w jego kierunku; i tak dalej, aż policzył całą swoją trzodę.*

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

W porównaniu z innymi Ewangeliami, relacja Jana jest wyjątkowa, ponieważ nie przytacza żadnej przypowieści Pana; przypomina sobie jednak, że używał rozbudowanych przenośni.

Ten autoportret *dobrego pasterza* nawiązuje do znanego obrazu z proroctw Starego Testamentu (Jer 23; Ezech 34; Zach 11), w którym Pan ostrzega niewiernych duchowych przywódców Izraela, że przyjdzie, aby osobiście paść swoją trzodę. Jezus twierdził, że jest wypełnieniem tej dawnej obietnicy. Władze religijne powoli dostrzegały konsekwencje tej sytuacji, doskonale rozumiejąc, o co chodzi.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Wskrzeszenie Łazarza było siódmym i ostatnim cudem Jezusa w Ewangelii Jana[i]. To najważniejszy znak, ponieważ ponad wszelką wątpliwość ukazuje moc Jezusa triumfującego nad śmiercią. Wiele razy w Ewangelii Jana, Jezus objawiał swoją życiodajną moc:

- Powiedział, że możemy mieć życie wieczne, tylko dzięki wierze w Niego (Ewangelia Jana 3,15-16),
- Dał żywą wodę (J 4,14; 7,37-38),
- Uzdrowił syna dostojnika królewskiego (J 4,46-54),
- Ofiarował siebie jako chleb życia (J 6,33.35.47-48.53-58),
- Ogłosił, że jest światłością świata, która daje nam światło życia (J 8,12),
- Jako żywa brama, otworzył nam drogę do życia wiecznego (J 10,7-10);

Wszystko co Jezus powiedział i zrobił, osiągnęło kulminację w Jego najbardziej spektakularnym cudzie, o którym mowa w 11. rozdziale Ewangelii Jana. Był on dowodem Jego koronnego oświadczenia: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem* (J 11,25).

Wskrzeszenie Łazarza, nie tylko jest dowodem mocy Jezusa, ale również zapowiada Jego śmierć i zmartwychwstanie oraz otwiera drzwi do Tygodnia Męki Pańskiej. *Wskrzeszenie Łazarza, prowadzi bezpośrednio do śmierci Jezusa*, wyjaśnia teolog i misjonarz, bp Lesslie Newbigin.

> *On daje życie, kosztem życia. „Życie w pełni", które oferuje, jest życiem poprzez śmierć. On jest życiem, tylko dlatego, że jest zmartwychwstaniem (Ewangelia Jana 11,25). W tym sensie choroba Łazarza jest na chwałę Bożą (J 11,4).*[ii]

Mając w pamięci powyższe informacje, rozpocznijmy studium świadomi tego co Jezus zapowiedział, kiedy stojąc nad grobem Łazarza nakazał: *Odsuńcie kamień!* (J 11,39).

Ważna myśl:

Drogi przyjacielu,
w rodzinie Bożej jest
miejsce na łzy.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Możemy zaprzeczać rzeczywistości śmierci, złościć się na nią, popadać w depresję, a może nawet próbować z Bogiem pertraktować, żeby pomógł nam jej uniknąć. Ale czy tego chcemy, czy nie, śmierć czeka nas wszystkich. Możliwe nawet, że w tym roku sam przechodziłeś żałobę a może przeżywał ją ktoś z twoich znajomych. Nim zaczniemy to studium, otwórz swoje serce na Pana. Pamiętaj, że On jest przy tobie, tak samo jak był z Marią i Martą przy grobie. Zanotuj poniżej swoją modlitwę i poproś Pana, aby pomagał ci poprzez swoje współczucie i Słowo.

Analiza tekstu: Cud i reakcje na niego

Poświęć kilka minut, aby przeczytać 11. rozdział Ewangelii Jana. Pobudź swoje zmysły, aby wczuć się w tę sytuację. Usłysz płacz żałobników, zobacz grób i wyobraź sobie Jezusa, który uspokaja i pociesza najbliższych Łazarza.

Zwróć uwagę na kluczowe słowa, takie jak miłość, śmierć, płacz, wiara chwała i życie. Jan powtarza je, aby podkreślić coś istotnego. Zaznacz w swojej Biblii te słowa, jeśli chcesz, a także inne wyrażenia, porównania i wszelkie sformułowania dotyczące skutków i przyczyn zdarzeń występujących w tej historii.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Stosujemy metodę studiowania Biblii przedstawioną przez pastora Chuck'a Swindoll'a w książce *Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie*. Składa się z czterech kroków: analizy tekstu, korelacji, interpretacji i zastosowania. Podczas analizy uważnie przyglądamy się słowom, sformułowaniom i ogólnej logice tekstu. Kiedy interpretujemy, używamy narzędzi do studiowania Biblii, takich jak na przykład komentarz „Insights on John" autorstwa pastora Chuck'a Swindoll'a, którego fragmenty staramy się każdorazowo dołączyć na końcu studium. Innym komentarzem, którego fragmenty umieszczamy to „Constable's Notes".

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Śledząc te tematy, zwróć uwagę na pięć części: chorobę Łazarza, odpowiedź Jezusa, reakcję Marty i Marii, wskrzeszenie Łazarza, po którym następuje spisek na życie Jezusa.

Choroba Łazarza – Ewangelia Jana 11,1-3

10. rozdział Ewangelii Jana kończy się w chwili, kiedy Jezus *udał się ponownie na drugi brzeg Jordanu, do miejsca, gdzie wcześniej chrzcił Jan* (Ewangelia Jana 10,40). Pozostał tam na zimę, a potem prawdopodobnie wyruszył do Perei albo Galilei, do której podróż pieszo z Betanii zajmowała co najmniej dwa dni.

Znajdź wymienione miejsca na mapie w swojej Biblii. Możesz też zajrzeć do mapy na stronie internetowej Insight for Living Ministries. https://insightforliving.swncdn.com/docs/ifl-usa/content/ascendio/maps/NLT_maps_from_Tyndale13.pdf.[iii] Znajdź *Bethany, Jerusalem, Emmaus, Mount of Olives and Bethlehem* (Betanię, Jerozolimę, Emmaus, Górę Oliwną i Betlejem) w języku angielskim.

Teraz kiedy zlokalizowałeś powyższe miejsca na mapie, skup się na Ewangelii Jana 11,1-3. Na czym polega kryzys, problem i o kim tam jest mowa? Jak myślisz, czego oczekiwały siostry Łazarza od Jezusa, kiedy doniosły Mu o śmierci swego brata?

Każdego dnia, kiedy słońce wstawało, a Jezus nie przychodził, nastrój Marii i Marty pogarszał się. Pogrążały się w smutku. Co Go zatrzymało?

Odpowiedź Jezusa – Ewangelia Jana 11,4-16

Ewangelia Jana 11,4-7 wyjaśnia powód, dla którego Jezus zwlekał z udaniem się do Betanii.[iv] Co miał na myśli mówiąc, że *ta choroba nie zmierza ku śmierci, lecz ku chwale Bożej* (J 11,4), skoro wiedział, że Łazarz umrze?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Ktoś może powiedzieć, że Jezus nie okazał współczucia Łazarzowi, skoro mógł go uzdrowić, a tego nie zrobił. Ale przecież Pan kochał Łazarza i jego siostry (J 11,5). Można też uznać, że Jezus nie miał mocy, bo jeśli kochał, to powinien uzdrowić. Ale przecież wiemy, że miał moc, ponieważ uzdrowił syna urzędnika królewskiego, który był śmiertelnie chory. W dodatku, Jezus tego dokonał na odległość (J 4,46-54).

Jezus musiał mieć jakieś ważne powody, dla których odwlekał swoją podróż. Były one tak istotne, że powstrzymały Jego wielką miłość i potęgę Jego mocy. Jaki wielki cel osiągnął Jezus swoją zwłoką (J 11,4.15.40-42)?

A teraz przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 11,8-16, w którym czytamy, jak uczniowie próbowali odwieść Jezusa od powrotu do Judei. Czego się obawiali?[v]

Reakcja Marty i Marii – Ewangelia Jana 11,17-35

Przeczytaj, co się stało, kiedy Jezus zbliżał się do wioski, gdzie spotkał Martę i Marię (Ewangelia Jana 11,17-32). Powrócimy do oświadczenia Jezusa: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem* (J 11,25). Na razie jednak wczuj się w ból serca i poczucie zagubienia sióstr. Zwróć uwagę na ich emocje, wyrażone słowami: *Panie, gdybyś był tutaj, mój brat by nie umarł* (J 11,21.32).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Pomimo tego, że siostry mówią Jezusowi dokładnie to samo, ich postawy wobec Niego różnią się. Przyjrzyj się postawie Marty we fragmencie z Ewangelii Jana 11,21-22 oraz Marii w wersetach 32-33. Co zaobserwowałeś?[vi]

Marta wyraziła swój żal słowami, a Maria łzami. Marta potrzebowała wyjaśnienia, a Maria emocjonalnej więzi. Porównaj fragmenty z Ewangelii Jana 11,23-27 i 11,33-35. Jak Jezus odpowiada na potrzeby każdej z sióstr? Zanotuj swoje obserwacje.

Marta potrzebowała wiedzieć, że Jezus ma sytuację pod kontrolą, więc Jezus pokazał jej fakty. Maria potrzebowała wiedzieć, że Jezusowi na nich zależy, więc Jezus pokazał jej swoje łzy.

Korelacja: Jezus odpowiada na nasze potrzeby

Jezus poradził sobie z lękami uczniów, uporał się z żalem Marty i okazał empatię Marii, której serce było złamane. Wszyscy czuli, że mogą przy Jezusie okazać szczerze swoje uczucia, a On ich nie ośmieszy, ani nie skarci. Przeczytaj poniższe wersety. Co mówią o Bożej wyrozumiałości dla nas i wolności do wyrażania naszych uczuć przed Nim?

Psalm 56,9; Psalm 116,15; List do Hebrajczyków 4,14-16; 1 List Piotra 5,7

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wskrzeszenie Łazarza – Ewangelia Jana 11,33-44

Łzy Marii poruszyły serce Jezusa. Dość zwlekania. *Nadszedł czas działania.* Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 11,33-44 i zwróć uwagę na przedstawione tu emocje Jezusa np. gniew, cierpienie, żal i miłość.[vii]

Jak myślisz, co wzbudziło tyle emocji w Jezusie? Uwaga: Gniew Jezusa był niezgodą na przekleństwo śmierci i ból, jaki powoduje.

Jaki był powód wskrzeszenia Łazarza z martwych? Jak wyjaśnia to Jezus (J 11,40-42)?

Spisek na życie Jezusa – Ewangelia Jana 11,45-57

Przywódcy religijni, rozwścieczeni rosnącą popularnością Jezusa, byli coraz bardziej zdeterminowani, by zabić Dawcę Życia. Zwrócili się do Sanhedrynu – Wysokiej Żydowskiej Rady – aby oficjalnie opowiedziała się za odrzuceniem Jezusa przez Izrael.

Nad czym dywagował Sanhedryn i o czym nieświadomie prorokował Kajfasz (Ewangelia Jana 11,47-53)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Proroctwo Kajfasza, że *będzie korzystniej, jeśli jeden człowiek umrze za lud, niż gdyby miał zginąć cały naród* (J 11,50) przypomina słowa Jezusa wypowiedziane do Marty: *Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki"* (J 11,26, podkreślenie dodane). Przyjrzyj się uważnie wypowiedzi Jezusa, która stanowi rdzeń Jego nauczania, a brzmi ona: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem* (J 11,25).

Interpretacja: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem*

Kiedy podejmujemy się interpretacji fragmentu, ważne jest, aby posiłkować się rzetelnym komentarzem biblijnym. Poświęć kilka minut, aby zajrzeć do załącznika niniejszego studium, gdzie znajduje się fragment komentarza Chuck'a Swindoll'a pt. „Insight on John". Skorzystaj również z komentarza „Constable's Notes", który również dodajemy do załącznika.

Marta wierzyła w doktrynę o zmartwychwstaniu, ale Jezus zachęcał ją, by zaufała Jemu. Co według ciebie Jezus miał na myśli, mówiąc: *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem* (Ewangelia Jana 11,25)?

Jakie znaczenie ma wyznanie wiary Marty (J 11,27), w świetle celu, który przyświecał Janowi, przy pisaniu Ewangelii (J 20,31)? Dla porównania, podobne wyznanie Piotra jest centralnym punktem ewangelii Mateusza i fundamentalną doktryną o kościele (Mt 16,16-19).

Czy przebywasz właśnie w poczekalni i zastanawiasz się nad tym, dlaczego Bóg się spóźnia? Może opłakujesz stratę kogoś bliskiego? Może musisz pogodzić się z utraconym marzeniem? Zostawmy za sobą pusty grób Łazarza i złóżmy naszą nadzieję w Bogu, który się o nas troszczy i jest blisko, kiedy Go potrzebujemy.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: Prawda na dziś

Pastor Chuck ma dla nas dwie rady:

- *Chociaż Pan zwleka, nigdy się nie spóźnia.* Bóg odmierza czas według swojego zegara, a nie według naszego planu. Pamiętaj, że gdy ma miejsce jakieś opóźnienie, to znaczy jedynie, że Bóg ma lepszy czas i lepszy sposób.
- *W obliczu choroby i śmierci, możemy zaufać Bogu.* Patrząc na trudną sytuację z ludzkiej perspektywy, będziemy domagać się natychmiastowej reakcji. Ale patrząc z Bożej perspektywy, możemy Mu ufać, że ma lepszy plan i cel.

Jezus zwlekał z udaniem się do Betanii, aby Bóg został uwielbiony, i aby wielu w Niego uwierzyło. W jaki sposób Bóg może być uwielbiony, a twoja wiara wzmocniona dzisiaj?

Niezależnie od tego, czy nasza potrzeba jest intelektualna czy emocjonalna, Jezus spotyka nas tam, gdzie jesteśmy. Przemawia do naszego umysłu, gdzie kształtuje się wiara oraz do serca, gdzie rozpala się nasza pobożność. Poświęć chwilę, aby wylać przed Panem swoje serce tak, jak zrobiły to Marta i Maria. Pan nigdy nie odmówił pocieszenia swoim zasmuconym dzieciom. Zanotuj poniżej to, co chciałbyś powiedzieć Panu oraz Jego odpowiedź, którą znajdujesz w Słowie.

Pomódlmy się pamiętając o tym, że mamy pewność życia wiecznego, które obiecał nam Jezus i dzięki temu możemy oczekiwać, że nasz grób również okaże się pusty.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, wyznaję tak jak Marta, że całym sercem wierzę w Jezusa Mesjasza, Syna Bożego, który przyszedł do mojego świata. Z niecierpliwością oczekuję Jego powrotu jako mojego Zbawiciela i wyrażam moje zaufanie do Tego, który weźmie moje słabe ciało i przemieni je w chwalebne, podobne do Jego Ciała. Dziękuję Ci za tę nadzieję. Ty jesteś moim zmartwychwstaniem i życiem. Amen!

---

[i] W Ewangelii Jana występuje siedem znaków: Jezus zamienił wodę w wino (Jana 2,1-12), uzdrowił syna dostojnika (J 4,43-54), uzdrowił chromego przy sadzawce Betesda (J 5,1-15), nakarmił 5000 (J 6,1-15), chodził po wodzie (J 6,16-21), uzdrowił niewidomego (J 9,1-7) i wskrzesił Łazarza (11,1-44).

[ii] L. Newbigin, *The Light Has Come: An Exposition of the Fourth Gospel.* Grand Rapids 1982, s.138.

[iii] *NLT Bible Maps.* [Dostęp 13.10.2023]

iv Jezus czekał dwa dni (J 11,6). Piesza podróż z Galilei do Judei zajęła dwa dodatkowe dni. Kiedy Jezus dotarł na miejsce, Łazarz był już w grobie od czterech dni (J 11,17), co oznacza, że mógł umrzeć mniej więcej w czasie, gdy cztery dni wcześniej dotarł do Pana posłaniec.

v Za każdym razem, gdy Jezus przybywał do Jerozolimy, groziło Mu niebezpieczeństwo. Kilkakrotnie uniknął aresztu i ukamienowania (J 7,30-32; 8,59; 10,31.39).

vi Za każdym razem, gdy Maria, siostra Marty pojawia się w Ewangeliach, zawsze jest u stóp Jezusa (Łk 10,39; J11,32; 12,3).

[vii] *Grecy wierzyli w dalekiego, pozbawionego uczuć boga. Jak całkowicie inny obraz Boga przedstawia nam Jezus. Ukazuje nam Boga, którego serce poruszone jest aż do bólu przez cierpienie ludzi. Największą rzeczą, którą Jezus uczynił było właśnie przyniesienia nam tej nowiny o Bogu, który troszczy się o nas.*
W Barclay, *Ewangelia według wś. Jana, część 2, (rozdziały 8 do 21).* Warszawa 1987, s.136.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 216

— 11,20-27 —

Maria i Marta zareagowały na śmierć brata z takim samym rozczarowaniem i gniewem, jak każdy z nas. Jednak Jezus odniósł się do nich z czułością, nie ganiąc je i nie wyrażając rozczarowania. Słuchał. Współczuł. Uspokoił je. Jego miłość jest wspaniałym wzorem dla duszpasterzy troszczących się o tych, którzy muszą opłakiwać stratę.

W słowach Marty nie widzę żadnej przygany. Widzę żal, smutną akceptację wydarzeń. Tak, miała nadzieję, że wszystko potoczy się inaczej. Widzę też jej raczkującą wiarę pogrążoną w smutku. W tym momencie nie zdołała jeszcze pojąć pełnego zakresu mocy Pana. Jezus nie musi być na miejscu, aby kogoś uzdrowić (J 4,46-54). Jej stwierdzenie: *Lecz nawet teraz wiem, że Bóg da Ci wszystko, o co tylko Go poprosisz* nie może oznaczać, że oczekiwała, iż Jezus przywróci jej brata do życia (J 11,24.39). Jest to raczej wyznanie wiary w Chrystusa pomimo rozczarowania. Jego zwłoka i pozorna decyzja o zaniechaniu działania nie zmniejszyły jej zaufania do Niego.

Jezus uspokoił Martę stwierdzeniem o podwójnym znaczeniu: *Twój brat powstanie z martwych*. Marta przyjęła słowa Jezusa w przeświadczeniu, że wzbudzi tych, którzy uwierzą w Niego w dniu ostatecznym (J 6,39-40.44.54). Zostaną obdarowani życiem w pełni, które Jezus obiecał swoim naśladowcom (J 10,10); Jest ono wieczne i niezniszczalne. Nie musimy jednak czekać do „dnia ostatecznego", aby cieszyć się życiem w pełni. Możemy je otrzymać i cieszyć się nim teraz. Dzieje się tak dlatego, że „życie w pełni" – życie wieczne, niezniszczalne, przemieniające – nie jest szczególnym rodzajem energii ani dobrem, które w jakiś sposób jest przekazywane przez Boga. Tym zmartwychwstaniem jest Osoba: Jezus.

Marta nieugięcie wyrażała swoją wiarę w Jezusa, oświadczając, że jest Chrystusem i Synem Bożym. Wykazała się niezwykle dojrzałym zrozumieniem teologicznym, nawet większym niż Dwunastu! Jednak wciąż nie rozumiała pełnego znaczenia tego, kim jest Pan.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 2: NET Bible, Constable's Notes: Objawienie zmartwychwstania i życia Ewangelia Jana 11,17-29

J 11,25: Jezus wygłosił kolejne oświadczenie *Ja jestem*. Miał na myśli, że osobiście wpłynie na zmartwychwstanie i zapewni życie wieczne (por. J 5,21.25-29). Chciał, aby Marta pomyślała o Osobie, która dokona zmartwychwstania, a nie wydarzeniu. Jezus wskrzesza ludzi do życia, tak samo, jak zaspokaja potrzeby ludzi jako Chleb Życia i dlatego jest kluczowym elementem zmartwychwstania. Bez Niego nie ma zmartwychwstania ani życia. To było tak naprawdę podwójne twierdzenie. Jezus miał na myśli, że jest zmartwychwstaniem i życiem. Jest to jasne, ponieważ w późniejszej dyskusji zajmował się oddzielnie tymi dwoma pojęciami.

Kto wierzy w Jezusa, będzie żył duchowo i wiecznie, nawet jeśli fizycznie umrze (por. J 5,21). Jezus daje życie wieczne tym, którzy w Niego wierzą. On jest życiem w tym sensie, że jest jego źródłem i dawcą. Podczas gdy zapewni zmartwychwstanie tych, którzy wierzą i umierają fizycznie, obdarza życiem wiecznym, które zaczyna się dla wierzącego jeszcze za życia.

> *Kiedy jesteś chory, chcesz lekarza, a nie książki medycznej lub formuły. Kiedy jesteś pozywany do sądu, chcesz prawnika, a nie książki prawniczej. Podobnie, kiedy stajesz w obliczu ostatniego wroga, śmierci, pragniesz Zbawiciela, a nie doktryny zapisanej w księdze. W Jezusie Chrystusie każda doktryna staje się osobista (1 Kor 1,30).*

J 11,26: Ponadto, każdy żyjący człowiek, który wierzy w Jezusa, nie doświadczy wiecznej śmierci duchowej. Jest to kolejna obietnica zbawienia, ale także wiecznego bezpieczeństwa.

Następnie Jezus poprosił Martę, aby potwierdziła swoją wiarę w Niego jako Tego, który wskrzesza umarłych i który teraz daje życie wieczne. Kwestionował jej wiarę w Niego, a nie jej wiarę w doktryny. Już wcześniej wyraziła swoją wiarę w naukę o zmartwychwstaniu (J 11,24).

J 11,27: Marta wyznała, że naprawdę wierzy, iż Jezus jest zmartwychwstaniem i życiem. Jej odpowiedź skupiała się na Jego Osobie, a nie tylko na naukach judaizmu (por. J 20,28.30-31). Z jej odpowiedzi jasno wynika, że naprawdę rozumiała i wierzyła w to, co Jezus objawił o sobie. Słusznie doszła do wniosku, że jeśli Jezus jest Tym, który wskrzesza umarłych i udziela życia duchowego, to musi być Mesjaszem. Wyjaśniła, że mówiąc „Mesjasz", nie rozumie popularnej naówczas idei rewolucyjnego przywódcy, ale biblijne objawienie Boga-Człowieka, którego Bóg obiecał zesłać z nieba (por. J 1,9.49; 6,14). Ta zbawcza wiara opierała się na faktach o Jezusie, na prawdzie o Nim, a następnie zaufała Mu, że spełni to, co deklarował.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wyznanie wiary Marty jest punktem kulminacyjnym czwartej Ewangelii, podobnie jak wyznanie wiary Piotra w pierwszej Ewangelii (por. Mt 16,16). Jest to jak dotąd najwyraźniejszy wyraz zbawczej wiary w tej księdze. Niewątpliwie Jan zapisał to wyznanie, ponieważ wspierało jego główny cel, jakim jest przekonanie czytelników, że: *Jezus jest Chrystusem, Synem Bożym, oraz abyście wierząc, mieli życie w Jego imię* (J 20,31).

J 11,28: Reakcja Marty to kolejny dobry wzór. Gdy sama uwierzyła w Jezusa, zaczęła przyprowadzać do Niego innych, wiedząc, że On także im może pomóc (J 1,40-45; 4,28-29). Podobnie jak Piotra przyprowadził Andrzej (J 1,41-42), Marta przyprowadziła do Zbawiciela swoją siostrę. Opisała swojej siostrze Pana, ponieważ obie znały Go najlepiej. Zrobiła to potajemnie, aby umożliwić Marii prywatne spotkanie z Jezusem. Jezus wyraził zainteresowanie tym, by Maria do Niego przyszła, a Marta stała się pośredniczką, która ją do Niego przyprowadziła. Rabini zazwyczaj nie nawiązywali kontaktów z kobietami, ale Jezus nie był zwykłym rabinem.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Po wskrzeszeniu Łazarza wielu ludzi uwierzyło w Jezusa. Faryzeusze nie byli już w stanie dłużej powstrzymywać rosnącej fali poparcia dla tego cudotwórcy, więc zwrócili się do swoich rywali, saduceuszy, aby pomogli im zaplanować śmierć Jezusa.

Jego śmierć miała przynieść korzyść narodowi. Saduceusze przedstawili swój punkt widzenia Wysokiej Radzie, mówiąc:

> *Jeśli Go tak pozostawimy, wszyscy Mu uwierzą. Wtedy też wkroczą Rzymianie i zniszczą zarówno naszą świątynię, jak i naród.* (Ewangelia Jana 11,48)

Oczywiście kierowały nimi jedynie egoistyczne pobudki. To była ich samoobrona. Saduceusze byli bardzo zamożnymi kapłanami, którym świątynia zapewniała dochody. Obawiali się, że Rzym ją zniszczy, chcąc uciszyć narastającą falę niepokojów społecznych ze strony naśladowców Jezusa.

Ostatecznie Jezus rzeczywiście miał umrzeć dla dobra narodu i – co więcej – świata. Ale chciał złożyć ofiarę w swoim czasie, więc usunął się wraz ze swoimi uczniami na północ od Jerozolimy, do miasta zwanego Efraim (J 11,53-54). *Jezus więc nie pojawił się już jawnie wśród Żydów* (J 11,54) i w odosobnieniu przygotowywał się na swój ostatni tydzień.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Wyobraź sobie, że przebywasz wśród uczniów Jezusa. Powiedz Mu w modlitwie, że pragniesz być blisko Niego. Poproś Pana, aby pokazał ci jeszcze głębiej, jaki ma plan dla swoich naśladowców i jak bardzo cię kocha. Oczekuj tego podczas studiowania ostatnich dni życia Jezusa.

Ważna myśl:

Kiedy Maria namaściła stopy Jezusa, nie dbała o to, kto tam był przy stole. Kiedy zatracasz się w zachwycie, miłości i uwielbieniu, nie zwracasz uwagi na otoczenie.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu: Przegląd i studium

Analiza tekstu jest jednym z czterech podstawowych kroków przedstawionych w metodzie *odkrywania Biblii*. Dzięki niemu poznajemy dany tekst pod kątem ogólnego zamysłu, różnic i porównań. Rozłożenia akcentów, powtórzeń oraz kontekstu. W tej fazie badamy szczegóły, ale również w szerszej perspektywie, dokonujemy przeglądu dużych fragmentów Pisma Świętego.

Przegląd ostatniego tygodnia – Ewangelia Jana 11-17

Wykres przedstawiony przez pastora Chucka Swindolla prezentujący ostatni tydzień Jezusa na podstawie Ewangelii Jana, pokazuje rozwój wydarzeń od wskrzeszenia Łazarza, do nocy aresztowania Jezusa.

Przyjrzyj się temu wykresowi. Poniżej, zanotuj swoje obserwacje.

Ostatni tydzień: od przesłania publicznego do prywatnego
na podstawie Ewangelii Jana

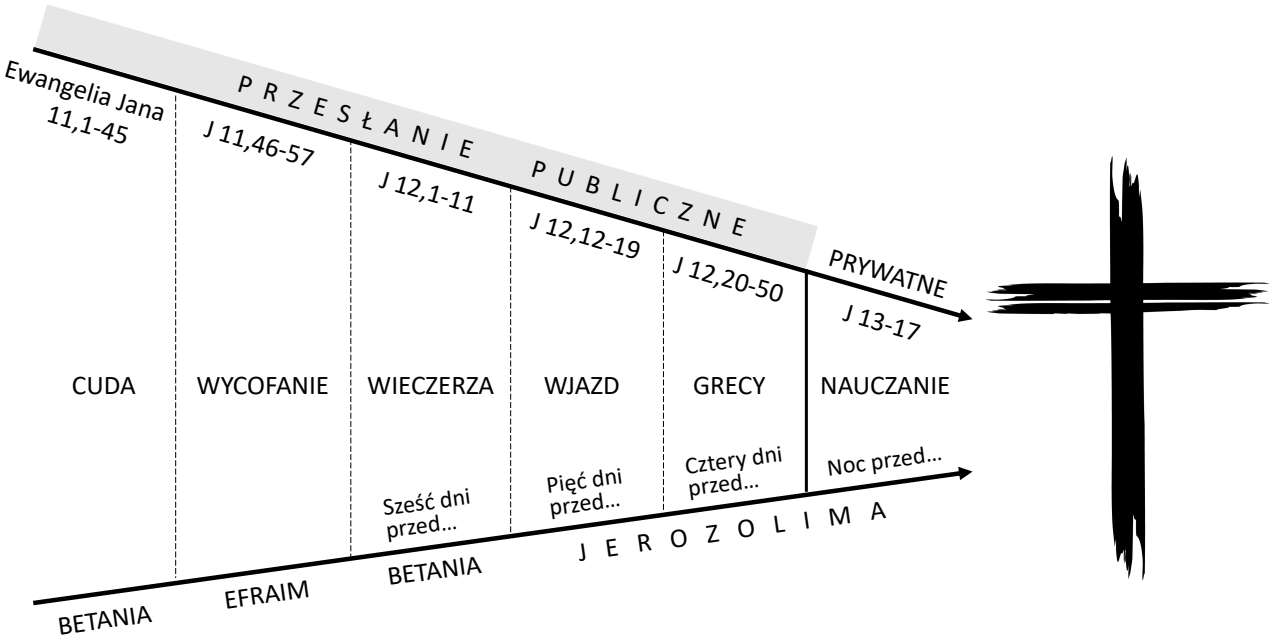

Copyright © 1975, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. © 2023 IFL Polska. Wszystkie prawa zastrzeżone

Podczas swojej trzyletniej służby, Jezus zapraszał do uznania Go jako obiecanego Mesjasza. Jednak spisek Sanhedrynu na Jego życie oznaczał oficjalne odrzucenie Jezusa przez Izrael. Przywódcy religijni przekroczyli granicę. Teraz Jezus jako *Kamień, który odrzucili budujący, stał się kamieniem węgielnym* (Psalm 118,22) Bożego planu odkupienia poprzez swoją śmierć i zmartwychwstanie.

- Zmienił swoją publiczną działalność na prywatną (Ewangelia Jana 12,36)
- Wstrzymał czynienie cudów i przebywał jedynie ze swoimi uczniami (J 13-17)
- Ograniczył swoje wędrówki i powrócił do Jerozolimy (J 12,12). Nie ewangelizował. Przygotowywał siebie i uczniów na swoje odejście.

Studium pierwszej części tygodnia – Ewangelia Jana 12

12. rozdział Ewangelii Jana zawiera trzy znaczniki czasu, które wyznaczają rozwój wydarzeń. Zwróć uwagę na to, jak apostoł opisuje przemijający czas i jednym zdaniem podsumuj wydarzenia opisane w poszczególnych fragmentach.

Ewangelia Jana 12,1-11. Zwróć uwagę na 1. werset.

Ewangelia Jana 12,12-19. Zwróć uwagę na 12. werset.

Ewangelia Jana 12,20-50. Zwróć uwagę na 36. werset.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Sześć dni przed – Ewangelia Jana 12,1-11

Jeśli policzymy sześć dni przed świętem Paschy, okaże się, że przyjęcie w Betanii odbyło się w sobotę. Ewangelia Jana ukazuje kontrast pomiędzy pobożnością Marii, a niezadowoleniem Judasza oraz między zachwytem ludu nad wskrzeszeniem Łazarza, a spiskiem kapłanów. Jak wyrażana jest wiara w Jezusa, a jak Jego odrzucenie w przypadku wymienionych osób? Zanotuj swoje wnioski poniżej.

Sposób wyrażania	Cechy charakterystyczne odrzucenia
Pobożność Marii (Ewangelia Jana 12,1-3)	Dezaprobata Judasza (Ewangelia Jana 12,4-8)
Zachwyt ludu (Ewangelia Jana 12,9)	Spisek kapłanów (Ewangelia Jana 12,10-11)

Maria oddaje cześć Jezusowi w nadzwyczaj rozrzutny sposób. Nie martwi się konsekwencjami, rozpuszcza włosy i przerywa posiłek mężczyznom. Ewangelia Marka dodaje, że Maria namaściła również głowę Jezusa (Ewangelia Marka 14,3). W powietrzu unosił się zapach olejku z nutą nadchodzącej zdrady Judasza. Jezus był już gotów, aby wejść do Jerozolimy i stawić czoła swojemu przeznaczeniu.

Pięć dni przed – Ewangelia Jana 12,12-19

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 12,12-19 i odpowiedz na następujące pytania:

Co wzmogło oczekiwanie na wjazd Jezusa do Jerozolimy (Ewangelia Jana 11,56-57; J 12,12.17-18)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co komunikuje Jezus wjeżdżając do Jerozolimy na osiołku? Co to oznacza dla Izraela, jeśli chodzi o panowanie Jezusa jako Mesjasza (J 12,12-15)?

Korelacja: Pokojowy wjazd Króla

Triumfalny Wjazd Jezusa do Jerozolimy możne uznać za Jego pokojowy wjazd. Nie przybywa jako władca na rumaku, aby podbić kraj, ale jako pokorny król, który zbawia z miłości składając własne życie w ofierze. Jest to prawdziwy, proroczy obraz Mesjasza. Przeczytaj fragment z Księgi Zachariasza 9,9-13. Jak opisane są tam rządy Mesjasza? Zanotuj poniżej swoje wnioski.

Ludzie mieli rację, kiedy wołali *Hosanna*! Słowo to oznacza „zbaw teraz”, czyli dokładnie to, co Jezus miał uczynić.

Cztery dni przed – Ewangelia Jana 12,20-50

Zgodnie z relacją Mateusza, Jezus wjeżdżając do Jerozolimy wypełnił proroctwo, potem wypędził kupców ze świątyni, a następnie *udał się do Betanii, gdzie spędził noc* (Ewangelia Mateusza 21,12-17).

Następnego dnia Filip i Andrzej przyprowadzili do Jezusa kilku Greków. Wtedy Jezus wygłosił swoje ostatnie publiczne nauczanie, które dotykało czterech tematów. Zanotuj, co powiedział na każdy z nich.

Nieuchronność krzyża (Ewangelia Jana 12,23-26.32-33)

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Ból będzie wielki, podobnie jak Boża chwała (J 12,27-29)

Potrzeba pilnego działania (J 12,35-36)

Różne reakcje. Niektórzy odrzucą Jezusa, inni Go przyjmą (J 12,37-50)

Interpretacja: Zbawienie i uwielbienie

Interpretując ten fragment, poszukajmy znaczenia dwóch głównych pojęć: zbawienia i uwielbienia.

Co musiał zrobić Jezus, żeby zbawić świat od grzechu (Ewangelia Jana 12,23-24.31-33)? Czego Jezus od nas wymaga, abyśmy otrzymali zbawienie (J 12,36)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Marta uwielbiła Jezusa poprzez usługiwanie Mu (J 12,2), Łazarz poprzez dzielenie się z innymi swoim świadectwem o przywróconym życiu (J 12,2.9), Maria błogosławiąc Jezusa (J 12,3), a Filip i Andrzej prowadząc do Niego poszukujących (J 12,20-22). Czego te postawy cię uczą?

Zastosowanie: Podsumowanie prawdy

Zastanów się nad tym, jakie trzy rzeczy możesz zastosować, kiedy rozmyślasz nad uwielbieniem Pana przez Marię, wjazdem Jezusa do Jerozolimy i nad Jego nauczaniem na temat zbawienia.

1. _____
2. _____
3. _____

Jaką głębszą prawdę o Jezusie odkryłeś w 12. rozdziale Ewangelii Jana, która może ci towarzyszyć w tym tygodniu?

Zakończmy modlitwą pamiętając, że Pan dał nam obietnice życia wiecznego i swojego powtórnego przyjścia.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, jesteś tak wierny i pełen zaufania. Dziękuję, że mnie akceptujesz takim, jakim jestem. Dziękuję też, że wzywasz mnie do życia w posłuszeństwie, że oddałeś Jezusa, aby mnie zbawił i Ducha Świętego, aby mnie prowadził. Tak jak Maria, ofiaruję Ci wszystko, aby Cię uwielbić i oddać cześć Twojemu Synowi, który poświęcił wszystko dla mnie. Amen.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

W Ewangelii Jana, Jezus ukazał swoją tożsamość w siedmiu zdaniach, zawierających jego oświadczenie *Ja jestem.* Zabrzmiały z wyrazistością dzwonów katedralnych:

- *Ja jestem chlebem życia*, karmię duszę (Ewangelia Jana 6,35),
- *Ja jestem światłością świata*, rozpraszam ciemności grzechu (J 8,12),
- *Ja jestem bramą*, zapraszam wszystkie zagubione owce do wejścia do owczarni (J 10,7),
- *Ja jestem dobrym pasterzem*, znam swoich i ich prowadzę (J 10,11),
- *Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem*, daję nadzieję sięgającą poza grób (J 11,25),
- *Ja jestem drogą, prawdą i życiem*, prowadzę do Boga (J 14,6),
- *Ja jestem prawdziwym krzewem winorośli*, daję życie i obfitość owoców (J 15,1).

Nie były to jedyne puste deklaracje. Jezus, wypowiadając *Ja jestem,* dał nam wgląd w swoją osobowość, mówiąc to w wyjątkowych momentach samo objawienia. Czytamy o tym także na kartach Ewangelii Mateusza:

> *Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście. Ja dam wam wytchnienie. Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie, że jestem łagodny i pokorny sercem. Znajdziecie ukojenie dla waszych dusz.* (Ewangelia Mateusza 11,28–29)

Pokora i łagodność. Te dwie piękne cechy charakteryzują naszego Zbawiciela, prawdziwego Sługę. Nie powinno nas dziwić, że w Jego ostatnich godzinach, pokora zajęła centralne miejsce, gdy służył swoim uczniom, myjąc im nogi.

Ważna myśl:

Uczniowie rozpychali się łokciami w walce o pierwszeństwo, ale nikt nie walczył o ręcznik.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Od 13. rozdziału Ewangelii Jana rozpoczyna się tzw. Rozprawa w Wieczerniku, najdłuższy wywód Jezusa (J 13-17). Wkraczając wraz z Jezusem do wieczernika, poświęć chwilę, aby poprosić Pana o objawienie się tobie. Proś, aby otworzył ci oczy, darował chłonny umysł i wrażliwe serce. Zapisz słowa swojej modlitwy.

Analiza tekstu: tło, otoczenie i przykład

W naszej metodzie *odkrywania Biblii*, pierwszym, kluczowym krokiem jest analiza tekstu, któremu przyglądamy się przez szkło powiększające w kształcie pytajnika. Uważnie zbadaj tekst Ewangelii Jana 13,1–17 i zadaj sobie następujące pytania: Gdzie to wydarzenie ma miejsce? Kto jest obecny? Co robi Jezus?

Tło i otoczenie — Ewangelia Jana 13,1–3

Było Święto Paschy. Wszystko odbywało się w pokoju na piętrze, w Jerozolimie. Właśnie tam miała miejsce Ostatnia Wieczerza. Aby uzupełnić niektóre szczegóły dotyczące wieczerzy, przeczytaj fragment z Ewangelii Łukasza 22,1–14 i zapisz, w jaki sposób uczniowie przygotowali pokój, aby świętować Paschę. Zwróć szczególną uwagę na diaboliczne siły działające za kulisami.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Ponadto zwróć uwagę na ukryte podłoże konfliktu, który rozgorzał w grupie. O co kłócili się uczniowie (Łk 22,24-27)? Greckie słowo przetłumaczone jako *spór* w wersecie 24. to po prostu kłótnia.

Godzina *przejścia [Jezusa] z tego świata do Ojca* zbliżała się wielkimi krokami (Ewangelia Jana 13,1). Chociaż pozostało jeszcze tylko 15 godzin, Jezus zachował całkowity spokój. Zaakceptował swoją rolę Baranka Paschalnego, złożonego jako ofiarę za grzech, tak jak przepowiadało proroctwo Pisma Świętego (Księga Izajasza 53,10) i jak chciał tego Ojciec.

Jednak w porównaniu do baranka, Jezus nie był nieszczęsną ofiarą. Przeciwnie. To potężne wewnętrzne pragnienie przymuszało Go, aby dobrowolnie przyjąć swoje przeznaczenie. Zwróć uwagę na wskazówki zawarte w Ewangelii Jana 1,14; 3,16 i 13,1 i zapisz, co mówią na temat Jego motywacji do złożenia siebie w ofierze?

Przywódcy religijni skrycie spiskowali, diabeł knuł intrygi, a uczniowie się kłócili. Miłość Jezusa okazana w niezapomnianym akcie służby jaśniała w jaskrawym kontraście do tego wszystkiego.

Przykład pokory — Ewangelia Jana 13,4–11

Dlaczego Jezus umył nogi uczniom? Co chciał wykazać? Przyjrzyjmy się tekstowi, aby się tego dowiedzieć.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Dwa powody umycia uczniom nóg

Jak już zauważyliśmy, uczniowie spierali się o to, kto jest największy (Ewangelia Łukasza 22,24-27). Tak więc **pierwszym** powodem, który skłonił Jezusa do umycia nóg, były **dumne serca uczniów**. Jezus nie mógł nauczać o bliskości z Bogiem, mocy Ducha Świętego, o jedności czy miłości. Najpierw musiał się odnieść się do ich pychy. Dlaczego lekcja Jezusa o pokorze była podstawą wszystkiego, co nastąpiło później?

Drugim powodem były **brudne stopy uczniów**. Jeśli nie było sługi, zwyczajowo stopy przybyłym umywali pierwsi goście, którzy przybyli na miejsce. Jednak każdy z nich uważał się za zbyt ważnego, aby wykonać tę podrzędną czynność. Uczniowie byli gotowi walczyć o tron, ale nie o ręcznik.

Ale Jezus, który umiłował swoich uczniów *do końca* (J 13,1), zrobił to, co zawsze robi ktoś, kto kocha: widział potrzebę i chętnie usłużył.[i] Jaką Jezus dał lekcję na temat prawdziwej wielkości, kiedy ukorzył się, aby umyć nogi uczniom (Ewangelia Marka 9,35; 10,31)?

Przyjrzyj się teraz zachowaniu Jezusa i zwróć uwagę na cztery zasady dotyczące pokory najwyższego Sługi.

Cztery zasady, których Jezus nauczał na temat pokory

Samo postępowanie Jezusa zademonstrowało **pierwszą** zasadę: *pokory nie deklaruje się publicznie*. Co zrobił Jezus (Ewangelia Jana 13,4–5)? I co Jego milczenie sugerowało na temat pokory i przywództwa?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Po drugie, *pokora to gotowość do tego, aby otrzymywać bez poczucia skrępowania.* Zasada ta wyłania się z postawy Piotra, który nie chciał, aby Jezus mu umył nogi. Zwróć uwagę na odpowiedzi Piotra zawarte w J 13,6–9:

- *Panie, Ty chcesz mi umyć nogi?*
- *Nigdy nie będziesz mi umywał nóg!*
- *Panie, umyj mi nie tylko nogi, ale też ręce i głowę!*

Piotr udawał pokornego, a potem próbował przejąć kontrolę, mówiąc Jezusowi, co ma robić! Jak myślisz, co mogło skłonić go do oparcia się miłości i kontrolowania sytuacji?

Aby służyć, niezbędna jest pokora, tak samo potrzeba wykazać się pokorą, aby przyjąć łaskę – z czym Piotr miał trudności. Prawdziwie pokorni ludzie są wrażliwi. Przyznają się do swoich potrzeb, wyzbywają się kontroli i pokornie wkładają swoje brudne stopy do miski, aby je umyto.

Odpowiedź Jezusa udzielona Piotrowi stanowi **trzecią** zasadę: *pokora nie jest oznaką słabości.* Jezus, choć pokorny, nie był popychadłem. Opór Piotra i jego kontrolująca osobowość nie powstrzymywały Jezusa od wykonywania dzieła, które Ojciec Mu powierzył – od oczyszczenia swojego ludu.

Aby zrozumieć odpowiedzi Jezusa i różnicę między kąpielą, a oczyszczeniem (Ewangelia Jana 13,10), przeczytaj komentarz pastora Chucka Swindolla zamieszczony w załączniku. To na pewno nie jedyny komentarz, więc poszperaj trochę na własną rękę i zapisz, co odkryłeś.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Czwarta zasada brzmi: *pokora nie jest selektywna*. Jezus umył nogi każdemu uczniowi. Umył nawet stopy swojemu zdrajcy, Judaszowi. Czego Jezus nauczał swoich uczniów na temat traktowania wrogów (Ewangelia Mateusza 5,43-48)?

Interpretacja: znaczenie przykładu

Jezus zinterpretował swoje postępowanie wyjaśniając je i czyniąc z niego lekcję poglądową.

Dyskusja o pokorze — Ewangelia Jana 13,12–17

Kiedy Jezus skończył, odłożył miskę i ręcznik i położył się przy stole. W pokoju zapadła cisza. Wszyscy z uwagą słuchali, jak Jezus wyjaśnia swoje postępowanie. Oczyszczeni z pychy tak dokładnie, jak ich stopy zostały oczyszczone z brudu, otworzyli swoje serca, aby otrzymać lekcję pokory, której nigdy nie zapomną.

Czego Jezus nauczał o służeniu sobie nawzajem, a nie tylko o służeniu Panu (J 13,12–15)?

Czego Jezus nauczał o czynieniu tego, czego nauczał, a nie tylko o znajomości tego, czego uczył (J 13,16-17)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: umywanie nóg i oczyszczanie dusz

Korelujemy tekst biblijny, poprzez porównanie znaczenia jednego fragmentu biblijnego z innym. Czy widzisz związek między obmyciem brudnych stóp przez Jezusa a najwyższym aktem służby Jezusa dla człowieka, czyli Jego zadośćuczynieniem za grzech na krzyżu? Przeczytaj List do Tytusa 3,4–7 i zapisz odkryte podobieństwa.

Zastosowanie: Owijanie się ręcznikiem

Zastosowanie pozwala lekcjom Biblii zakorzenić się w naszym życiu, sprawiając, że badamy samych siebie i działamy zgodnie z tym, czego się nauczyliśmy. Przejrzyj zasady, których dotąd się nauczyliśmy:

- *pokory nie deklaruje się publicznie,*
- *Pokora to gotowość do tego, aby otrzymywać bez poczucia skrępowania*,
- *Pokora nie jest oznaką słabości,*
- *Pokora nie jest selektywna.*

Która z tych zasad jest ci teraz najbliższa? I co możesz zrobić, aby wprowadzić tę zasadę w życie?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Pamiętaj, że nie wystarczy wiedzieć jak służyć innym. Błogosławieństwo płynące ze służenia nie będzie nasze, dopóki nie owiniemy się ręcznikiem, nie uklękniemy z miską wody i nie zaczniemy umywać nóg innym. Co konkretnie planujesz zrobić w tym tygodniu i dla kogo?

Módlmy się, dziękując Ojcu, który posłał swojego Syna, aby stał się dla nas wzorem.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, posłałeś swojego Syna, Jezusa, jako mojego Mistrza, ale także Sługę. Dziękuję Ci za Jego najwyższy akt miłości, kiedy umarł na krzyżu, aby mnie oczyścić. Tak jak umył stopy uczniom, tak oczyścił moją duszę z brudu mojego grzechu. Pomóż mi przyjmować Jego miłość, darować ją innym, a nawet wykazać się taką pokorą, by przyjmować miłość od innych. Amen.

[i] Zwrot *aż do końca,* to przetłumaczone z języka greckiego *eis telos,* które dosłownie oznacza *koniec, ku któremu wszystko zmierza.* Jezus umiłował ich w pełni, aż do ukończenia. Ch. Swindoll, *Insights on John*, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 245.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 247

— 13,6-11 —

Jezus umył nogi kilku uczniom, zanim podszedł do Piotra. Narwany uczeń zaprotestował, mówiąc dosłownie: *Panie, Ty, moje nogi umywasz?!* Pan wyjaśnił swojemu uczniowi, że doniosłość tego obmycia — i całego wieczoru — stanie się jasna z czasem. Ale Piotr zaprotestował ponownie: *Absolutnie nie umyjesz mi nóg po wsze czasy!* Dzisiaj powiedzielibyśmy: *Nigdy! Po moim trupie!*

Na pierwszy rzut oka Piotr wydaje się bardzo pokorny, jakby chciał powiedzieć: *O Panie, to ja powinienem umywać Twoje stopy!* Ale nie o to mu chodziło. Wykazał się asertywną dumą, która odmawia przyjęcia łaski od innych. Taką, która nie chce się odsłaniać przed innymi. Piotr sam by sobie umył swoje brudne stopy! *Bez łaski, dziękuję bardzo!*

Jezus przypomniał Piotrowi, że bez łaski nie może cieszyć się wiecznością. Piotr, ze swoim brakiem umiarkowania, popadł w drugą skrajność, prosząc o całkowitą kąpiel! Ale Jezus odrzucił jego zrozumienie mycia nóg. Ponieważ Piotr uwierzył w Syna Bożego i dostąpił zbawienia od grzechu przez łaskę, był już czysty (można by powiedzieć: «raz wykąpany, zawsze wykąpany!»). Łaska Boża trwa przecież przez całe życie wierzącego, choć jego stopy zbierają kurz ze świata.

Głównymi tematami poruszonymi przez Jezusa tego wieczoru były potrzeba nieustannej bliskości z Bogiem, pomoc Ducha Świętego, miłość i jedność w społeczności wierzących oraz niebezpieczeństwo zagrażające ze strony świata. Przykład Jezusa wszystkie je powiązał. Mimo że wierzący został oczyszczony z grzechu w sensie prawnym – jego przeszłe, obecne i przyszłe grzechy nie będą mu policzone w wieczności – wierzący będzie nieustannie musiał zmagać się, aby w swoim postępowaniu pozostać czystym, przed wstąpieniem do wieczności.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Relacja o Judaszu i Ostatniej Wieczerzy ukazuje wspaniałą prawdę o naszym Zbawicielu. Dzięki Swojemu wielkiemu współczuciu, Jezus był w stanie zaakceptować Judasza pomimo jego grzechu. W tym studium przyjrzymy się bliżej zdolności Jezusa do akceptowania innych i wykorzystamy Jego przykład do mierzenia naszego AQ, czyli naszego ilorazu akceptacji.

Pastor Chuck Swindoll iloraz akceptacji definiuje jako naszą zdolność do przyjęcia innej osoby *bez ograniczeń*, *uprzedzeń* lub *wymagań dotyczących jej sprawności*. Tak jak test IQ mierzy sprawność naszych umysłów, test AQ wskazuje na naszą postawę i otwartość na innych.

Akceptacja pozbawia wierzącego roztropności i wnikliwej oceny innych. Musimy postrzegać ludzi takimi, jakimi naprawdę są. Nie zaprzecza też deprawacji – wszyscy mamy grzeszną naturę. Pozwala jednak na maksymalną wolność i indywidualne podejście. Z wysokim AQ możemy zaakceptować ludzi takimi, jakimi są, a jednocześnie mówić im prawdę – tak jak Jezus zaakceptował Judasza i mówił mu prawdę.

Zaakceptowanie osoby takiej jak Judasz, który był uwikłany w chciwość i podstęp w najohydniejszej postaci, stoi w sprzeczności z naszymi najbardziej naturalnymi odruchami do walki lub ucieczki od ludzi, którzy nam zagrażają. Zbliżenie się do człowieka takiego jak Judasz, naszą zdolność akceptacji wystawiłoby na największą próbę. Czy możemy naprawdę kochać naszych wrogów? Na szczęście nie ma lepszego wzoru do naśladowania od Jezusa, który pomoże podnieść nasze AQ. On do końca kochał swojego ucznia – zdrajcę, sercem pełnym czystej akceptacji.

Ważna myśl:

Akceptacja to zdolność do przyjmowania drugiej osoby bez wewnętrznych zastrzeżeń lub zewnętrznych wymagań.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Jeśli kiedykolwiek doświadczyłeś bólu serca z powodu zdrady, rozumiesz udrękę Jezusa, zadaną Mu przez Judasza. Jeśli przyjaciel, członek rodziny, a nawet małżonek zadał ci cios w plecy, ból najprawdopodobniej nadal dręczy twoją duszę. Nie możemy rozpocząć studium na temat akceptowania zdrajcy, bez poświęcenia chwili na szczerą refleksję. Oprzyj się na czułym ramieniu naszego Pana i módl się słowami psalmu Dawida:

> *Spójrz na udrękę mej niedoli, odpuść wszystkie grzechy moje!*
> *Popatrz, jak wielu jest mych wrogów i jak niesłusznie mnie dręczą!*
> *Strzeż i mnie ocal.*
> *Niech się nie zawiodę, bo w Tobie złożyłem nadzieję!*
> *Niech otacza mnie prawość i niewinność, bo ja oczekuję Ciebie!*
> (Psalm 25,18-21)

Napisz modlitwę nadziei jaką pokładasz w Panu i poproś Go o siłę, by odpowiedzieć twojemu zdrajcy (zdrajcom), tak jak Jezus odpowiedział swojemu.

Analiza tekstu: Przykład akceptacji

W naszej metodzie *odkrywania Biblii*, pierwszym, kluczowym krokiem jest analiza tekstu, któremu przyglądamy się przez szkło powiększające w kształcie pytajnika. Uważnie przyjrzyj się tekstowi zawartemu w Ewangelii Jana 13,18–30 i odszukaj cztery główne sekcje: prawda o zdrajcy (J 13,18–20), traktowanie zdrajcy (J 13,21–26), zmiana jaka zaszła w zdrajcy (J 13,27–29) i reakcja zdrajcy (J 13,30). Czytaj powoli, szukając wskazówek dotyczących scenerii, kontrastów, wyróżnionych fraz lub powiązanych ze sobą wątków.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Prawda o zdrajcy – Ewangelia Jana 13,18–20

Zwyczajem tamtych czasów, Jezus i Jego uczniowie świętowali w Wieczerniku Paschę leżąc przy stołach na poduszkach. Tradycja nakazywała, by posiłek był radosnym wspominaniem wyzwolenia z Egiptu i świętowaniem nadziei na przyszłe wyzwolenie. Jednak tej nocy uroczystości były owiane dwiema mrocznymi tajemnicami.

Przyjrzyj się uważnie fragmentowi z Ewangelii Jana 13,18, aby znaleźć pierwszą z nich i połącz to, co widzisz w wersetach 2. i 11. Jezus zacytował Psalm 41,10. Co w oparciu o ten cytat wiedział, że Judasz zrobi?

Po pierwsze, Judasz już zaangażował się w swój plan. Po drugie, umiejętnie ukrywał swoje zamiary. Ten wilk w owczej skórze odgrywał rolę lojalnego przyjaciela z taką przebiegłością, że oszukał wszystkich oprócz Jezusa. Jego mistyfikacja była zdradą w najgorszym wydaniu. Istotny element tożsamości Jezusa sprawił, że przejrzał oszustwo Judasza. Co to było (Ewangelia Jana 13,19-20)?

Później uczniowie przypomnieli sobie proroctwo Jezusa i przekonali się, że był prawdziwym Mesjaszem. Jezus nigdy nie był zaskoczony, zawsze kontrolował swoje przeznaczenie i zawsze obdarzał łaską. W każdej chwili mógł zdemaskować Judasza, jednak pomimo tego, że Mistrz pozostawał na celowniku zdrajcy, wykorzystywał każdą sposobność do tego, aby go nakłonić do pokuty.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Traktowanie zdrajcy – Ewangelia Jana 13,21–26

Raz po raz Jezus rzucał Judaszowi koło ratunkowe, aby uratować go przed jego własnymi wyborami. Nawet układ miejsc podczas Ostatniej Wieczerzy wyrażał akceptację. Uczniowie i Jezus prawdopodobnie jedli wieczerzę paschalną w stylu bliskowschodnim, przy niskim stole w kształcie litery U, z poduszkami do leżenia umieszczonymi wokół stołu. Oparli się na lewych łokciach, pozostawiając prawe ręce wolne.

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 13,21–26 i zwróć uwagę na możliwe pozycje przy stole zajmowane przez Jezusa, Jana, Piotra i Judasza, a następnie uzupełnij poniższe punkty.

Schemat Stołu Pańskiego w Wieczerniku
(Ewangelia Jana 13)

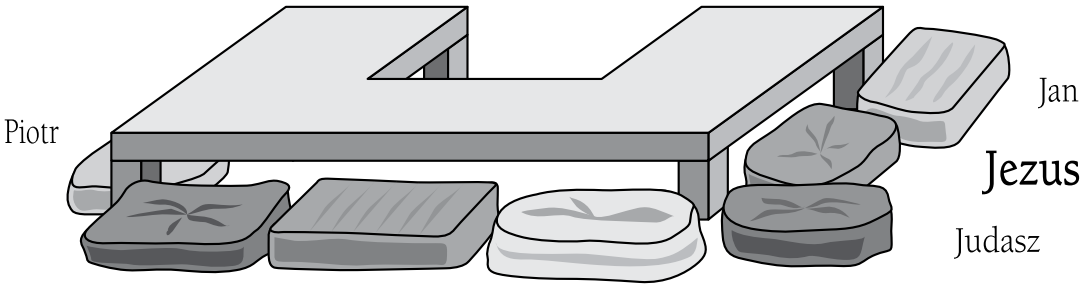

Copyright © 1975, 2018 by Charles R. Swindoll, Inc. © 2023 IFL Polska

Emocjonalne oświadczenie Jezusa (Ewangelia Jana 13,21):

Reakcja uczniów (J 13,22):

Miejsce Jana, ucznia, *którego Jezus miłował* (J 13,23):

Pytanie Piotra do Jana (J 13,24):

Pytanie Jana, gdy pochylił się ku Jezusowi (J 13,25):

Odpowiedź Jezusa (J 13,26):

Najwyraźniej inni nie zauważyli dyskretnej rozmowy Jezusa z Judaszem. Jest więc prawdopodobne, że Judasz był po Jego lewej stronie, gdy leżeli na boku. Tak jak Jan pochylił się do Jezusa, aby zadać prywatne pytanie, Jezus pochylił się ku Judaszowi. Komentator William Barclay wyjaśnia znaczenie takiego rozmieszczenia przy stole:

> *Musiał on [Judasz] wówczas zajmować miejsce z lewej strony Jezusa. W tamtych obyczajach miejsce z lewej strony gospodarza było najbardziej honorowe ze wszystkich, zarezerwowane dla najbliższego przyjaciela. Widocznie przed wieczerzą Jezus musiał powiedzieć do Judasza: Judaszu, dziś wieczór usiądź blisko mnie. Chciałbym z tobą porozmawiać. Samo zaproszenie Judasza na to miejsce było zaproszeniem miłości*[i]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zmiana jaka zaszła w zdrajcy – Ewangelia Jana 13,27–29

Dramat osiągnął punkt kulminacyjny, gdy Judasz zjadł kawałek chleba, otrzymany od Jezusa (J 13,26). Jakie elementy wskazują na to, że ten przejmujący moment pomiędzy Synem Bożym a synem zatracenia (J 17,12) był w tej scenie punktem zwrotnym?

Podanie kawałka chleba Judaszowi było ostatecznym gestem akceptacji ze strony Jezusa… i Jego ostatnim apelem. Jaka wypowiedź Pana wskazywała na koniec Jego akceptacji (J 13,27)? Co było sygnałem, że Judasz przekroczył granicę i Jezus powinien go oddalić?

Reakcja zdrajcy – Ewangelia Jana 13,30

Co Judasz później zrobił i jak myślisz, dlaczego Jan dodał szczegół, że *była noc* (J 13,30)? Wskazówka: przypomnij sobie słowa Jezusa z J 3,18-20 i 12,35-36.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Interpretacja: zasady akceptacji

Co dla nas oznacza akceptacja Judasza? Kiedy podniesiemy nasze AQ do poziomu Jezusa, możemy się spodziewać, że nasza akceptacja innych nabierze następujących cech:

Gotowość do akceptowania ludzi bez uprzedzeń

Jak zauważyliśmy na początku studium, akceptacja oznacza, że traktujemy innych *bez ograniczeń wynikających z uprzedzeń*. Jak Jakub wyjaśnił tę zasadę odnośnie faworyzowania niektórych (List Jakuba 2,1–4,9)?

Gotowość do zaakceptowania innego stylu bez zazdrości i krytyki

Akceptacja oznacza również, że traktujemy innych *bez wymagań dotyczących ich sprawności*. Innymi słowy, nie oczekujemy, że wszyscy będą zachowywać się tak jak my i dopiero wtedy ich zaakceptujemy. W jaki sposób uczniowie nauczyli się tej lekcji, gdy spotkali ludzi, którzy przeszkadzali im w ich służbie (Ewangelia Marka 9,38–40)?

Paweł doświadczył czegoś podobnego, kiedy spotkał innych, którzy głosili Chrystusa z nieczystych pobudek (List do Filipian 1,17). Nie chciał być zazdrosny ani krytyczny. Zamiast tego tolerował ich tak długo, jak długo głoszono przesłanie o Chrystusie (Flp 1,18).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Gotowość do akceptowania przewinień bez chowania urazy

W tym punkcie test AQ staje się niezwykle trudny. Czy potrafiłbyś umyć stopy swojemu Judaszowi lub okazać mu miłość, tak jak wtedy, gdy Jezus podał mu kawałek umoczonego chleba, aby ten włożył go do ust – tych samych ust, które zdradziłyby Jezusa pocałunkiem? Jakie zasady zawarte w Liście do Rzymian 12,14–21 pomogą ci przejść tę część testu?

Woń zaakceptowania Judasza przez Jezusa napełniła Wieczernik słodkim aromatem ofiary dla Boga. A kiedy stosujemy te zasady, wypełniamy nasz świat miłością, która nie jest z tego świata.

Korelacja: Granice akceptacji

Pamiętaj, że akceptacja nie przymyka oczu na deprawację i nie pozbawia wierzącego roztropności. Są chwile, kiedy odmawiamy tolerowania działań niektórych ludzi. Po wielu próbach ich przywrócenia, jak to Jezus próbował zrobić z Judaszem, czasami konieczne jest dyscyplinowanie. Jakie wskazówki zawierają te wersety?

List do Galatów 6,1; List Jakuba 5,19–20

Ewangelia Mateusza 18,15–17

Podobnie jak Jezus, musimy trzymać wyciągniętą rękę tak długo, jak to możliwe, dopóki ludzie nie podejmą tego ostatecznego buntowniczego kroku. Następnie musimy wypuścić ich w noc.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zastosowanie: ilorazu akceptacji (AQ)

Ta lekcja o akceptacji musi zejść z zadrukowanych stron i znaleźć drogę do naszego serca, stać się częścią naszego charakteru. Przeanalizuj poniższe zasady, rozważ poniższe pytania i zapisz, w jaki sposób możesz zaakceptować bliźnich tak, jak Jezus akceptował Judasza.

- *Bądź gotów zaakceptować innych bez faworyzowania kogokolwiek.* Jak traktujesz ludzi z innej klasy społecznej, kultury lub pochodzenia etnicznego? Jak odnosisz się do osób niepełnosprawnych? Czy niektórym ludziom okazujesz większą przychylność niż innym?
- *Bądź gotów zaakceptować styl innych ludzi bez zazdrości lub krytyki.* Czy moje słowa osądzają innych, którzy nie pasują do mojego stylu uwielbienia Boga? Czy jestem zazdrosny o inne służby, które Bóg błogosławi? Czy krytykuję innych, którzy nie pasują do moich wyobrażeń i oczekiwań?
- *Bądź gotów przyjąć zniewagę bez chowania urazy.* Czy myślę o wyrównaniu rachunków z innymi, którzy mnie zranili? Czy pozbyłem się uraz z przeszłości? Czy jestem gotów uwolnić się od trucizny goryczy?

Na początku tego studium napisałeś modlitwę, aby wyrazić swoje uczucia Panu. Teraz znowu się módl, prosząc, aby Jego Duch akceptacji napełnił twoje serce Bożą łaską.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, proszę Cię, abyś rozgrzał moje serce do białości, niech wyparuje cała moja gorycz, ból i gniew. Niech wszelkie urazy, jakie żywię do innych, ulotnią się jak para. Oczyść mnie z uprzedzeń i potępiania innych. Zredukuj mnie do czystej miłości. Osłódź mnie Duchem Chrystusa, który jest moim Zbawicielem. Niech słowa akceptacji wyleją się z mojego serca, gdy ze współczuciem Jezusa wyciągam rękę do innych. Amen.

[i] W. Barclay, *Ewangelia według św. Jana*, Warszawa1987, s.198.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Cechą, która wyraźnie wyróżnia wierzących jako naśladowców Jezusa, nie jest rybka na zderzaku samochodu czy pozłacany krzyżyk zawieszony na szyi. To tylko symbole naszej wiary. Prawdziwym znakiem rozpoznawczym chrześcijanina jest miłość.

Dobrze to ujął Arthur Pink w swoim komentarzu do Ewangelii Jana:

> *Znakiem rozpoznawczym chrześcijańskiego uczniostwa jest miłość. To nie wiedza czy ortodoksja, ani uczynki ciała, ale (przede wszystkim) miłość identyfikuje naśladowcę Pana Jezusa. Uczniów faryzeuszy rozpoznawano po filakteriach, uczniowie Jana byli znani z praktykowania chrztu pokuty, a każda szkoła rozpoznawana jest przez swój logotyp i slogan, natomiast znakiem prawdziwego chrześcijanina jest miłość; i to ta prawdziwa, aktywna miłość, nie w słowach, ale w czynach.*[i]

W 13. rozdziale Ewangelii Jana Jezus dał swoim jedenastu prawdziwym uczniom nakaz, który nadał nowy wymiar znaczeniu miłości. Ten nowy wymiar nie tylko zmienia życie, ale w przekonujący sposób pokazuje światu, że należymy do Jezusa.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Nasza miłość do innych wypływa ze źródła ofiarnej miłości Chrystusa do nas. Poświęć kilka chwil na refleksję nad modlitwą Pawła, a następnie napisz własną modlitwę, zapraszając Jezusa, aby poprzez to studium objawił ci głębię Jego miłości.

> *Proszę też, aby Chrystus przez wiarę zadomowił się w waszych sercach, abyście – zakorzenieni i ugruntowani w miłości – potrafili pojąć, wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość i długość, wysokość i głębokość, i poznać wykraczającą poza zdolności poznawcze miłość Chrystusa – abyście zostali wypełnieni całą pełnią Boga.* (List do Efezjan 3,17-19 SNP)

Ważna myśl:

Miłość Jezusa była jednym wielkim crescendo, które nigdy nie słabło.
On kocha w taki właśnie sposób
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Analiza tekstu: miłość Boża kontra ludzka

Dokonajmy kilku wstępnych spostrzeżeń na temat Ewangelii Jana 13,31-38. Podczas analizy tekstu skupiamy się na każdym słowie, szukając powtórzeń, kontrastów, formy czasowników, akcentu i kluczowych definicji. Przeczytaj tekst i w polu poniżej zapisz słowa lub wyrażenia, które przykuły twoją uwagę.

W czasie dokonywania analizy tekstu poszerzamy również pole widzenia, aby zbadać tok myśli studiowanego urywka. Przeczytaj tekst ponownie i tym razem spójrz na szerszy fragment i jego sekcje, mając na uwadze ogólny temat *ofiarnej miłości*. Co widzisz w wersetach 31–32 na temat relacji Ojca i Syna?

Jak, zgodnie z życzeniem Jezusa, Jego miłość miała być przekazywana Jego naśladowcom (w.33–35)?

W wersetach 36–38 Piotr pokazał wady nawet najszlachetniejszej ludzkiej miłości. Co to było?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Analiza tekstu jest jednym z czterech głównych kroków indukcyjnego studium Biblii:

Analiza tekstu: uważne badanie tekstu Pisma Świętego.

Interpretacja: dociekanie znaczenia studiowanego tekstu Pisma Świętego.

Korelacja: porównanie prawd zawartych w innych fragmentach Pisma Świętego.

Zastosowanie: wprowadzanie w swoje życie mądrość Pisma Świętego.

Odkryjmy teraz znaczenie tego tekstu, zagłębiając się w interpretację nauczania Jezusa.

Interpretacja: znaczenie miłości *agapē*

Interpretacja, podobnie jak sadzonka, powinna zawsze wyrastać z gleby kontekstu, w którym została zasadzona. Ewangelia Jana 13,31–38 mówi o dwóch istotnych wydarzeniach, które bezpośrednio wpłynęły na znaczenie słów Jezusa dotyczących Jego odejścia i wydanego nakazu.

Jego odejście

Jakie wydarzenie skłoniło Jezusa do oświadczenia: *Teraz Syn Człowieczy dostąpił chwały* (Ewangelia Jana 13,31)? Aby znaleźć odpowiedź, przeczytaj J 13,26–30.

Kiedy Judasz odrzucił ostateczne wezwanie miłości Jezusa i szatan wszedł w niego, Judasz uruchomił serię wydarzeń, których kulminacją była śmierć Jezusa. Jednak Jezus nie powiedział: *Teraz Syn Człowieczy umrze*, ale *dostąpił chwały* (J 13,31). Jak to możliwe, że śmierć Jezusa może być Jego chwałą?

Komentator William Barclay pomaga nam zrozumieć ten związek:

> *Nadeszła chwała Jezusa, a tą chwałą był Krzyż. Jeśli były jeszcze jakieś wątpliwości, zostały rozwiązane. (…) Judasz wyszedł [z Wieczernika] i Krzyż stał się pewnością. Stajemy tu przed czymś, co stanowi osnowę i wątek życia. Największą chwałą w życiu jest ta, która przychodzi przez cierpienie. W każdej wyprawie wojennej najwyższa chwała należy nie do tych, którzy przeżyli, lecz do tych, którzy oddają swoje życie.*[ii]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Jezus powiedział również: *w Nim Bóg doznał chwały* (J 13,31). W jaki sposób ofiara Jezusa uwielbiła Boga?

Jak Bóg zareagował na ofiarę Jezusa, oddając Mu chwałę (J 17,4–5)?

Czasami twarde słowa są słowami największej miłości. Jakie trzy twarde fakty Jezus przekazał swoim uczniom, swoim *dzieciom* (J 13,33)?

Ze słów Jezusa wynikało, że coś się kończy, co dla Jego uczniów stanowiło ogromny problem: jak dalej żyć? Skoro ich Mistrz odchodzi, a wraz z Nim kończy się ich więź, jaka będzie ich tożsamość?

Jego nakaz

Przewidując niepewność swoich naśladowców, Jezus skierował ich dryfujący statek na nowy kurs a ich żagle napełnił świeżym wiatrem:

> *Daję wam nowe przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali. Podobnie jak Ja was umiłowałem, tak i wy macie miłować jeden drugiego. Po tym wszyscy rozpoznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować.*
> (Ewangelia Jana 13,34-35)

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Wielki nakaz naszego Zbawiciela dla Jego naśladowców obejmował dynamiczną moc wewnętrzną, Jego boską miłość do nich i wpływ na świat, który istnieje do dziś.

Dynamika — Miłość Boża

Tą dynamiką jest miłość, ale nie byle jaka. Greckie słowo, którego Jan użył na określenie miłości, to *agapē*, co zasadniczo oznacza dążenie do najwyższego dobra drugiego. Chociaż Prawo Mojżeszowe nakazywało ludowi Bożemu, aby się wzajemnie miłowali (Księga Kapłańska 19,18), w nakazie Jezusa było coś, co czyniło je nowym – to znaczy świeżym, bezprecedensowym lub wyjątkowym. Co to było?

Nowe przykazanie Jezusa miało być wynikiem nowego przymierza, które ustanowi poprzez Swoją ofiarę odkupienia i napełnienie Duchem Świętym. Jezus ustanowił siebie jako wiecznie płynącą rzekę miłości, z której Jego naśladowcy mieli na zawsze czerpać wzajemną miłość. Mówił Swoim uczniom – a tym samym nam – aby opierali swoją wzajemną miłość na Jego przykładzie i zamieszkującej w Nim mocy. Na tak wiele sposobów Jezus im mówił:

> *Opuściłem wspaniałości i wygody nieba, ponieważ was kocham. Nawet gdy byliście uparci i zamknięci w sobie, karciłem was, gdy zbaczaliście z drogi. Umyłem wam stopy w drodze na krzyż. Wszystko to było dla waszego najwyższego dobra. Nie interesowałem się sobą, ale wami. Teraz tak samo okazujcie sobie bezinteresowną miłość.*

Czy ten rodzaj miłości rzeczywiście mógł wywrzeć wpływ na świat rzymski, w którym żyli uczniowie?

Wpływ — dowód dla świata

W swoim komentarzu do Ewangelii Jana pastor Chuck Swindoll wyjaśnia, w jaki sposób chrześcijańska miłość wpłynęła na świat pierwszego wieku, gdy pierwsi chrześcijanie określali ją terminem *agapē*.

> *Greckie słowo agapē jest rzadko spotykane poza Biblią. Język grecki sławił erōs, odurzającą, impulsywną miłość między mężczyznami i kobietami i darzył szacunkiem filia, ciepłe, szlachetne uczucie głębokiej przyjaźni. Ale agapē jako wartość, pozostała żałośnie zaniedbana. Aby wyrazić rodzaj miłości, której nauczał Chrystus nakazanej w Wieczerniku, ludzie spisujący Nowy Testament potrzebowali greckiego słowa, ale najbardziej powszechne greckie terminy nie były odpowiednie. Na szczęście agapē było stosunkowo nieznane i w dużej mierze niezdefiniowane, więc idealnie pasowało do ich celów.*

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

> *Podczas gdy chrześcijanie zaczęli przyjmować ten nowy rodzaj miłości, ich współcześni niewierzący w społeczeństwie rzymskim potępiali taką utratę cnót. Coraz częściej zamieniali czcigodną filia na przelotny erōs. Ponieważ obie kultury poruszały się w przeciwnych kierunkach, kontrast stawał się coraz bardziej radykalny.*[iii]

Jakie nowe rozumienie słowa *agapē* i nakazu Jezusa wyciągasz z powyższego wyjaśnienia pastora Chucka?

Jego przepowiednia

W przeciwieństwie do niezłomnej miłości Jezusa, który kochał swoich uczniów *aż do końca* (Ewangelia Jana 13,1), miłość Piotra – ludzka do szpiku kości – jeszcze tej samej nocy rozpadła się pod wpływem strachu. Przeczytaj fragment z J 13,36–38 i spełnienie tej przepowiedni Jezusa w J 18,15–18.25–27. Co Jezus miał na myśli, mówiąc Piotrowi: *później jednak pójdziesz*? Przeczytaj J 21,18–19 aby uzyskać odpowiedź.

Przepowiednia Jezusa o zaparciu się Piotra musiała ugodzić w jego dumę. Dlaczego twoim zdaniem ważne było, aby Jezus powiedział Piotrowi tak surową prawdę?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: wyjaśnienie pojęcia *Agapē*

Zanim zastosujemy to, co zaobserwowaliśmy i zinterpretowaliśmy, przeanalizujmy słowo *agapē* w świetle innego fragmentu Nowego Testamentu. Jakie definicje tej miłości Paweł podał w 1 Liście do Koryntian 13,4–8, aby dodać jej kolorytu i podkreślić znaczenie tego pojęcia?

Mając w pamięci słowa wielkiego nakazu Jezusa, przenieśmy Jego przesłanie z Wieczernika do naszej rzeczywistości.

Zastosowanie: miłość, która służy

To studium uczy trzech prawd o tym, jak powinniśmy miłość Chrystusa wyrażać bliźnim.

- *Autentyczna miłość jest bezwarunkowa*. Nie ma związanych z nią żadnych „jeśli", żadnej manipulacji i żadnego wahania. *Agapē*, prawdziwa miłość Jezusa, przedostaje się przez najbardziej nieprzeniknione bariery i do najbardziej zatwardziałych serc, bez oczekiwania wzajemności.
- *Autentyczna miłość jest bezinteresowna w swoich motywach*. Miłość Chrystusa nie jest skupiona na sobie. Nie troszczy się o zwrot z inwestycji. Nie dba wyłącznie o „numer jeden", ale zawsze opiekuje się „numerem dwa". Prawdziwa miłość daje – bez myśli o otrzymaniu czegokolwiek w zamian.
- *Autentyczna miłość przynosi nieograniczone korzyści*. Kiedy kochamy bezwarunkowo i bezinteresownie, zawsze wychodzimy na tym zwycięsko, nawet jeśli nie jest to naszym celem. To się po prostu dzieje! Nie tylko inni są zachęcani, ale nasze serca są wypełnione obecnością Chrystusa!

Na które z tych zastosowań Duch Święty kieruje twoje serce? Prawdziwa, autentyczna, wrażliwa *agapē* do wykonania jest najtrudniejszą rzeczą na świecie. Nie możesz tak kochać bez mocy Ducha Świętego. Poniżej zapisz swoje pragnienie aby okazywać taką miłość, a następnie módl się, aby Duch Święty wlał miłość Chrystusa do twojego serca i aby mogła przepełniać innych.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zakończ modlitwą, wracając myślami do słów twojej modlitwy z początku tego studium. Rozmawiając z Panem, staraj się czerpać bez ograniczeń z wielkiego oceanu miłości Chrystusa do ciebie.

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, proszę, napełnij mnie dzisiaj autentyczną miłością, abym był jej szafarzem, kochając innych tak, jak kocha mnie Twój Syn, Jezus. Dziękuję Ci że wzbogaciłeś moje życie wspaniałymi słowami Jezusa i otworzyłeś moje serce na nowe przykazanie, które potwierdzi czynami to, co teraz mówię. Staję przed Tobą jako żywa ofiara miłości, która zostanie wylana na potrzebujący świat. Amen.

---

[i] A. Pink, *Exposition of the Gospel of John, vol. 1.* Grand Rapids 1968, s. 341. [tłum. własne].
[ii] W. Barclay, *Ewangelia według św. Jana.* Warszawa 1987, s.201.
[iii] Ch. Swindoll, *Insights on John*, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary (Carol Stream, Ill.: Tyndale House, 2014), s. 260. [tłum. własne]

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Serca uczniów były zatrwożone... to zrozumiałe! Jezus właśnie powiedział im, że pozostanie z nimi tylko trochę dłużej i że tam, dokąd On idzie, oni nie mogą iść (Ewangelia Jana 13,33).

W ich głowach kłębiły się gorączkowe pytania: Dokąd On idzie? Dlaczego nie możemy iść za Nim? Co mamy teraz zrobić? Poświęcili swoje życie, aby przez około trzy lata podążać za Jezusem. Gdy zwrócił się do każdego z nich mówiąc *pójdź za Mną*, porzucili pracę i opuścili swoje rodziny (J 1,43), a teraz mówi, że jednak nie mogą za Nim pójść?

Następne słowa Jezusa musiały przyprawić ich o dreszcze. Słysząc śmiałą obietnicę lojalności Piotra, Jezus przepowiedział, że Piotr się Go zaprze – nie raz, ale trzy razy (J 13,36-38)! Jeśli najodważniejszy z nich pod presją miał się załamać, to jaki będzie los ich wszystkich?

Wyczuwając niepokój w sercach swoich uczniów, Jezus uspokoił ich łagodnymi słowami, które skierowały ich myśli ku miejscu pełnym miłości i bezpieczeństwa – obecności Boga w Jego niebiańskim domu. Przyjrzyjmy się bliżej słowom Jezusa i odkryjmy sześć pocieszających prawd, które możemy zastosować w naszych strapionych sercach.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Czy niepokoją cię jakieś okoliczności, ludzie lub problemy? Rozpoczynając to studium, weź pod uwagę puls swojego zatroskanego serca i pozwól, aby te słowa z Psalmu 73 skupiły twoje myśli na Bogu i Jego potędze.

> *Gdy gorycz miałem w sercu i dręczyło mnie sumienie,*
> *byłem głupi i nic nie rozumiałem, byłem jak zwierzę przed Tobą.*
> *Lecz ja jestem zawsze przy Tobie; Ty mnie ująłeś za rękę.*
> *Prowadzisz mnie zgodnie z Twym zamysłem, a w końcu przyjmiesz mnie do chwały.*
> *Kogo mam w niebie? Gdy jestem z Tobą, nie cieszy mnie ziemia.*
> *Chociaż niszczeje ciało i serce, Bóg jest skałą mego serca i moim dziedzictwem na wieki.* (Psalm 73,21-26)

Ważna myśl:

Liczyłeś na Jezusa jeśli chodzi o wasze wieczne bezpieczeństwo. Teraz licz na Jezusa w kwestii twoich codziennych potrzeb. Zaufaj Mu.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Napisz modlitwę, wyrażając Panu swoje troski i swoje pragnienie wsłuchania się dziś w Jego Słowo.

Analiza tekstu: spokojne słowa dla niespokojnych serc

Poczynimy kilka wstępnych obserwacji w tekście zawartym w Ewangelii Jana 14,1-24. W tym studium posłużymy się metodą studiowania Biblii, na którą składają się cztery kroki: analiza tekstu, interpretacja, korelacja i zastosowanie. Metoda jest szczegółowo wyjaśniona w książce pastora Chucka Swindolla, *Odkrywanie Biblii: W poszukiwaniu przepisu na życie*.

Narzędzia do *odkrywania Biblii*

Pierwszym, krytycznie ważnym krokiem jest przeprowadzenie analizy tekstu. Odsłania ona szczegóły umożliwiające powiązanie poszczególnych fragmentów badanego urywka Pisma Świętego w logiczną całość. Przeczytaj ten fragment, zwróć uwagę na występujące w nim kontrasty, porównania, powtarzające się słowa, zależności przyczynowo skutkowe oraz na słowa uwypuklone. Szczególną uwagę zwróć na nakazy (polecenia) i czasowniki (wskazują na akcję, działanie). Są jak konary drzewa. A znaczenia pozostałych słów w tym urywku są jak wyrastające z tych konarów gałęzie i liście.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Zwróć uwagę na kluczowe słowa i zwroty

Przeczytaj fragment z Ewangelii Jana 14,1–24. Zwróć uwagę na kluczowe słowa i wyrażenia, a jeśli piszesz w Biblii, oznacz je zgodnie z poniższymi wskazówkami. Jeśli wolisz, możesz wydrukować skopiowany tekst J 14,1–24, aby dokonać zaznaczeń.

- Zakreśl słowa *Bóg* i *Ojciec*.
- Podkreśl słowa *ufaj* lub *wierz* (w zależności od przekładu Biblii).
- Podwójnie podkreśl wyrażenia, które opisują odejście i powtórne przyjście Jezusa.
- Narysuj ramkę wokół frazy, która mówi o tym, że będziemy przebywać z Jezusem lub Ojcem.

Co wyróżnia się, gdy analizujesz swoje oznaczenia?

Zwróć uwagę na kluczowe pytania

Prawdopodobnie zauważyłeś pytania zadawane przez uczniów. Pytania te tworzą naturalne przerwy w dialogu z Jezusem. Nasz Pan rozpoczął od stwierdzenia (J 14,1-4), które sprowokowało pierwsze pytanie (J 14,5). Jego odpowiedź (J 14,6–7) skłoniła do drugiego pytania (J 14,8), a następna odpowiedź (J 14,9–21) do trzeciego (J 14,22).

W poniższej tabeli zapisz wypowiedź lub odpowiedzi Jezusa, które skłoniły uczniów do zadawania pytań. Zapisz również pytania, zwracając uwagę na to, kto je zadał. Następnie napisz, jakiego rodzaju niepokój kryje się, twoim zdaniem, za pytaniem każdego z nich.

Imię ucznia	Oświadczenie / odpowiedź Jezusa	Pytanie ucznia	Niepokojąca myśl

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Imię ucznia	Oświadczenie / odpowiedź Jezusa	Pytanie ucznia	Niepokojąca myśl

Zanim ten tekst zinterpretujemy, dokonajmy jeszcze jednej obserwacji.

Zauważ nowe nauczanie o Duchu Świętym

W połowie tego fragmentu Jezus objawił nową prawdę, którą rozwijał przez resztę swojego przemówienia. Jan napomknął o niej w rozdziale 7. Co wtedy Jezus powiedział i co wyjaśnił Jan w Ewangelii Jana 7,38–39?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co Jezus obiecał w Ewangelii Jana 14,16–17?

Po rozpoznaniu kluczowych słów, wyrażeń, pytań i głównego nauczania o Duchu Świętym, przyjrzyjmy się, co Jezus miał na myśli, gdy kierował spokojne słowa swoim zatroskanym uczniom.

Interpretacja: sześć prawd, które uspokajają serce

Ewangelia Jana 14,1-24 łączy wszystko razem, wycisza i daje poczucie bezpieczeństwa nawet w najbardziej niesprzyjających okolicznościach.

Świadome zawierzenie osobowemu Bogu daje duchową siłę

Pierwsza prawda jest centralnym punktem nauczania Jezusa o przezwyciężaniu lęku: *Nie pozwólcie, aby wasze serca były wstrząśnięte. Wierzycie w Boga i we Mnie wierzcie* (Ewangelia Jana 14,1). Pierwsze polecenie Jezusa: *Nie pozwólcie, aby wasze serca były wstrząśnięte*, jest negatywne i ma charakter pasywny. Polecenie to może być wykonane poprzez posłuszeństwo Jego dwóm następnym nakazom, które są w czasie teraźniejszym i wskazują na nieprzerwane działanie. W tekście greckim zdanie kończy się słowem „ufać" i dosłownie brzmi: Nie przestawajcie ufać Bogu i mnie nie przestawajcie ufać.

Czy takie znaczenie greckich słów wpływa w jakiś sposób na twoje rozumienie tekstu?

Ufać to polegać na czymś, co cię podtrzymuje – na przykład na krześle, na którym siedzisz. Duchowo początkowo polegamy na Bogu, który zbawia nas przez Chrystusa. Następnie polegamy na Bogu, że nas wesprze, gdy idziemy z Nim – tak jak Abraham ufał Bogu, kiedy podróżował do Ziemi Obiecanej (Księga Rodzaju 12,1-6), albo Izraelici, którzy ufali Bogu, że przeprowadzi ich bezpiecznie przez Morze Czerwone (Księga Wyjścia 14,15-31).

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Przygotowując dla nas miejsce, Jezus jednocześnie nas przygotowuje do tego miejsca

Jezus obiecał, że idzie, aby przygotować nam miejsce w domu Swojego Ojca (Ewangelia Jana 14,2-4). Co miał na myśli?

Pastor Chuck Swindoll mówi, że podczas gdy Jezus przygotowuje dla nas miejsce, również nas na to miejsce przygotowuje. Jakich narzędzi używa Bóg, aby ukształtować nas na niebo (List do Rzymian 5,3-4; List Jakuba 1,2–4)?

Odpowiedź Jezusa udzielona Tomaszowi: *Ja jestem drogą i prawdą, i życiem* (Ewangelia Jana 14,6), jest szóstym z siedmiu oświadczeń *Ja jestem*, przedstawionych przez Jezusa (por. J 6,48; J 8,12; J 10,9.11; J 11,25; J 14,6; J 15,1). Oto w skrócie mamy to, co o Jezusie wiemy i w co wierzymy. Jezus nie tylko wskazuje nam drogę do zbawienia – On jest naszym Zbawicielem. On nie tylko uczy nas prawdy o Bogu – On jest Bogiem. On nie tylko naucza o życiu – On jest źródłem wszelkiego życia.

Jak interpretujesz Jego wypowiedź: *Nikt nie przychodzi do Ojca jak tylko przeze Mnie* (J 14,6)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Boża Suwerenna ręka działa

Czego Jezus naucza w Ewangelii Jana 14,7–11 o swojej relacji z Ojcem i o tym, jak Ojciec działa w Nim? Działa również w tobie przez wiarę w Chrystusa (List do Filipian 1,6; 2,13). Czy to jest pocieszające dla ciebie, naśladowcy Jezusa?

Jezus wielokrotnie powtarzał na kartach Ewangelii Jana, że Ojciec Go posłał, że nauczał tylko tego, co powiedział Mu Ojciec, że czynił tylko to, co polecił Mu Ojciec i że On i Ojciec są jedno.[i]

Gdy modlimy się w imię Jezusa, dzieją się większe rzeczy

Czwarta prawda dotyczy modlitwy. Przeczytaj Ewangelię Jana 14,12–14 i zapisz, co to znaczy modlić się w imię Jezusa. Na końcu studium zamieściliśmy tłumaczenie fragmentu komentarza pastora Chucka Swindolla. Jego lektura może ci pomóc w tej odpowiedzi.

Nie jesteś sam – masz Pomocnika, który jest w tobie

Co Jezus obiecał, że Duch Święty dla nas uczyni (Ewangelia Jana 14,16–18)? A jaką otuchę daje Jego obecność?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Twoje życie jest nierozerwalnie związane z samym Chrystusem

Jezus zaprosił nas, abyśmy szukali Go naszymi wyćwiczonymi w wierze oczami i obiecał, że zobaczymy Go żywego i działającego w nas i przez nas. Poniższa obietnica zapowiada Jego zmartwychwstanie: *ponieważ Ja żyję i wy będziecie żyć*. Po zmartwychwstaniu: *poznacie, że Ja jestem w moim Ojcu, wy we Mnie, a Ja w was* (Ewangelia Jana 14,19–20). Co to oznacza?

Jezus zaczął uspokajać swoich uczniów pełnymi nadziei słowami o domu Ojca. Nie będą sami tu, na tym świecie. Duch, Ojciec i On zawsze będą z nimi, zamieszkując w nich i działając przez nich. Cóż za pocieszające obietnice!

Słowa Jezusa są głęboko zakorzenione w glebę proroctw Starego Testamentu. Sięgnijmy do przeszłości, aby znaleźć źródło nauczania Jezusa.

Korelacja: obiecany Duch Święty

Korelacja to kolejny krok w naszej metodzie studiowania Słowa Bożego. Polega na porównaniu fragmentów biblijnych, aby pomóc nam je lepiej zrozumieć. W ten sposób pozwalamy Biblii wyjaśnić samą siebie. Zapisz to, co znajdujesz w starotestamentowym proroctwie o Duchu Świętym z Księgi Ezechiela 36,25–27.

Nowe Przymierze niosło nadzieję mocy Bożej, której brakowało Jego ludowi, aby mogli wykazać się posłuszeństwem Jego przykazaniom. Teraz Bóg ich nią obdarzy. W jaki sposób proroctwo to odnosi się do nauczania Jezusa zawartego w Ewangelii Jana 14,15–17, a zwłaszcza do nacisku, jaki położył na posłuszeństwo?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Obiecany dzień nadszedł, kiedy Jezus ofiarował Ducha Świętego swoim uczniom, a ta obietnica wypełniła się w Dniu Pięćdziesiątnicy, kiedy Duch napełnił uczniów mocą (Dzieje Apostolskie 2,1-21). Więcej na temat znaczenia oferty Ducha złożonej przez Jezusa znajdziesz na końcu tego studium w tłumaczeniu komentarza pastora Chucka Swindolla do tego fragmentu Ewangelii Jana. Poszperaj trochę i zapisz to, czego się dowiedziałeś!

Zastosowanie: umacnianie serca

Pastor Chuck Swindoll podsumowuje zastosowanie tego fragmentu trzema łatwymi do zapamiętania zasadami:

- *Jeśli faktycznie znasz prawdę, strach zostaje usunięty*. Jezus ze spokojem stawił czoła śmierci, najbardziej przerażającemu ze wszystkich przeciwników, ponieważ wiedział, że jest bezpieczny w miłości Ojca. Prawda uspokaja nerwy.
- *Gdy naprawdę stosujesz swoją wiedzę, niepokój zostaje zredukowany*. Posłuszeństwo przykazaniom Chrystusa podczas każdej próby sprawia, że nasze serca są spokojne i skupione na celu.
- *Jeśli naprawdę kochasz Pana, uwalniasz się od poczucia winy*. Piotr uwolnił się od poczucia winy, gdy później zadeklarował swoją miłość do Jezusa (Ewangelia Jana 21,15-17). Kiedy zbaczamy ze ścieżki sprawiedliwości, drogą powrotną jest wyznanie naszej miłości do Tego, od którego zależy nasze życie.

Zapisz swoją własną zasadę, której się nauczyłeś na podstawie tego fragmentu – prawdę którą możesz zastosować.

Teraz zapisz, w jaki sposób zamierzasz wprowadzić tę prawdę w życie, mając na uwadze troski, które wyraziłeś Panu na początku naszego studium.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Powierz Mu w modlitwie wszystkie swoje zmartwienia, a On zatroszczy się o ciebie. (1 List Piotra 5,7).

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, troski z którymi się dziś zmagam są jedynie narzędziami w Twoich rękach, abyś mógł przeze mnie wykonywać swoją wolę. Uwielbij swoje imię poprzez spadające na mnie próby, gdy polegam na Tobie na każdym kroku. Kiedy czuję się opuszczony, ufam, że jesteś ze mną. Kiedy boję się porażki, ufam, że zawsze jestem kochany. Kiedy nie wiem, gdzie się zwrócić, ponownie zobowiązuję się do podążania za Jezusem i zrobienia kolejnego kroku na ścieżce posłuszeństwa. Panie to jest moja modlitwa w imię Jezusa. Amen.

[i] Porównaj ze sobą następujące fragmenty z Ewangelii Jana: 5,17.19–23.30.36–37.43; 6,38.57; 7,16–18.28–29; 8,16–18.28–29.42; 10,14–15. 30.36–38; 11,42; 12,44–45.49–50; 13,20. Czynienie woli Ojca jest głównym wątkiem misji Jezusa.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 270.

— 14,12-14 —

Większe rezultaty pojawiają się, gdy modlimy się w imię Jezusa i dla chwały Ojca.

Wielu uważa, że obietnica Jezusa oznacza „nazwij to, a będzie twoje", ale to sprowadza Pana do roli dżina w butelce. Jezus nigdy nie chciał, aby ta obietnica oznaczała, że modlitwa jest sposobem na odkorkowanie życzeń na rozkaz. (Ruch „Słowa Wiary" zazwyczaj zastępuje słowo „błogosławieństwo" terminem „życzenie", ale intencja jest taka sama. Ten ruch redukuje Wszechmogącego, Suwerennego Boga do niewiele więcej niż dżina, którego wzywają, by wytworzył wszystko, o co proszą).

Werset 12. definiuje kontekst. Kiedy Chrystus odchodzi do Ojca, Jego uczniowie mają wkroczyć w próżnię, którą On pozostawia do służby. Ci, którzy wierzą, podejmą pracę tam, gdzie Jezus ją zakończył i rozszerzą Jego posługę jeszcze bardziej. Werset 13. wynika bezpośrednio z wersetu 12. Jezus oświadczył, że błagania zanoszone w ramach kontynuacji posługi Syna zostaną wysłuchane tak, jakby On sam je wypowiedział. Werset 14. wyjaśnia podstawowy warunek tej obietnicy. Mówienie lub działanie w czyjeś imię oznacza działanie w jego imieniu lub w trosce o jego interesy. Innymi słowy, Pan nie spełni próśb, które są sprzeczne z Jego własną naturą lub sprzeciwiają się Jego planowi.

Najczęściej nie modlimy się w interesie planów Jezusa lub dla chwały Bożej. W naszej niedojrzałości szukamy własnych interesów i tego, co poprawi naszą sytuację. Następnie, gdy stajemy się mądrzejsi w łasce i silniejsi w wierze, uczymy się prosić o to, co uważamy za dobre. Wciąż jednak nie wiemy, co to jest. Przypominam sobie wiele próśb, które szczerze zanosiłem do Boga. Były to szlachetne, bezinteresowne prośby. Później jednak dziękowałem Mu za to, że ich nie wysłuchał! Modliłem się z ograniczoną wiedzą, a czasami z nutą zarozumiałości.

Jezus obiecał, że kiedy odkryjemy wolę Boga i dostosujemy nasze modlitwy do wypełnienia Jego celów, nasze modlitwy staną się tak potężne jak Jego własne.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 2: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 270-272.

— 14,15-17 —

Nie jesteśmy sami – otrzymaliśmy zamieszkującego w nas Pomocnika.

Jezus ustanowił nierozerwalny związek między miłością do Boga, a posłuszeństwem Jego przykazaniom. Podczas gdy Piotr chciał wyrazić swoją miłość w blasku chwały z mieczem w ręku w czasie aresztowania Jezusa, jego Mistrz poprosił o coś znacznie trudniejszego: o codzienne, konsekwentne posłuszeństwo. Jednak Pan zna ludzkie serce – jesteśmy żałośnie niezdolni do posłuszeństwa o własnych siłach. Częściowo wypełniając obietnicę Nowego Przymierza (Jr 31,31-33; 2 Kor 1,22; Ef 1,13-14), Jezus zapewnił, że Duch Święty zamieszka w sercach tych, którzy w Niego wierzą.

Jeśli ta wiadomość nie zaszokowała tych jedenastu mężczyzn, to powinna. W całym Starym Testamencie Duch Święty był rzadko darowany i prawie zawsze tymczasowo. Zstępował na pewne osoby na krótki czas w określonym celu, a następnie odchodził. Bardzo niewielu osobom obecność Ducha Świętego została dana na całe życie. Wśród nich był Jan Chrzciciel (Łk 1,15). Tak więc zapowiedź, że w każdym z nich zamieszka Bóg, zdumiewała.

Wraz z obietnicą obecności Ducha Świętego następuje dramatyczna zmiana w sposobie, w jaki Jezus postrzega relacje między wierzącymi a „światem". W całej narracji Jana, Jezus używa terminu „świat", aby objąć całą ludzkość, która jest zasadniczo i organicznie związana z upadłym systemem, a zatem wrogo nastawiona do Niego (J 1,10). W miarę rozwoju narracji widzimy stopniowe rozróżnienie między „Jego własnymi" a „światem" (J 13,1). „Jego właśni" są w jakiś sposób inni. Pozostają w pewien sposób powiązani ze stworzeniem, ale nie są już uwikłani w jego upadłe struktury. Jezus później przyznaje, że „swoi" muszą pozostać na świecie, ale nie są ze świata (J 15,19). Po obietnicy darowania Ducha Świętego, Jezus przedstawia wierzących i „świat" jako śmiertelnych wrogów. Od tego momentu wierzący są związani z Bogiem, a świat sprzeciwia się wierzącym, tak jak sprzeciwia się Jemu.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

ZACZNIJMY OD TEGO

Czy możesz sobie wyobrazić życie bez lęków? Zniknęłaby większość problemów, z którymi borykamy się osobiście i w społeczeństwie. Do kosza trafiłyby te wszystkie brane przez nas leki, które mają uspokoić nasze nerwy. Nieprzespane noce, gdy rzucamy się i przewracamy z boku na bok, zostałyby zastąpione spokojnym odpoczynkiem. Zmartwienia ulotniłyby się z naszych serc jak para z filiżanki herbaty, która ma nas uspokoić.

Na początku stworzenia strach nie istniał. Ale kiedy Adam i Ewa okazali nieposłuszeństwo Bogu i zjedli zakazany owoc, pełzająca winorośl strachu wkroczyła do Edenu i oplotła się wokół serc naszych pierwszych rodziców. Księga Rodzaju opisuje pierwsze przejawy strachu u ludzkości:

> *A gdy mężczyzna i jego żona usłyszeli głos PANA Boga, przechadzającego się po ogrodzie podczas powiewu wiatru, ukryli się przed PANEM BOGIEM wśród drzew ogrodu. Zawołał więc PAN Bóg mężczyznę i spytał: „Gdzie jesteś?”.*
>
> *On odrzekł: „Słyszałem Twój głos w ogrodzie, zląkłem się, gdyż jestem nagi, i ukryłem się”.* (Księga Rodzaju 3,8-10)

Kiedy grzech zasiał pierwsze ziarno wstydu, wykiełkował strach. A ze strachu wyrosło mnóstwo cierni i ostów: tuszowanie, ukrywanie się, obwinianie, zerwane relacje, odrzucenie, zazdrość, zdrada i ostatecznie śmierć. Strach naprawdę jest najbardziej uciążliwym ze skutków upadku. Dobra nowina polega na tym, że krzew winny, pełen owocu pokoju Chrystusa, może zastąpić strach i pomóc wykorzeniać jego chwasty. Jezus żył bez strachu i nieprzerwanie obdarza hojnie pokojem wszystkich swoich uczniów. Przestudiujmy Jego słowa i znajdźmy cztery wskazówki, jak przezwyciężyć strach.

Ważna myśl:

Świat nie daje pokoju, bo go nie ma. Ale Jezus daje swój pokój jako dar, którego świat dać nie może.
- Charles R. Swindoll

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

TERAZ TWOJA KOLEJ

Jakie lęki wypierają ostatnio twój spokój? Rozpoczynając nasze studium, podziel się w modlitwie z Panem swoją listą lęków i zmartwień. Wyznaj Mu swój niepokój.

Jezus głosił rodzaj pokoju, którego mogą doświadczyć tylko obywatele Jego królestwa. Wejdźmy do Jego królestwa pokoju, kiedy razem studiujemy Jego Słowo.

Analiza tekstu: Jezus oferuje pokój

Analiza tekstu jest pierwszym krokiem w naszej metodzie *odkrywania Biblii*. Polega na dociekaniu i dostrzeganiu tego, co jest w tekście – jego ciągu logicznego, głównej myśli, kontrastów i porównań, akcentów, powtórzeń i kontekstu. Fragment z 14. rozdziału Ewangelii Jana, wersety 25-31 jest kontynuacją rozważań Jezusa w Wieczerniku, które rozpoczęły się od umycia nóg uczniom. Jakie Jezus im wtedy dał polecenie (J 13,34)?

Jezus umył swoim uczniom nogi, aby zademonstrować rodzaj miłości, która naznaczy ich i wyróżni, jako Jego uczniów (J 13,35). Wyróżniała ich nie tylko miłość Jezusa, ale także Jego pokój. Jakie polecenie zainicjowało dyskusję Jezusa na temat pokoju (J 14,1)? Powtórzył je w J 14,27.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Gdy Jezus ogłosił, że odchodzi (Ewangelia Jana 13,33; 14,12), uczniowie musieli poczuć się jak marynarze na tonącym statku. Pan jednak obiecał, że ześle im „łódź ratunkową" – Ducha Świętego.

Jezus nazwał Ducha Świętego *Wspomożycielem* (J 14,16 i 26). Jest to tłumaczenie greckiego słowa *paraklētos*. Jak inne przekłady Biblii tłumaczą ten grecki termin?

Zagłębimy się w to greckie słowo w fazie interpretacji. Do tego czasu kontynuuj analizę tekstu, zakreślając wszystkie zaimki *Ja* w studiowanym fragmencie J 14,26-31. Zapisz, co Jezus powiedział, że robi lub zamierza zrobić, i znajdź obietnice, które złożył swoim uczniom, a tym samym i nam.

Interpretacja: Cztery sposoby na przezwyciężenie strachu

Interpretacja w naszej metodzie *odkrywania Biblii*, ma na pomóc odkryć złote samorodki prawdy, które odnoszą się do wszystkich ludzi w każdej epoce i w każdej kulturze. Możemy wyróżnić co najmniej cztery zasady przezwyciężania strachu w dzisiejszych czasach.

Polegaj na Osobie Ducha Świętego — Ewangelia Jana 14,25–26

Jezus chciał, aby Jego naśladowcy polegali na Duchu Świętym, tak jak polegali na Nim. W załączniku znajdziesz tłumaczenie komentarza pastora Chucka Swindolla, które dostarczy więcej informacji na temat *Wspomorzyciela*. Czy odkryłeś jakieś dodatkowe informacje na temat pojęcia *paraklētos*?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Co, zgodnie z obietnicą Jezusa, Duch Święty uczyni w Jego miejsce (J 14,26)?

Duch nie tylko pomaga nam uczyć się prawd Pisma Świętego, ale także przypomina je, gdy nasza pamięć jest wystawiana na próbę. To tak, jak mówi pastor Chuck Swindoll w swoim wykładzie:

> *Jakże to cudowne doświadczenie, gdy (…) nagle przychodzi na myśl prawda, której potrzebujesz i uspokaja twoje rozedrgane emocje. To jest działanie Ducha Świętego.*

Uchwyć się pokoju Chrystusowego — Ewangelia Jana 14,27

Przeczytaj 27. werset z 14. rozdziału Ewangelii Jana i napisz go, powtarzając własnymi słowami bogate znaczenie słów Jezusa.

Pokój Jezusa jest darem cenniejszym i trwalszym niż spadek po bogatym krewnym! Komentator William Barclay rozwija tę część pełnej czułości wypowiedzi Chrystusa, mówiąc o Jego darze:

> *Słowo pokój shalōm w Biblii, nigdy nie znaczy tylko nieobecności problemów. Oznacza to wszystko, co współdziała ku naszemu najwyższemu dobru. Pokój, który ten świat może dać, jest ucieczką, pokojem, który pochodzi z unikania trudności. Ale pokój, który daje Jezus, jest pokojem zwycięstwa. Żadne doświadczenie życiowe nie może go nam odebrać, ani smutek, ani niebezpieczeństwo, ani cierpienie nie są w stanie zmniejszyć go.*[i]

Czym wyróżnia się pokój oferowany przez Chrystusa na tle innych kulturowych propozycji?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Przyjmij plan Chrystusa na przyszłość — Ewangelia Jana 14,28–29

Jezus poinformował uczniów o swoim planowanym odejściu (J 13,33; 14,2-3). Jaką pozytywną perspektywę Jego odejścia uczniowie mieli zrozumieć (J 14,28–29)?

Jezus potrafił spojrzeć poza swoją śmierć na chwałę po drugiej stronie. Nasza przyszłość jest równie chwalebna, ponieważ jesteśmy współdziedzicami Jego obietnicy, o czym czytamy w Liście do Rzymian 8,15-17. Przeczytaj poniższy komentarz pastora Chucka i wyjaśnij, dlaczego nigdy nie musimy obawiać się o naszą przyszłość.

> *Ustalenia, które Ojciec przedstawił odnośnie przyszłych wydarzeń, są tak jasno określone, jak wydarzenia historii, o których czytamy w książkach. Nie da się naprawdę zaakceptować planu na przyszłość i pozostać pesymistą – to niemożliwe.*

Podążaj za wzorem posłuszeństwa — Ewangelia Jana 14,30–31

Nawet w obliczu śmierci i samego szatana, Jezus okazał spokojne posłuszeństwo, które jest przykładem dla uczniów i dla nas. Jak Jezus w swojej relacji z Ojcem połączył posłuszeństwo z miłością (J 14,30-31)? Czy pozwala ci to lepiej zrozumieć naszą relację z Nim (J 14,21.23)?

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Korelacja: rola Ducha Świętego, nasza odpowiedź

Korelacja to jedno z narzędzi w naszej metodzie *odkrywania Biblii*. Sprowadza się do porównania fragmentów Biblii, aby pomóc nam zrozumieć już odkryte prawdy. Jakie światło na rolę Ducha Świętego, który naucza i przypomina nam o prawdzie, rzuca 1 List do Koryntian 2,10-12?

Czy fragment z Listu do Hebrajczyków 12,1–3 pomaga ci naśladować przykład Jezusa w wyznaczonym dla ciebie biegu w posłuszeństwie?

Gdy podczas naszych trudności Duch Święty przypomina nam nauczanie Chrystusa, w naszych krokach posłuszeństwa Bogu, Jezus może uspokoić nasze rozkołatane nerwy.

Zastosowanie: spokój umysłu

Pastor Chuck podsumowuje te cztery punkty:

> *Masz Ducha Bożego, na którym możesz polegać. Masz pokój Jezusa Chrystusa, którego możesz się uchwycić. Zaakceptowałeś plan przyszłości. To wszystko sprowadza się do robienia tego, o czym wiesz, że Pismo Święte mówi, abyś czynił – do podążania za wzorem posłuszeństwa.*

Co możesz zrobić? Te cztery pomysły pomogą Ci zacząć.

- *Akceptuj swoje źródło mocy.*
- *Bez modlitwy nie zaczynaj dnia*
- *Cały swój nawykowy pesymizm wyrzuć do kosza*
- *Dedykuj swoje życie wytrwałości*

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Które z tych sugestii chcesz wprowadzić w życie? A może masz jeszcze inne pomysły, które chciałbyś zastosować? Niezależnie od tego, jakie kroki wybierzesz, w tym tygodniu podejmij jeden z nich.

Teraz poświęć kilka chwil na oddanie czci naszemu Zbawicielowi, który stawił czoła śmierci i szatanowi ze zdecydowanym posłuszeństwem i sercem pełnym pokoju. Módl się w imię Jezusa, aby wszelkie obawy, które wyznałeś Bogu, zastąpił pokojem *(shalōm)* Chrystusa, zupełnie różnego od tego, który jest w stanie zaoferować świat!

MODLITWA KOŃCOWA

Ojcze, pragnę w tej chwili uchwycić się pokoju, który Jezus zapewnia. Daruj mi tę część Jego serca, która była tak ściśle złączona miłością z Tobą Ojcze, że bez lęku mógł stawić czoła szatanowi i śmierci. Poślij mnie w burzę, nie z gwarancją spokojniejszego morza, ale z zapewnieniem pokoju pośród burzy. Amen.

[i] William Barclay, *Ewangelia według św. Jana tom II (Rozdziały 8-21)*, Warszawa 1987, s. 231.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.

Załącznik 1: Insights on John, vol. 4, Swindoll's Living Insights New Testament Commentary, s. 276-277.

— 14,25-26 —

Możemy być słabi i niezdatni, ale Duch Święty uczyni nas kompetentnymi i odważnymi.

Powiedziałem to… (J 14,25), odnosi się do nauki Jezusa na temat posłuszeństwa, miłości i trwania. Obiecał, że wszystkiego, czego ich nauczał, nadal będzie uczył Duch Święty, który żyje w nich. Słowo przetłumaczone jako „Wspomożyciel" to *paraklētos* [G3875], które w naszym języku doczekało się transliteracji, jako „Paraklet".

To słowo można również przetłumaczyć jako „adwokat", „motywator", a nawet „trener". W nowoczesnym ujęciu słowo to wyraża ideę trenera biegnącego obok kogoś w wyścigu, udzielającego rad, korekt, nadziei, pocieszenia i pozytywnej perspektywy. *Paraklētos* pomaga w dążeniu do doskonałości. Podobnie jak trener zachęca i motywuje zawodnika do osiągnięcia określonego celu, „Wspomożyciel" szkoli wierzących, aby poświęcili się, odrzucili przeszkody i stali się posłuszni na podobieństwo Chrystusa. Czyni to w sposób nadprzyrodzony, po części przywołując nam w pamięci słowa Chrystusa, a także wspierając w stosowaniu ich w życiu.

Uczniowie nauczyli się wielu prawd u stóp Jezusa, o wiele więcej niż ktokolwiek mógłby zapamiętać bez nadprzyrodzonej pomocy. Po tym, jak Jezus wstąpił do nieba, ludzie nigdy więcej Go nie zobaczyli. Już więcej nie było tak, jak podczas Jego ziemskiej służby. Dni swobodnych rozmów twarzą w twarz dobiegły końca. Teraz musieli polegać na Duchu Świętym, który dał im doskonałą pamięć i pomógł bezbłędnie przekazywać nauki Pana.

My nie otrzymaliśmy zadania spisywania Pisma Świętego. Jednak jako wierzący mamy w sobie tego samego Ducha Świętego. W okresie przejściowym, gdy Jezusa tu nie ma, do czasu Jego powrotu, Jego Duch spoczywa w Jego naśladowcach, aby pouczać i przypominać nam o wcześniej objawionej prawdzie.

Copyright © 1975, 1987, 2000, 2018 Charles R. Swindoll, Inc. Copyright © 2023 IFL Polska
IFL Polska: Chcemy wspierać w samodzielnym, biblijnym myśleniu.